

ZVEZA GEODETOV SLOVENIJE
Medobčinsko geodetsko društvo Celje

GEODETSKI VESTNIK, posebna izdaja

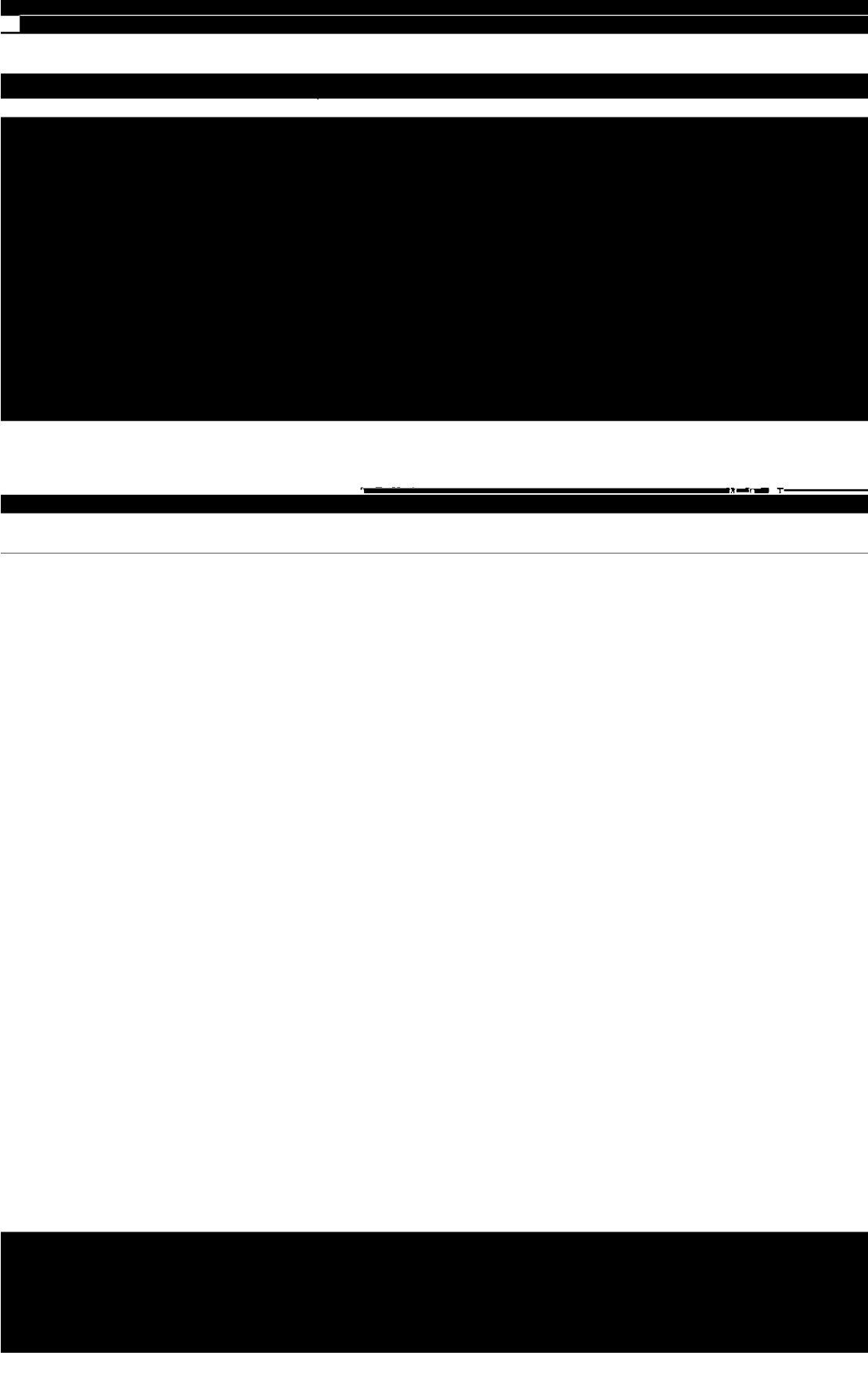
19. geodetski dan
strokovni posvet

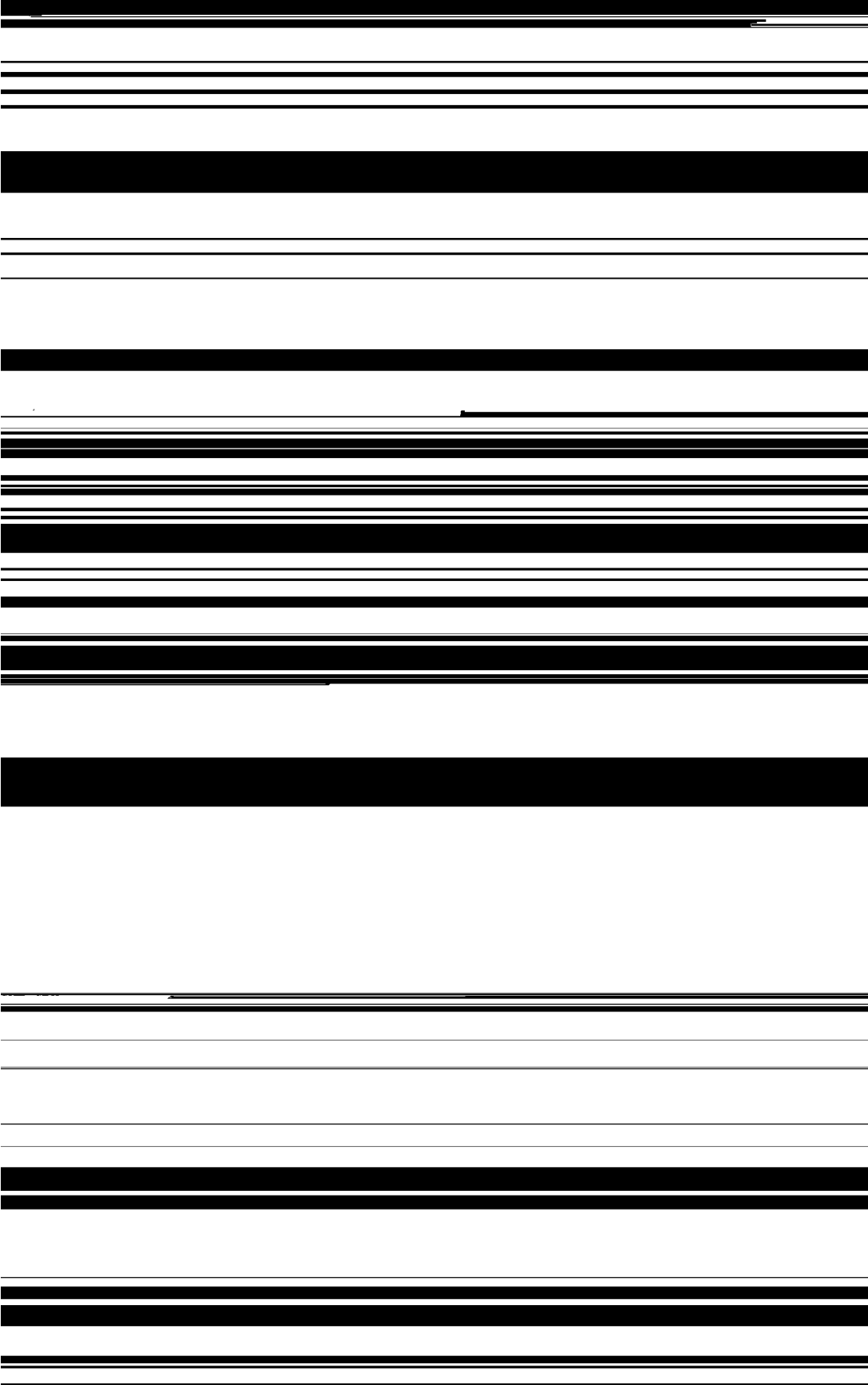
DRUŽBENO VREDNOTENJE IN FINANCIRANJE GEODETSKIH DEL

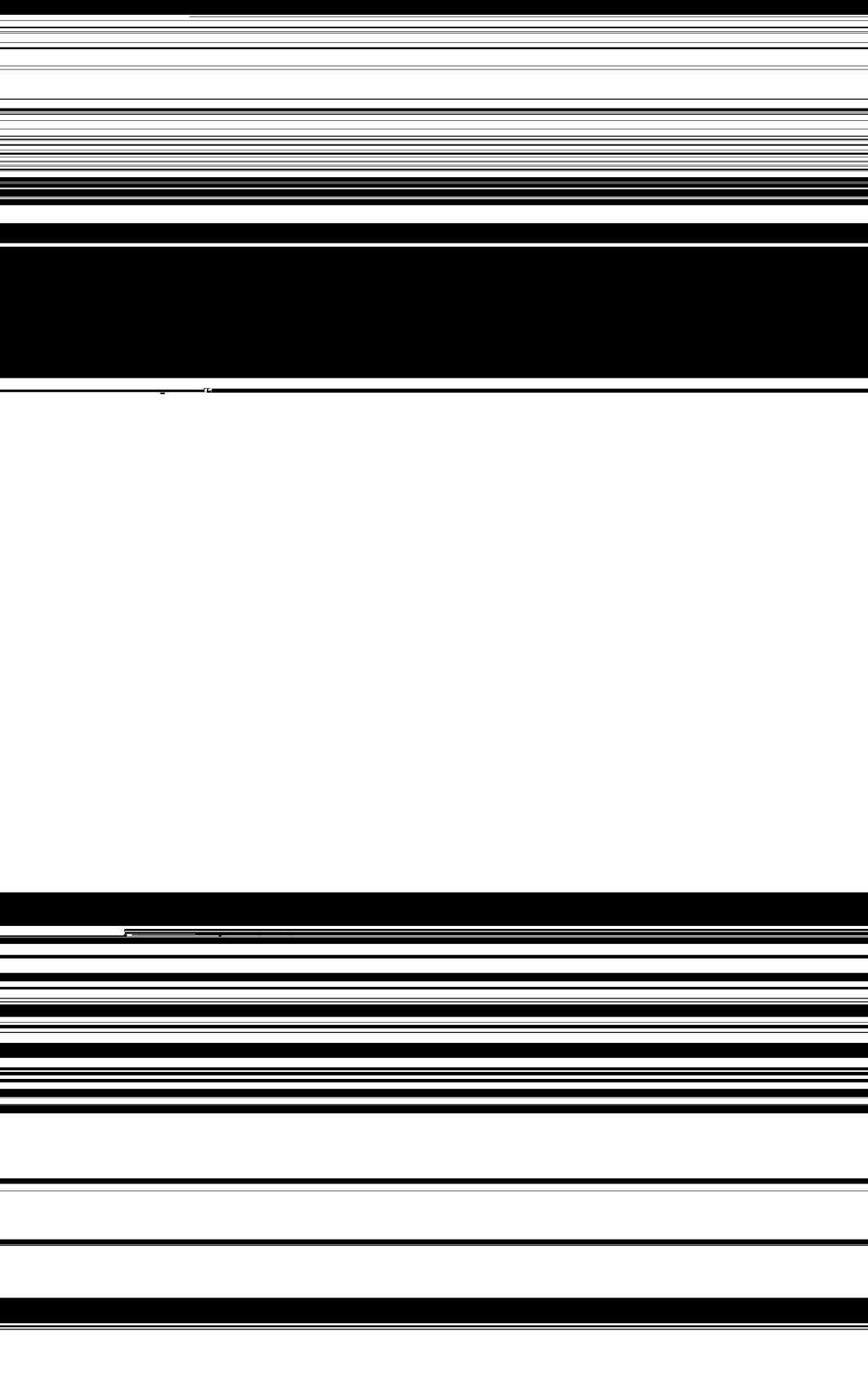
Rogla, 17. - 18. 10. 1986

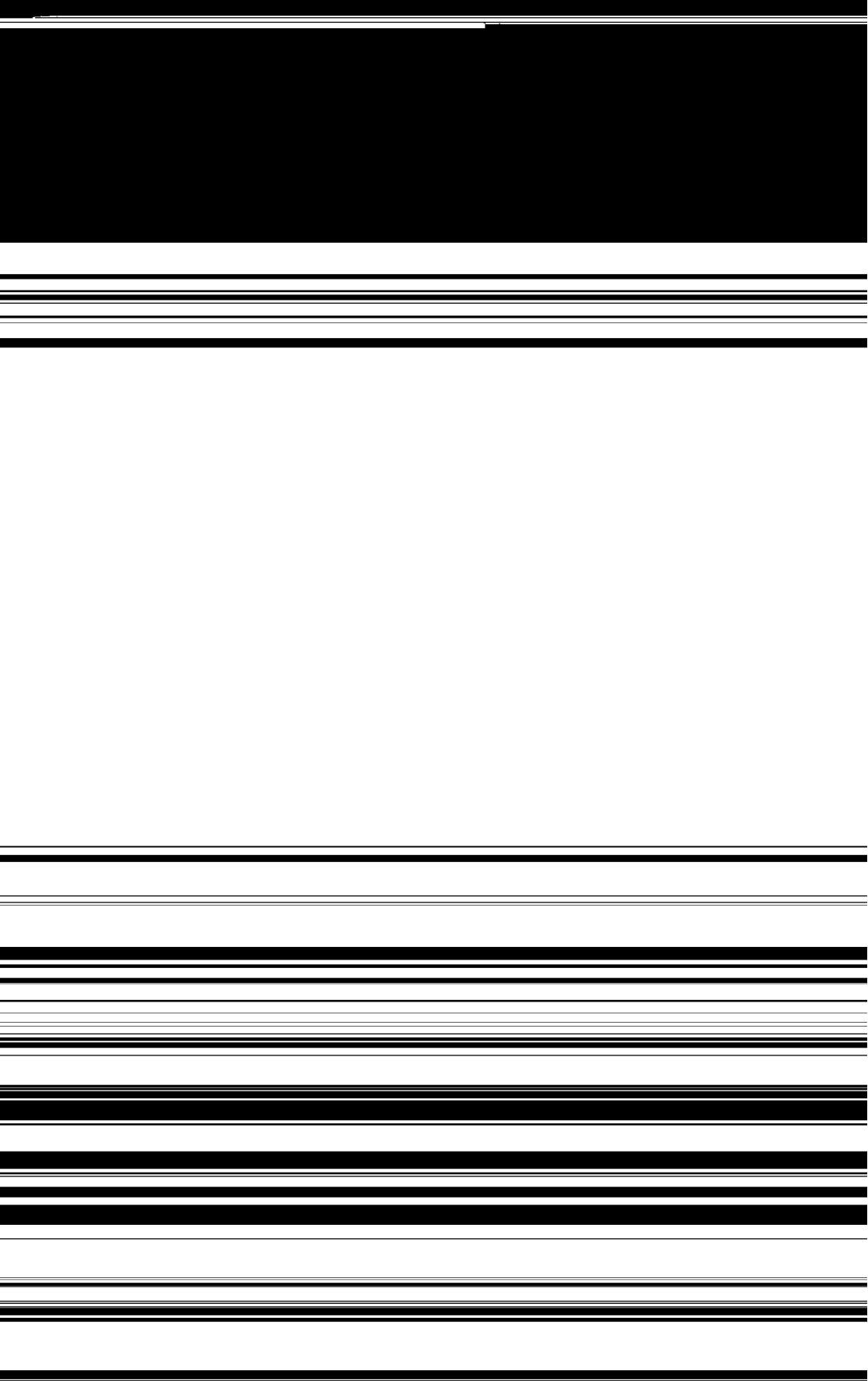

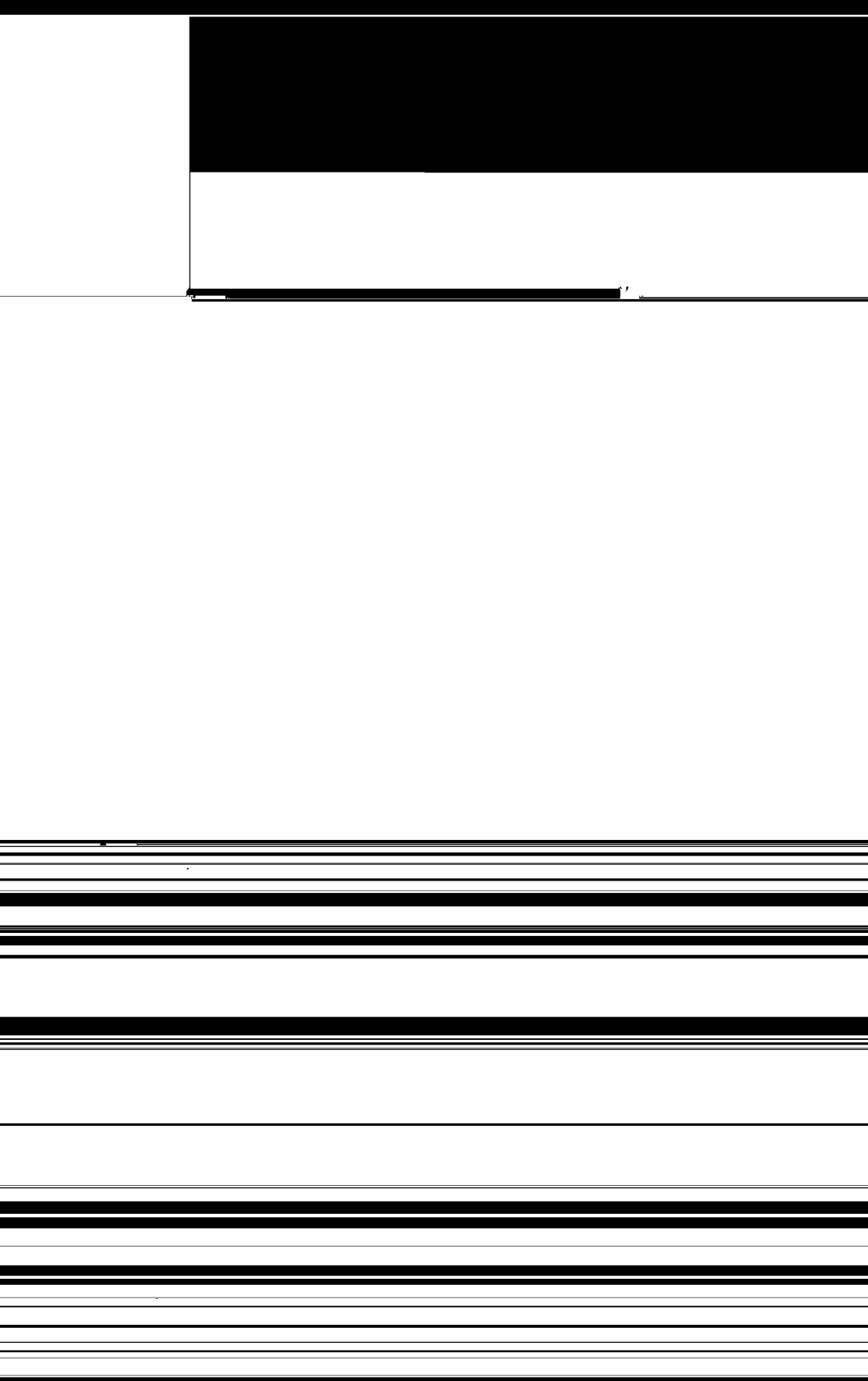

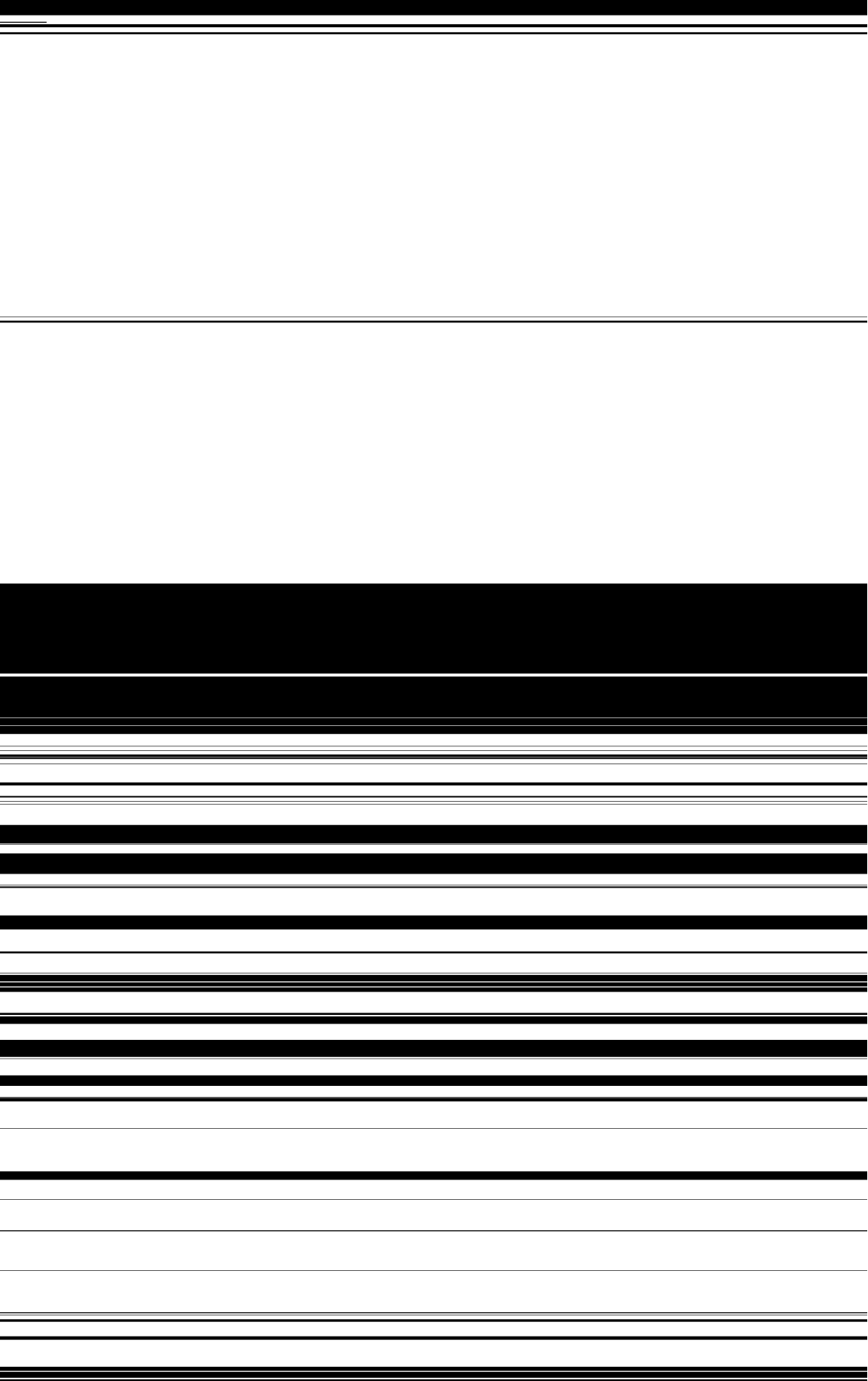

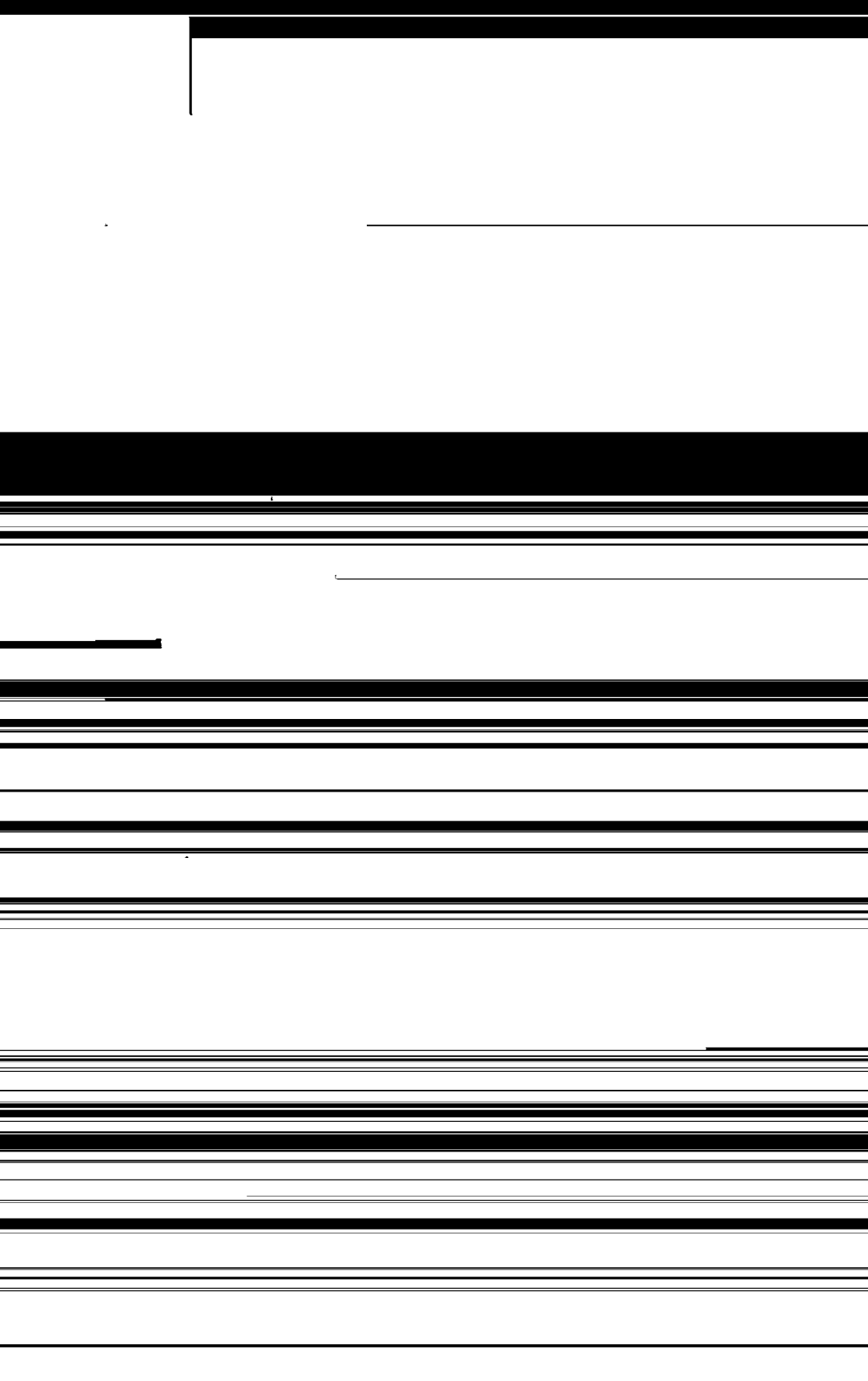

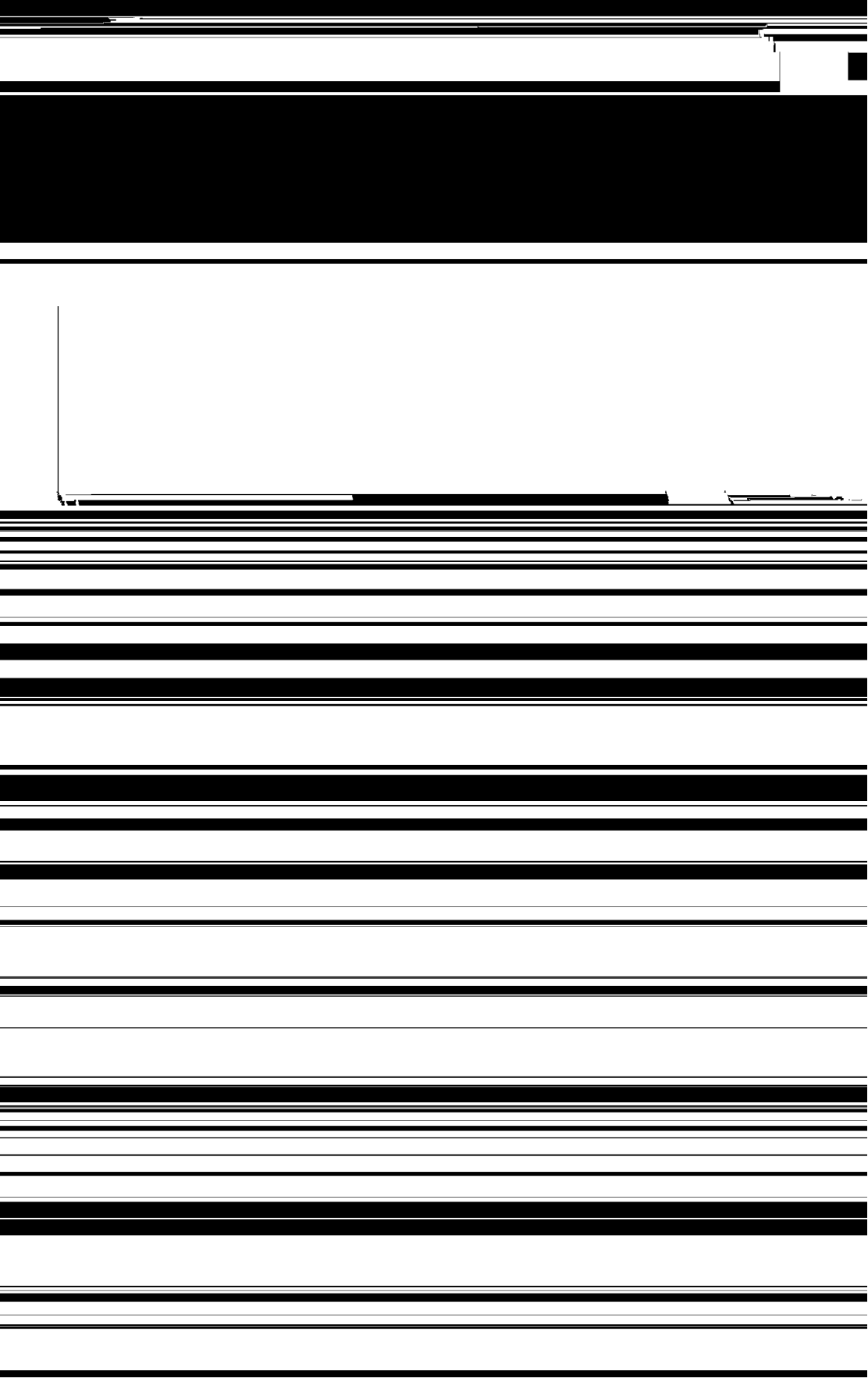

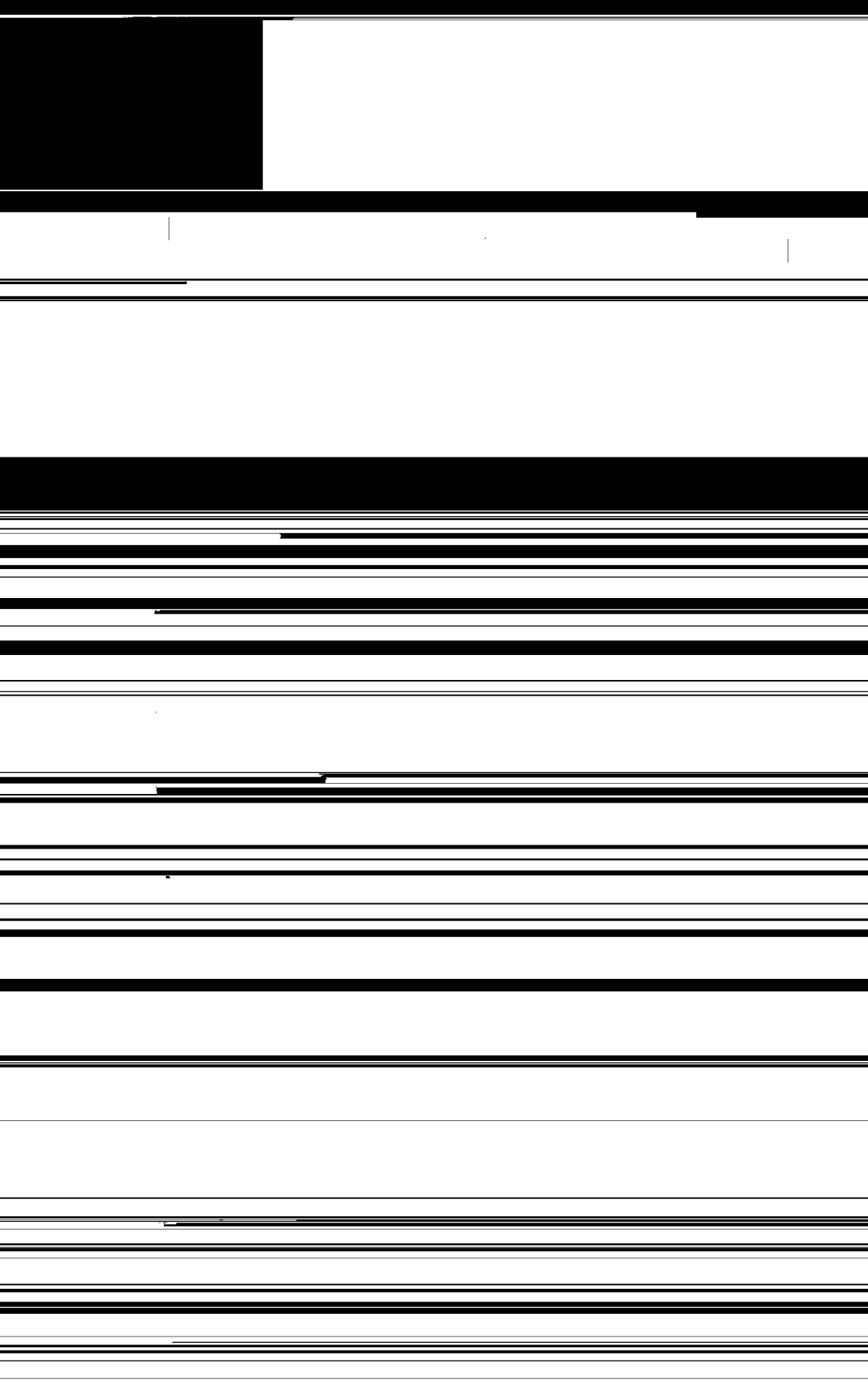

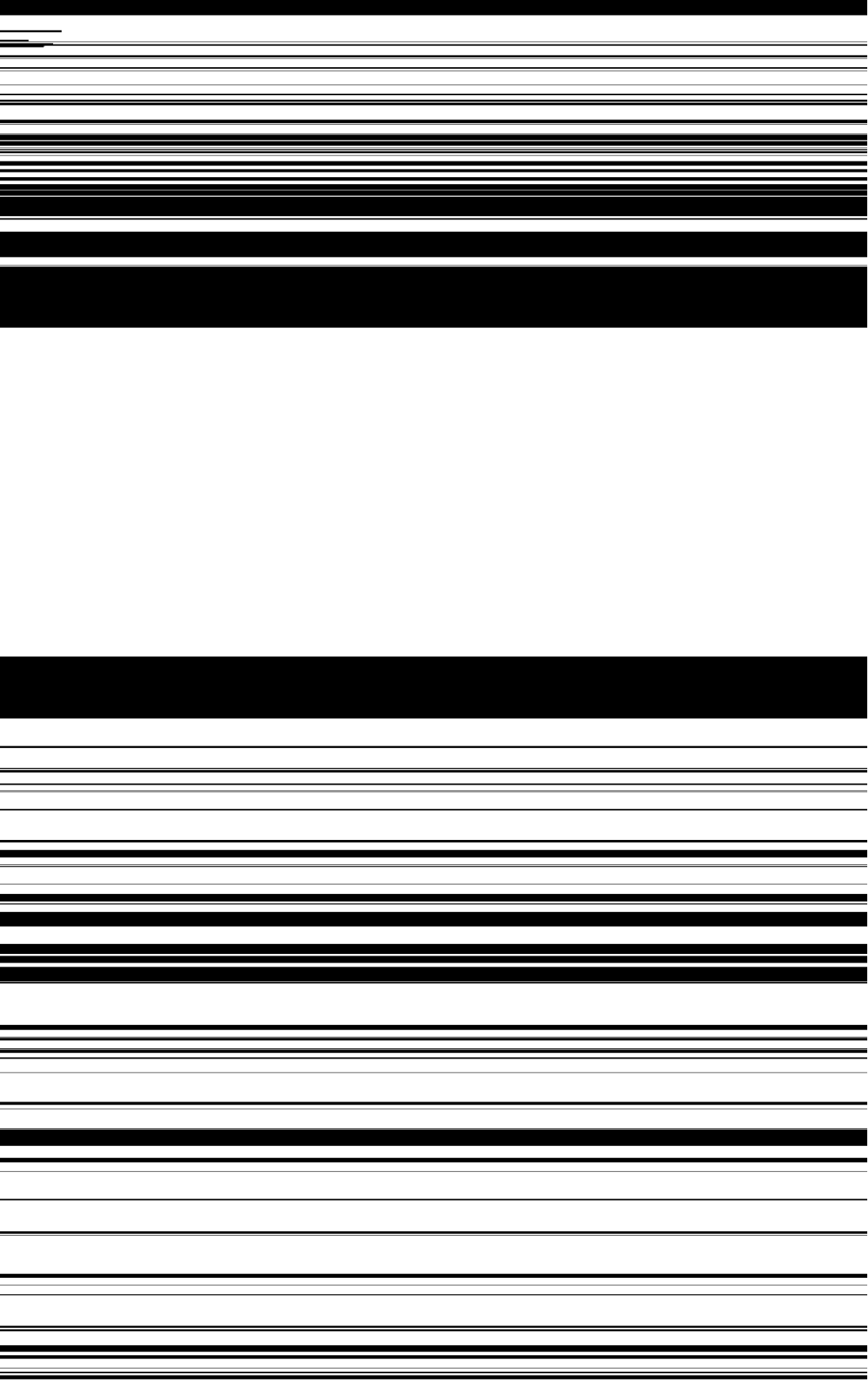

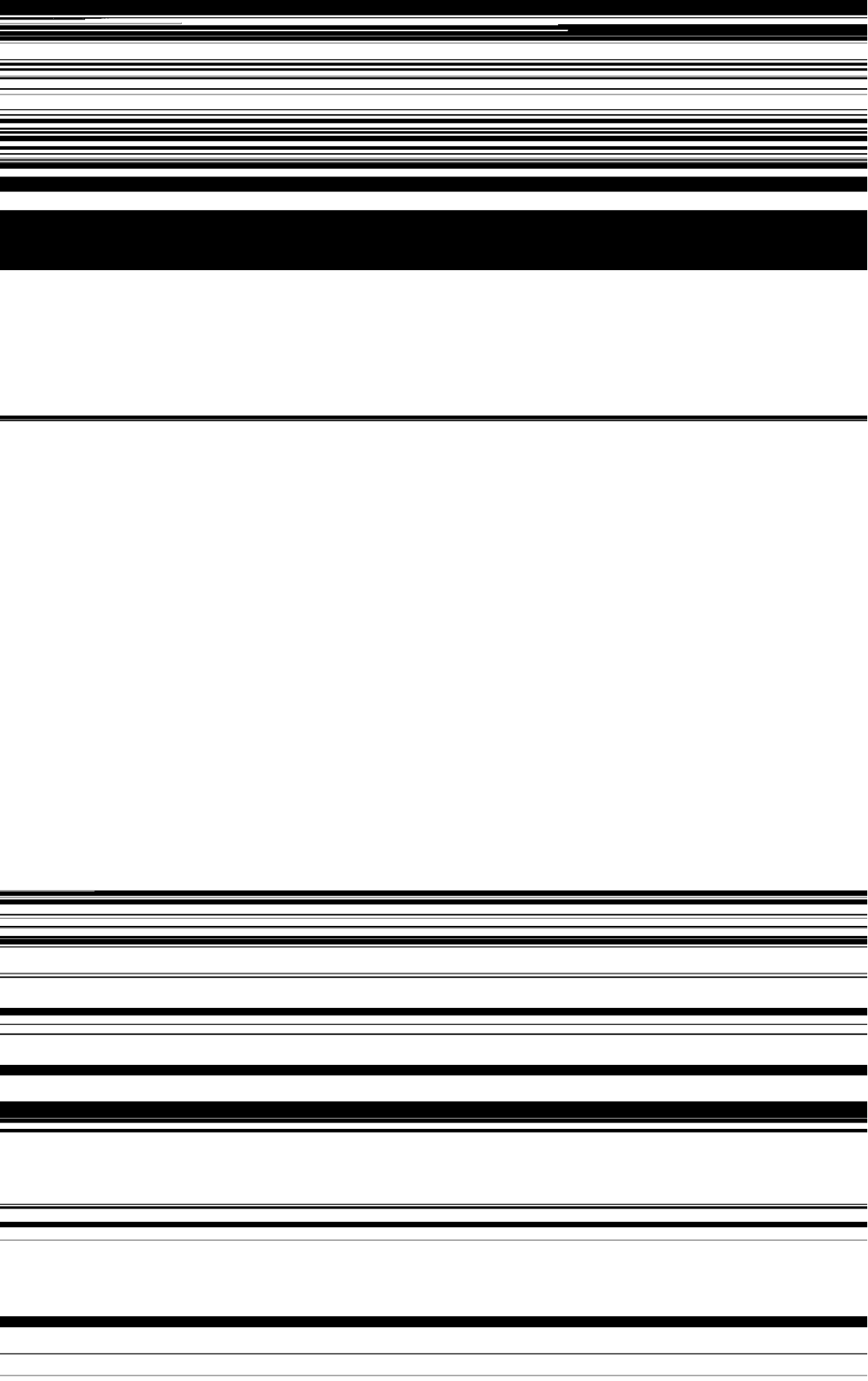

- Uporabljena literatura:
- Geodetski vestnik 1. in 2. letnik 1986
 - Gradivo seminarja v Mariboru
 - Gradivo javne tribune
 - Gradivo srednjeročnega programa geodetskih del 1986-1990
 - Osebni prispevki na geodetskih dnevih
 - Predpisi in planski dokumenti

ALEŠ SELIŠKAR^x

PROBLEMATIKA DELA IN FINANCIRANJA OBČINSKIH GEODETSKIH ORGANOV

1. UVOD

Viri financiranja občinskih geodetskih upravnih organov (OGO) so v večini slovenskih občin enaki:

- redna dejavnost se financira neposredno iz proračuna,
- geodetska dela se financirajo iz občinskega in republiškega proračuna, deloma pa jih financirajo tudi uporabniki,
- posebne storitve, ki jih opravljajo OGO, financirajo vsaj deloma z neposrednim plačilom stroškov, naročniki.

Bistvenih sprememb v virih financiranja ni pričakovati, saj se več ali manj spreminja le razmerje med posameznimi viri in realno manjša višina celotnih sredstev, namenjenih za geodetsko dejavnost. Zato je bolj smiselno, kot iskanje novih virov sredstev, ugotoviti, kaj vse je vplivalo na manjšanje sredstev, namenjenih za geodetska dela v občinah, oziroma najti rešitve, da bomo negativni trend zaustavili.

V tem prispevku želim navesti nekaj ugotovitev in razmišljanj o vzrokih, ki posredno ali neposredno vplivajo na financiranje geodetskih del v občinah ter vsaj nakazati nekatere možne rešitve. Poudariti pa moram, da je prispevek bolj rezultat splošnih zapažanj in razmišljanj, kot pa poglobljene analize, za katero žal ni na razpolago dovolj kvalitetnih podatkov. Vsekakor pa bi morali v bližnji prihodnosti tako analizo izvršiti in si jasno začrtati nadaljno pot geodetske službe v občinah.

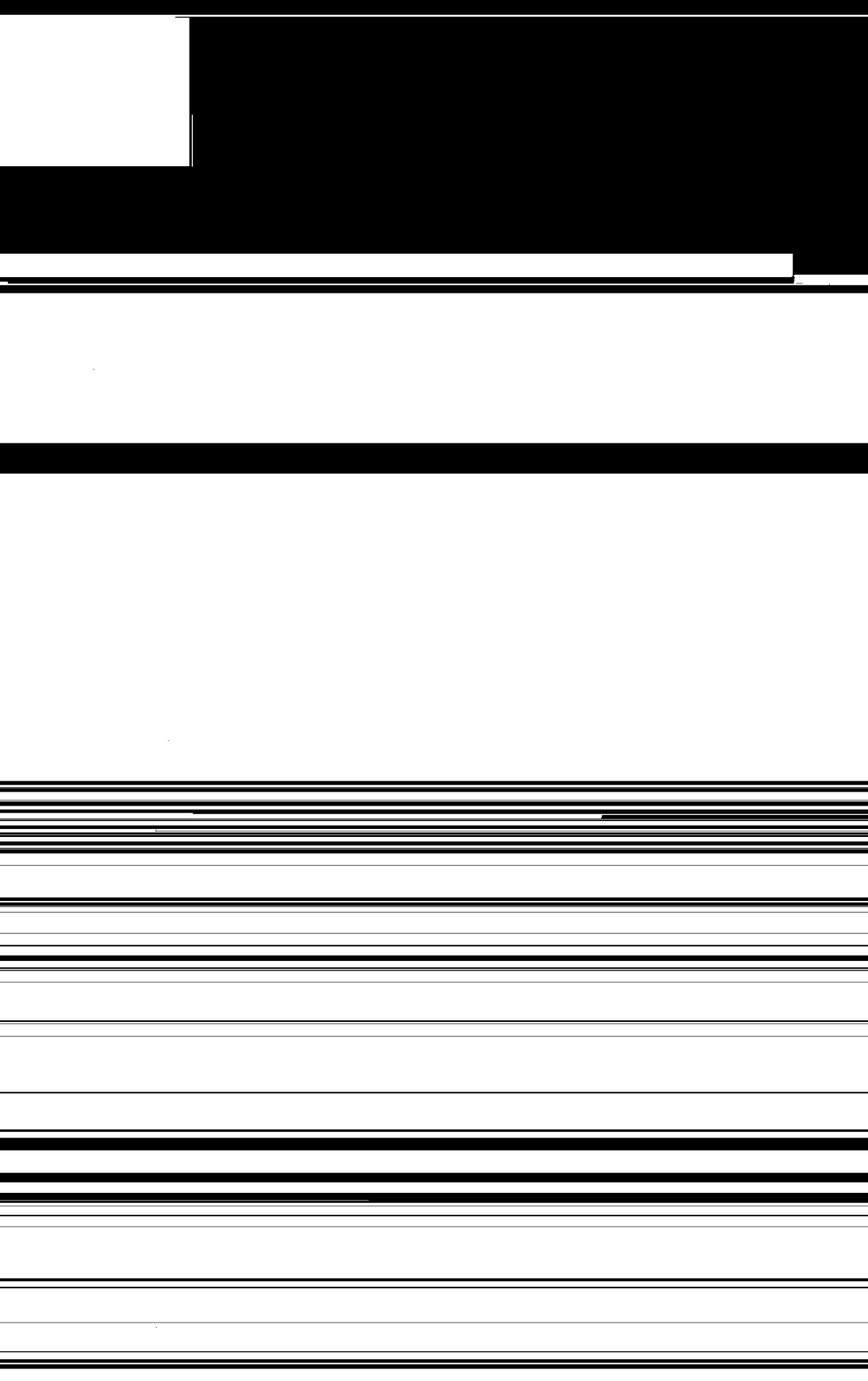
2. VPLIVI NA FINANCIRANJE OGO

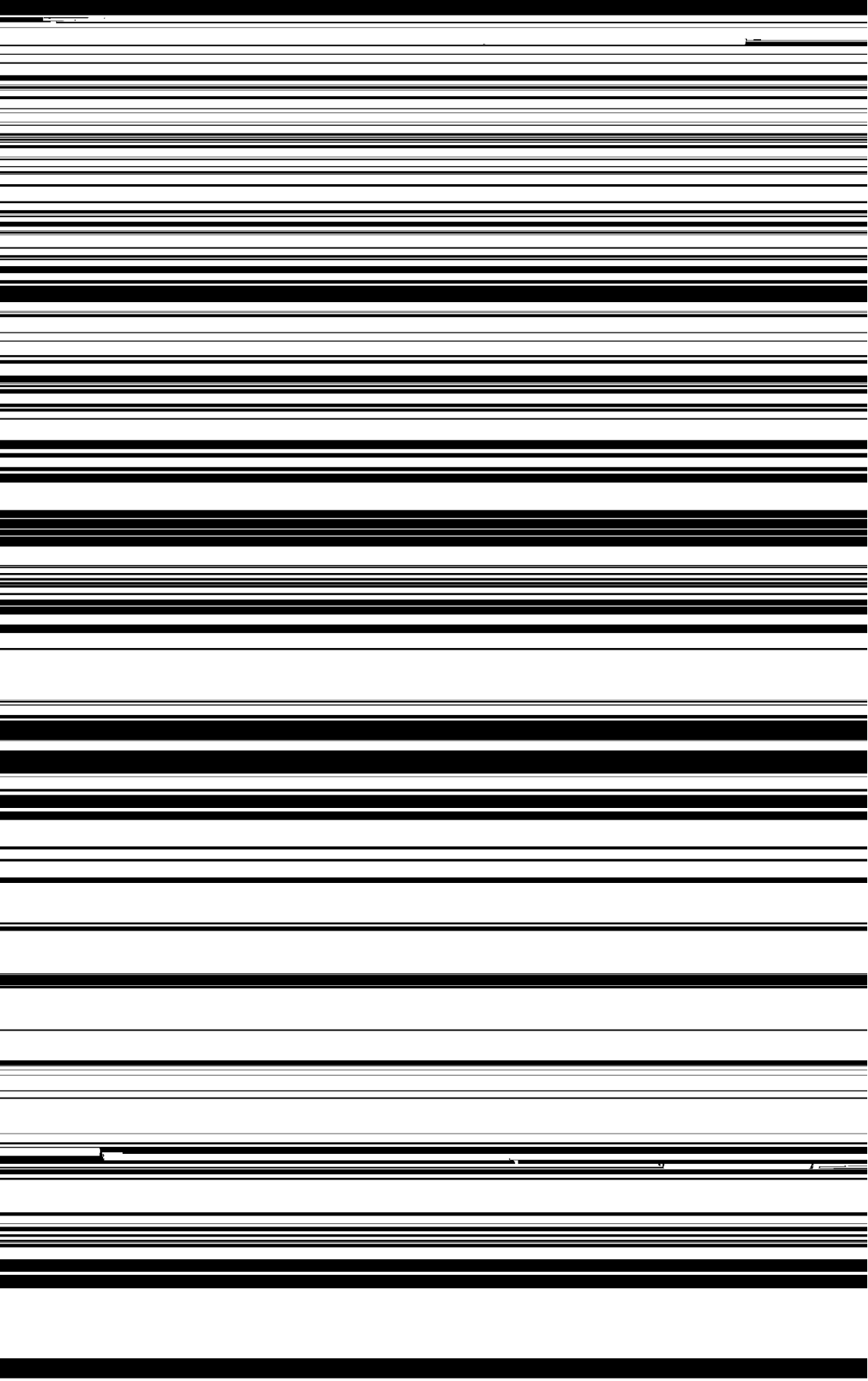
2.1. ORGANIZACIJA GEODETSKE SLUŽBE V OBČINAH

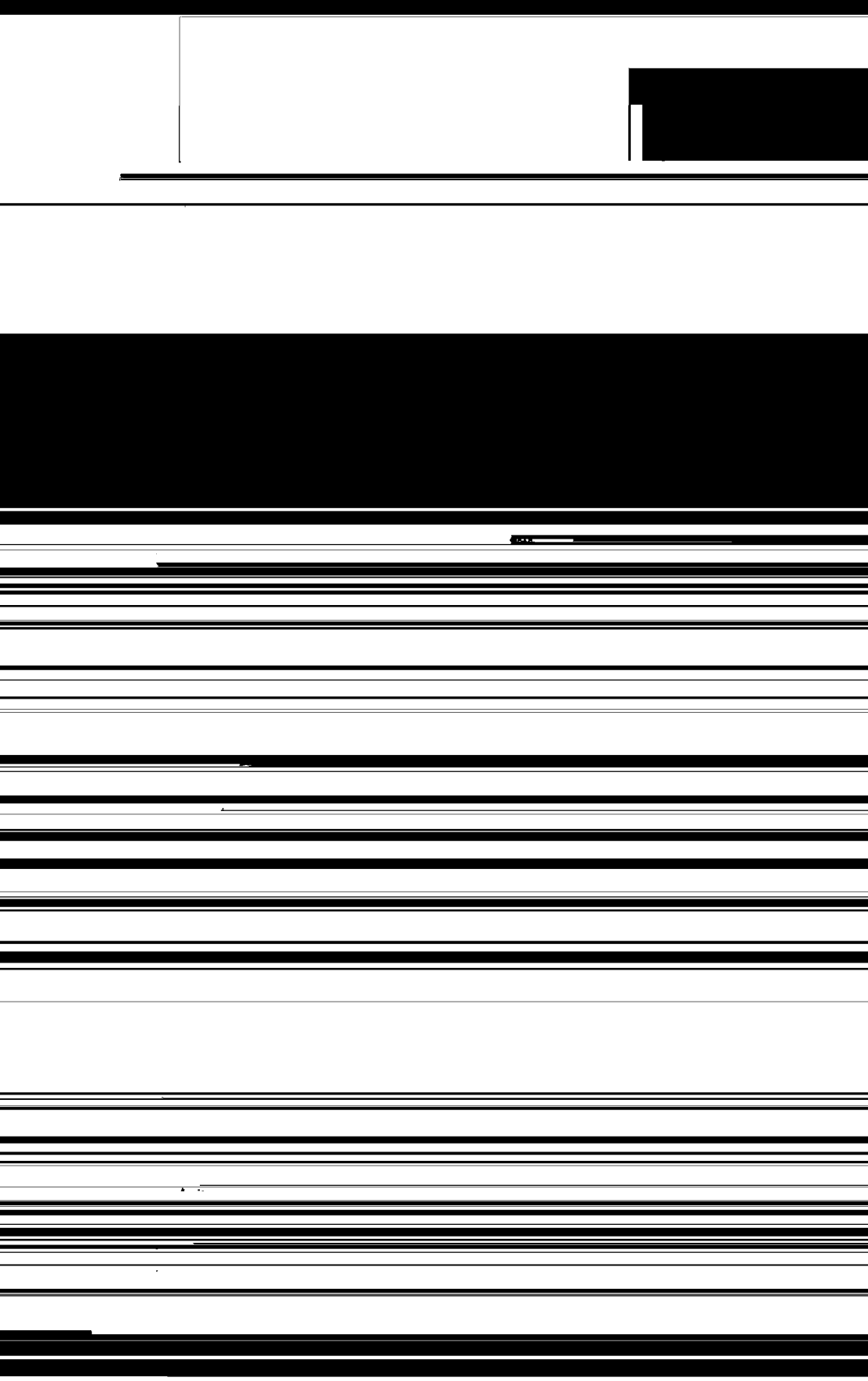
Organizacijo geodetske službe v občinah smo v zadnjih letih večkrat obravnavali, vendar predvsem pod prisilo splošnih teženj za reorganizacijo državne uprave. Zato je bil pristop temu primeren. Najprej smo želeli biti na liniji in predlagali vsesplošno medobčinsko povezovanje na področju geodezije, ko pa so občine temu odločno nasprotovale, smo proglasili trenutno stanje kot optimalno in vsa razmišljanja o reorganizaciji geodetske službe so zamrla. Vendar menim, da to vprašanje bistveno vpliva na financiranje in delo OGO.

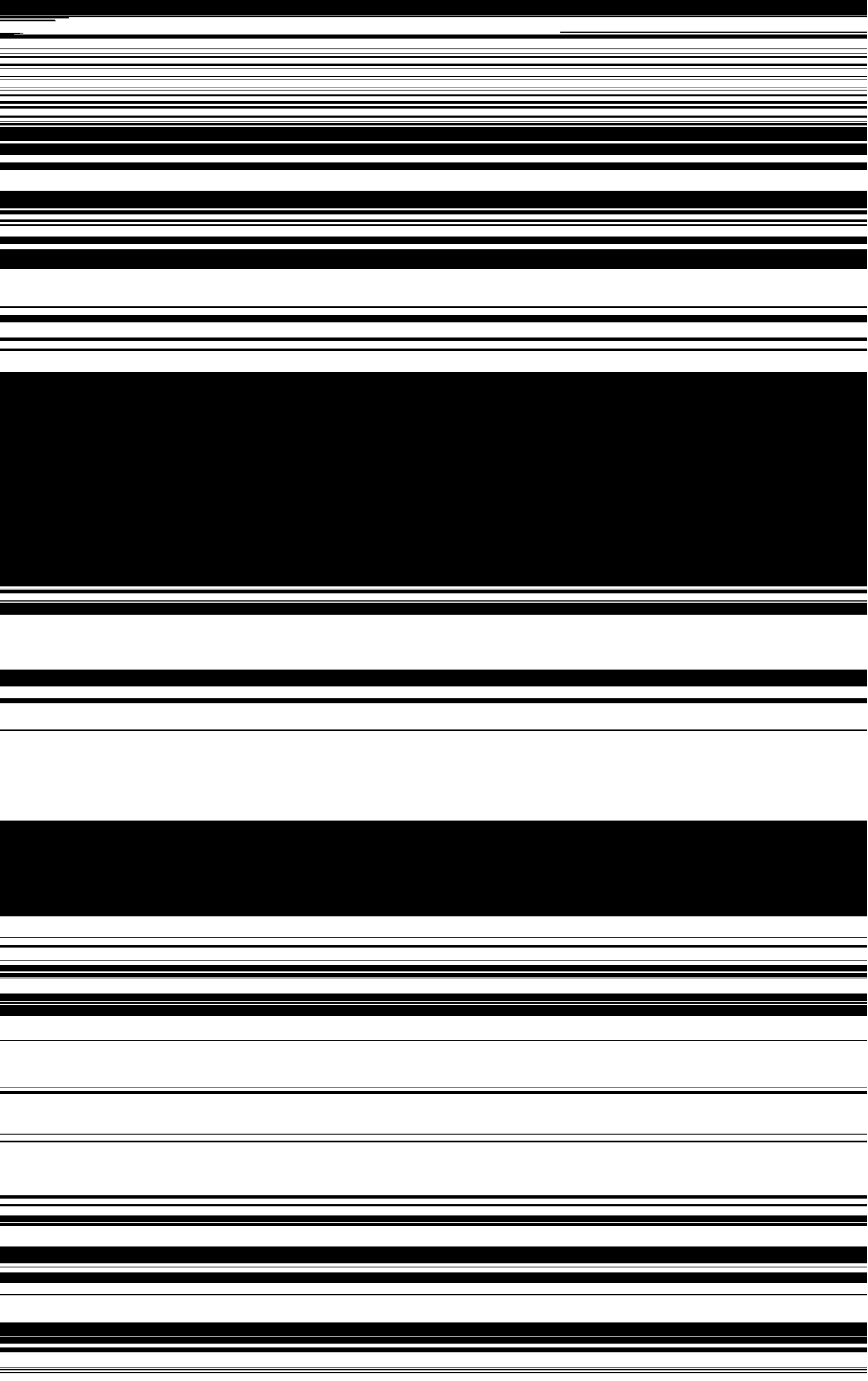
Občinski geodetski organi so glede na vsebino dela vsekakor zelo specifični napram vsem drugim upravnim organom. Ne le v tem, da pri opravljanju upravnih nalog izvajamo operativna dela, temveč predvsem v tem, da opravljamo storitve. Status upravnega organa pa omogoča, da te storitve zaračunavamo pod ekonomsko ceno. O geodetskih upravnih organizacijah razmišljamo bolj mimogrede. Glede na področja dela, za katera naj bi bile organizirane upravne organizacije, večjih dilem ne bi smelo biti.

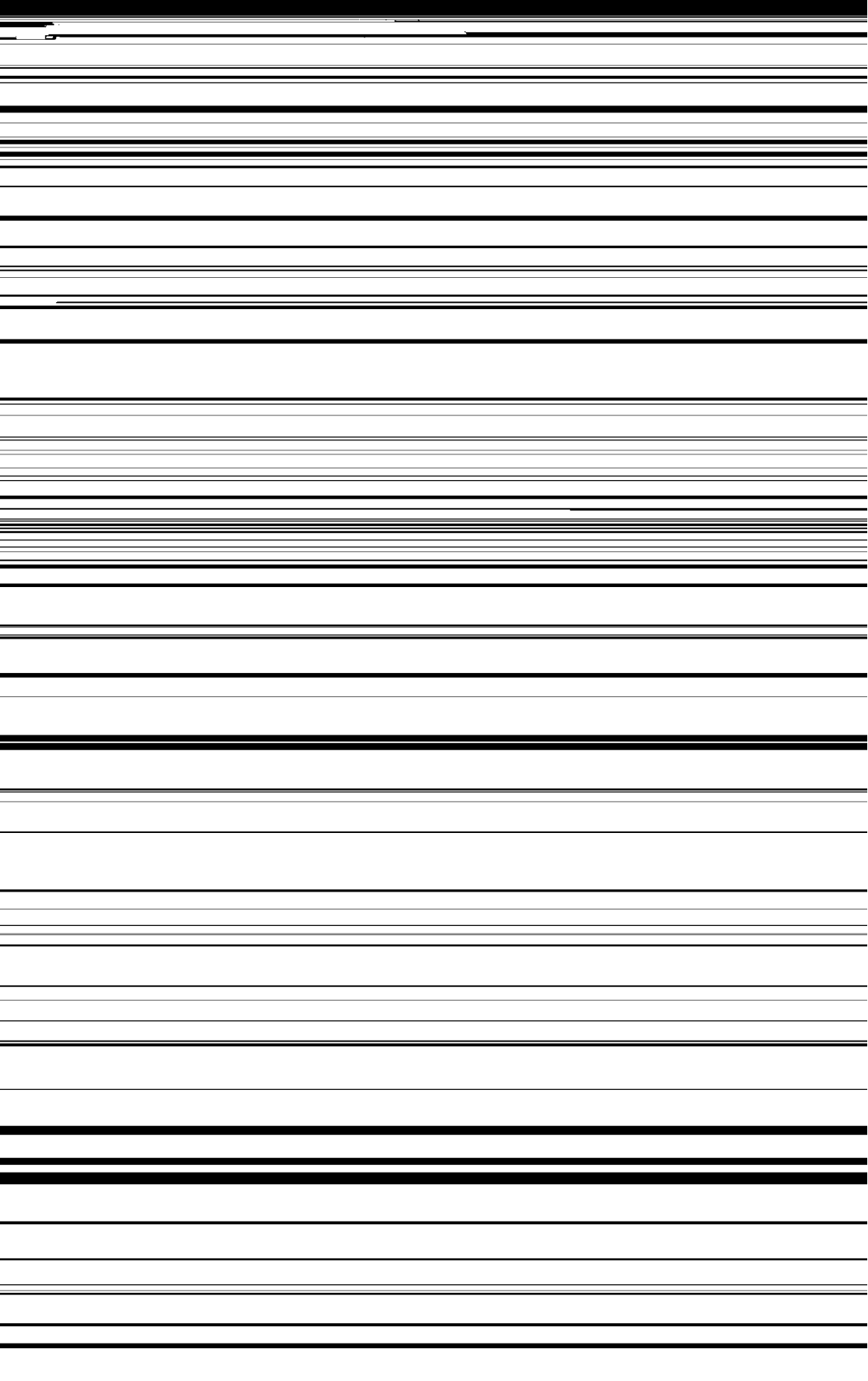
^x KRANJ, Geodetska uprava občine Kranj in občine Tržič;
dipl.ing.geod.

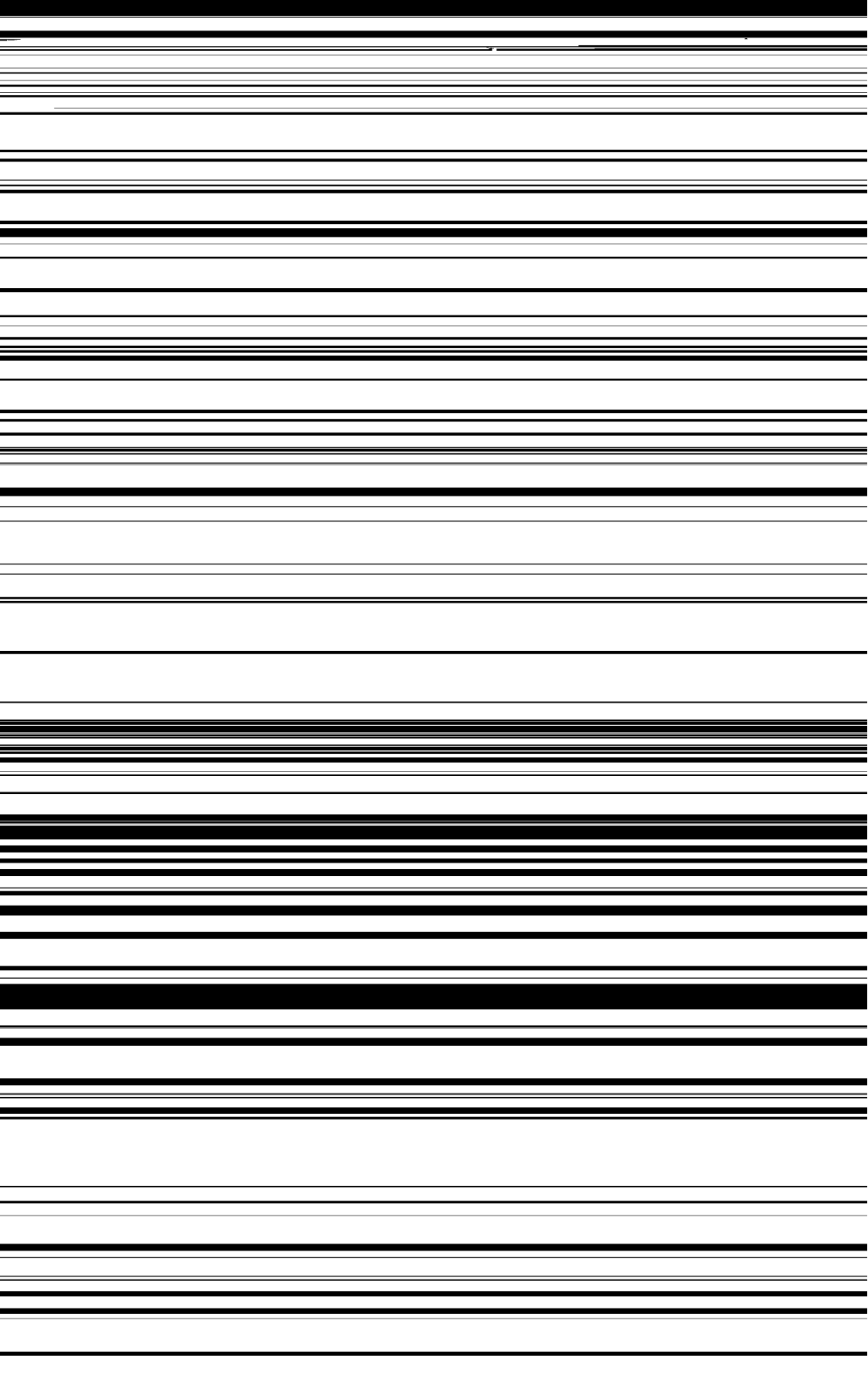

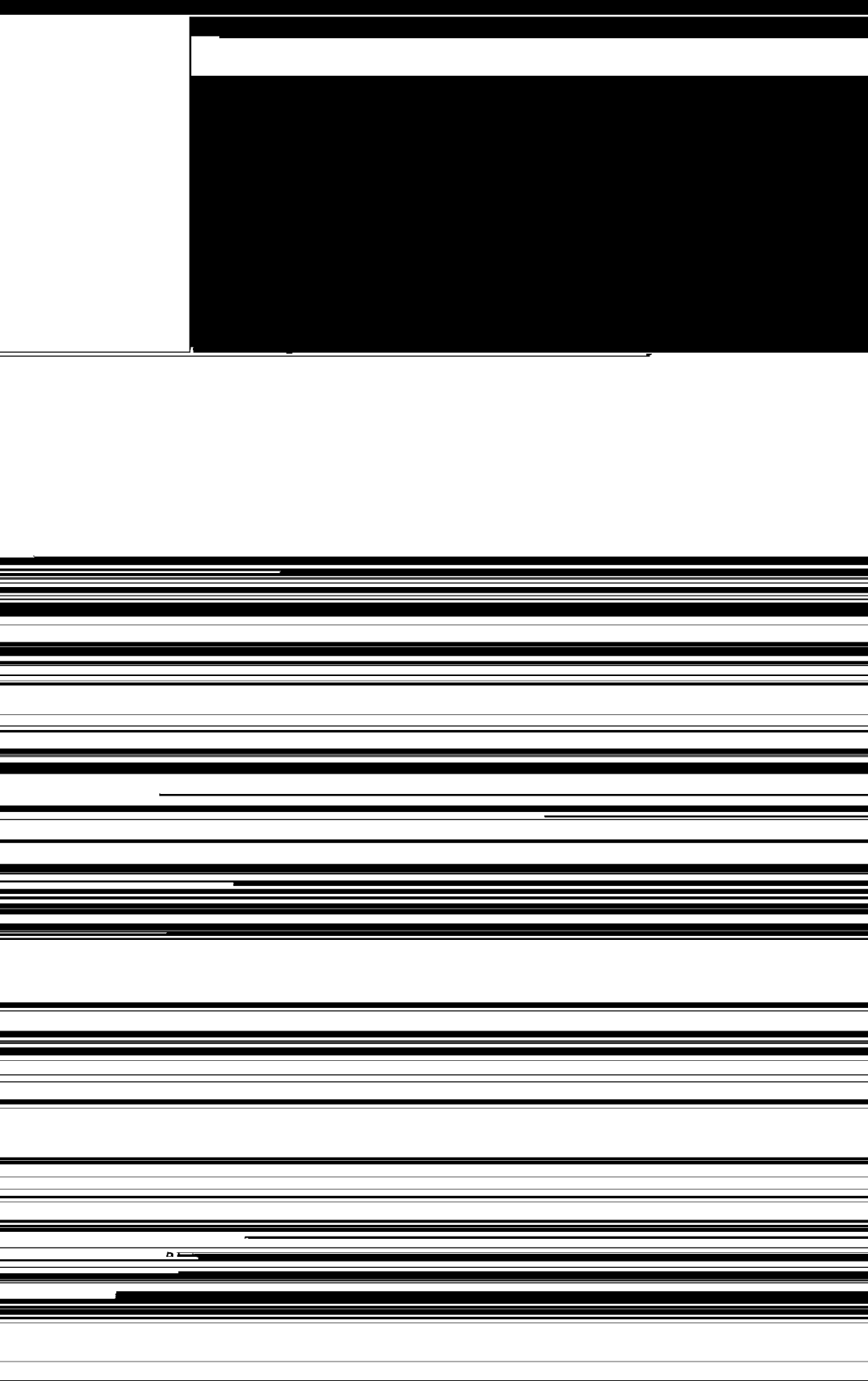

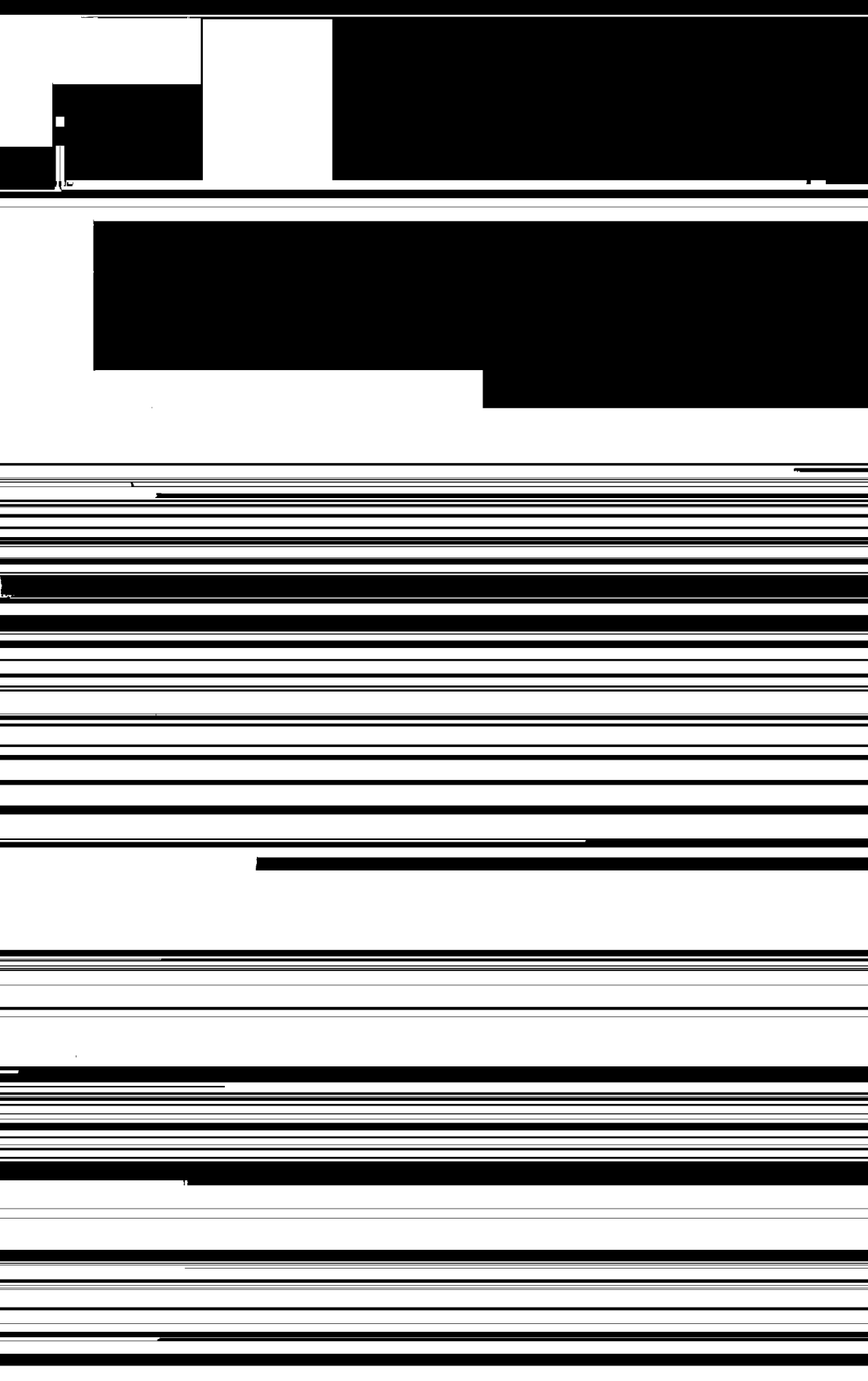

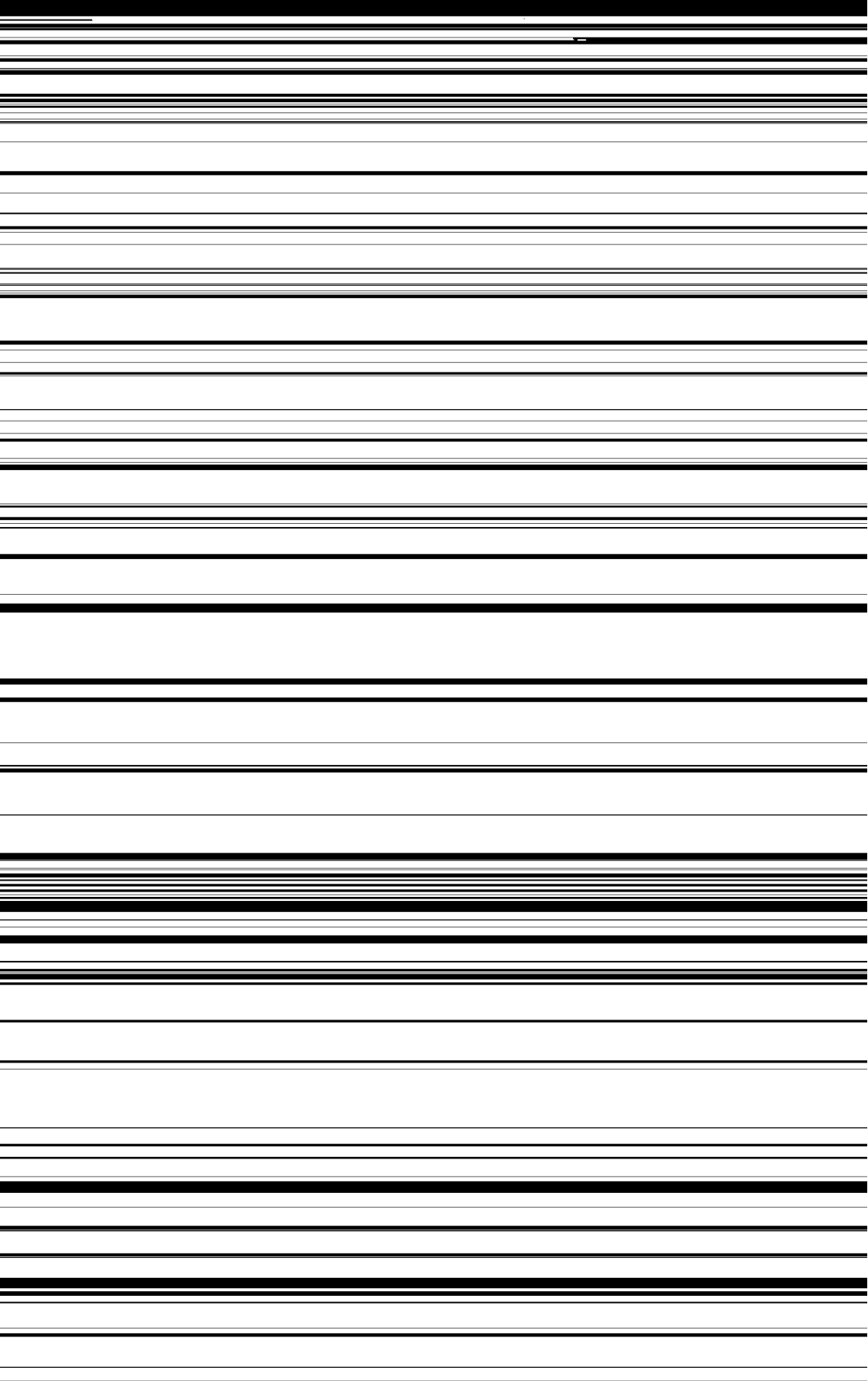

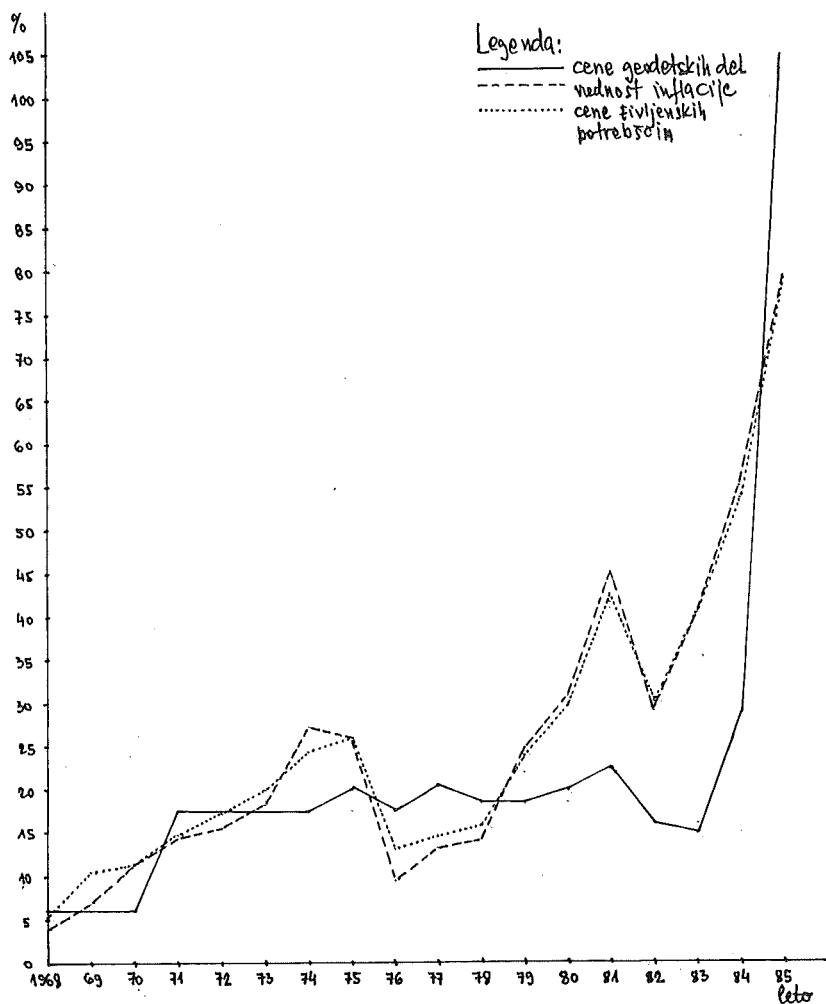
posebnih predpisanih tarifnih postavkah. Za realizacijo tega pa je potrebno sprejeti ustrezna zakonska določila in spremeniti obstoječe določbe zakona o geodetski službi in upravnih taksah (geodetske takse), o tem pa obširneje v posebnem prispevku.

POVZETEK

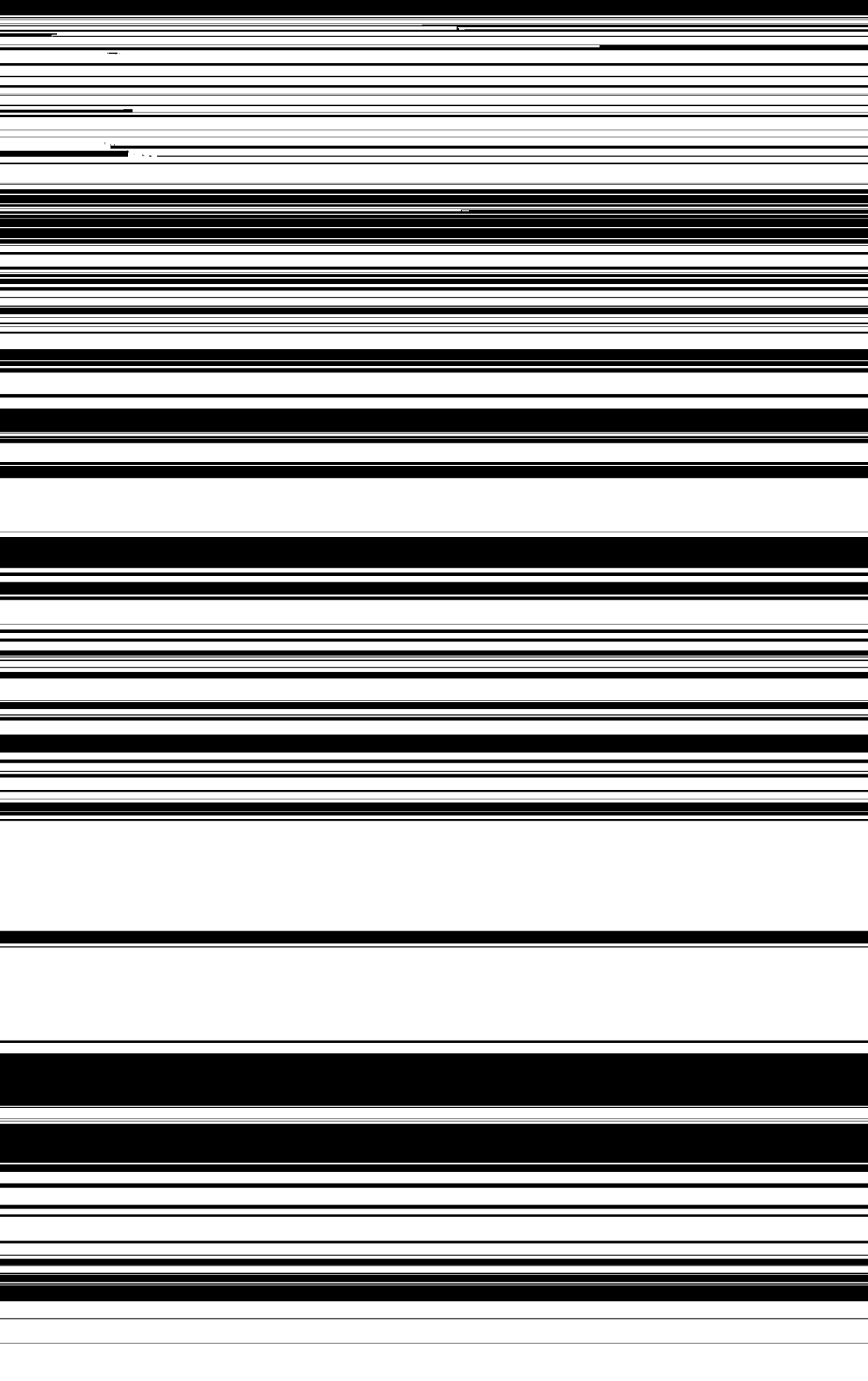
Obravnavana je problematika programiranja, financiranja in izvajanja štirih srednjeročnih programov geodetskih del od 1968 do 1985 ter problemi v zvezi s pripravo programa za sedanje srednjeročno obdobje. Ugotovljeno je, da je le prvi srednjeročni program v celoti realiziran, ker je bilo dovolj sredstev. Za vse druge pa ni bilo dovolj sredstev, zato programi tudi niso realizirani. Najslabše je izpolnjen srednjeročni program 1981-1985. Največje razhajanje med sredstvi, predvidenimi z Odlokom Skupščine SR Slovenije, in dejansko zagotovljenimi je pri SR Sloveniji (republiški proračun). V sedanjem srednjeročnem obdobju želimo zaustaviti padanje vrednosti sredstev za geodetska dela.

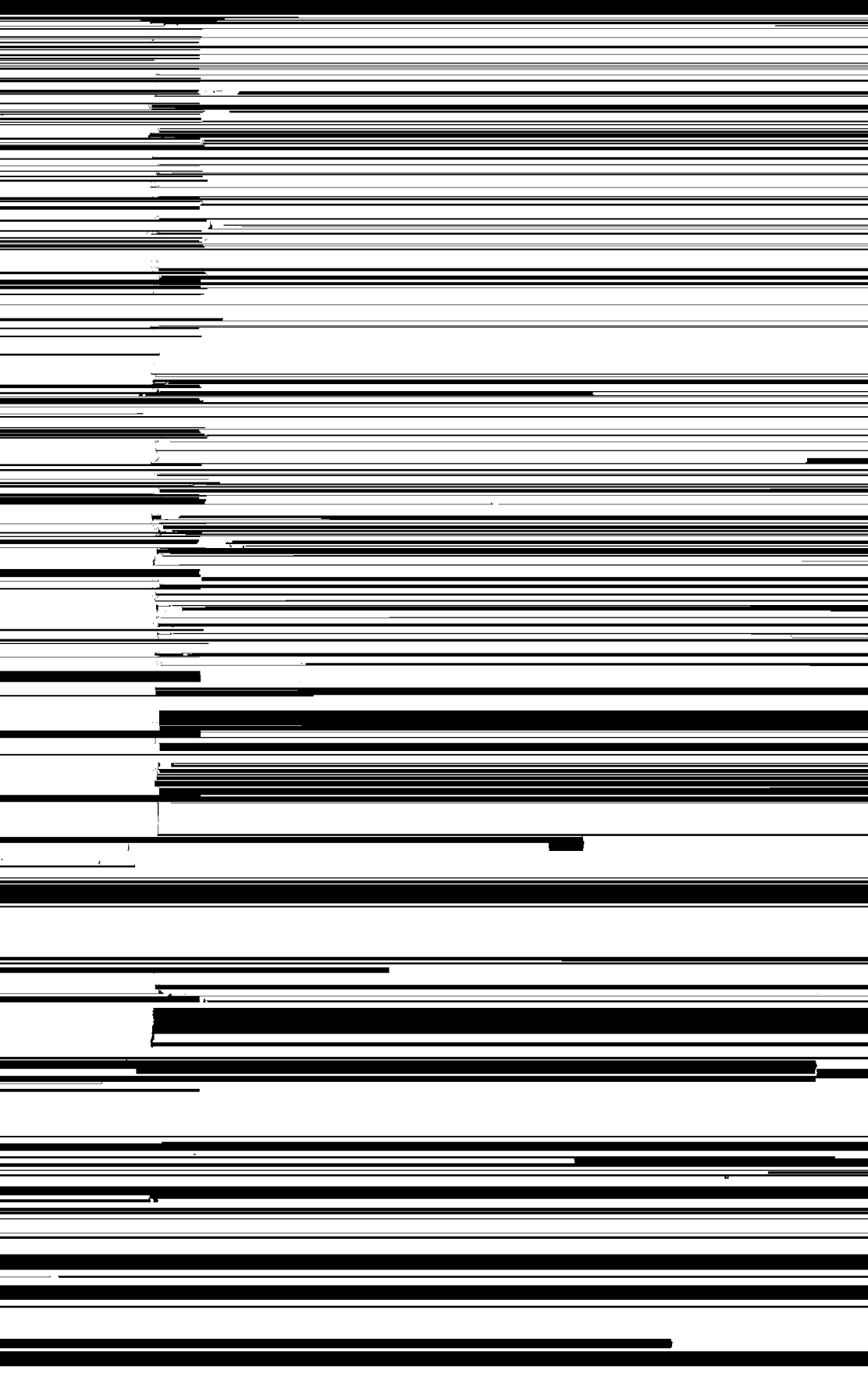
Priloga 1

PREGLED letnih sprememb za
- cen geodetskih del
- vrednosti inflacije
- cen življenjskih potrebščin

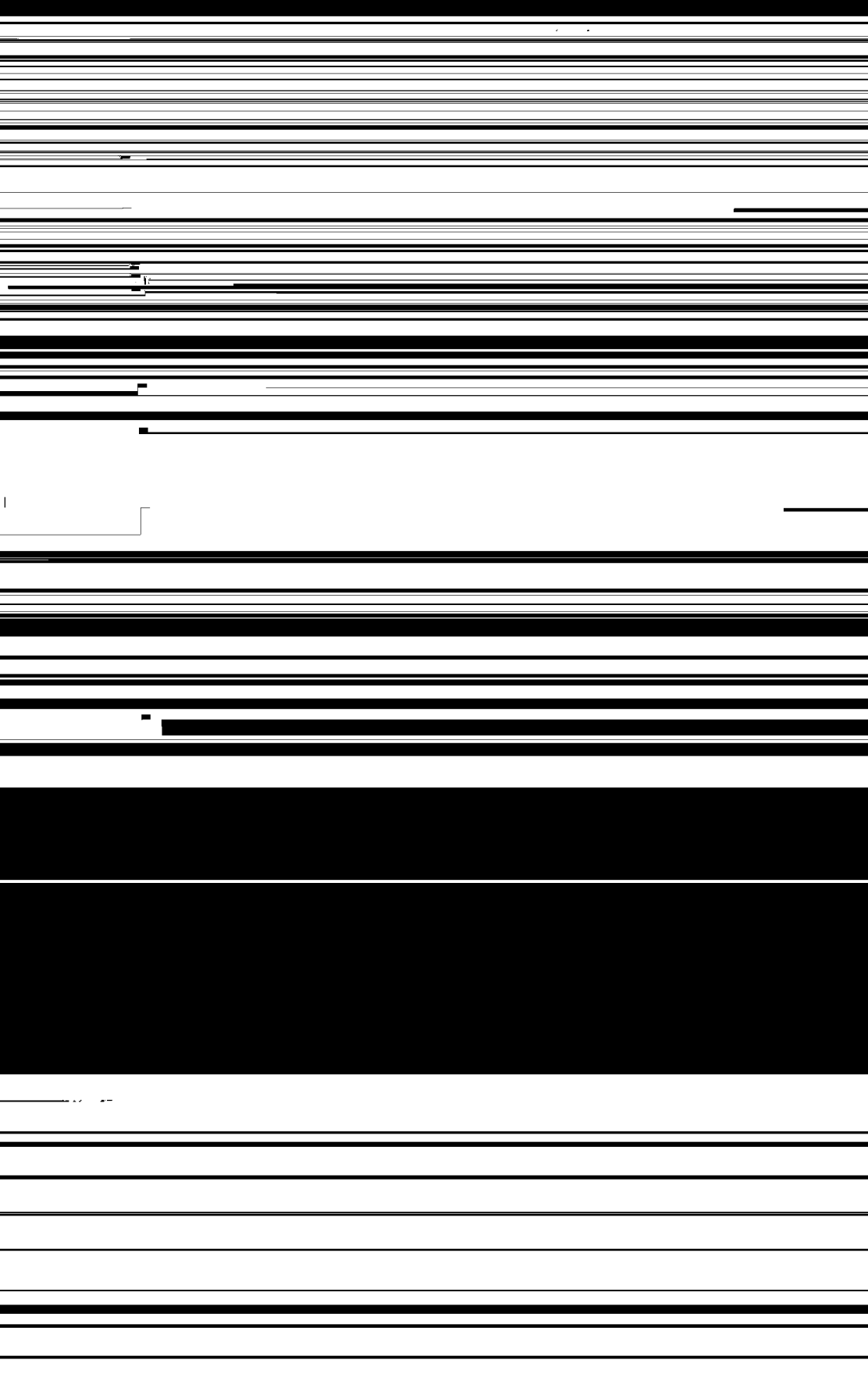

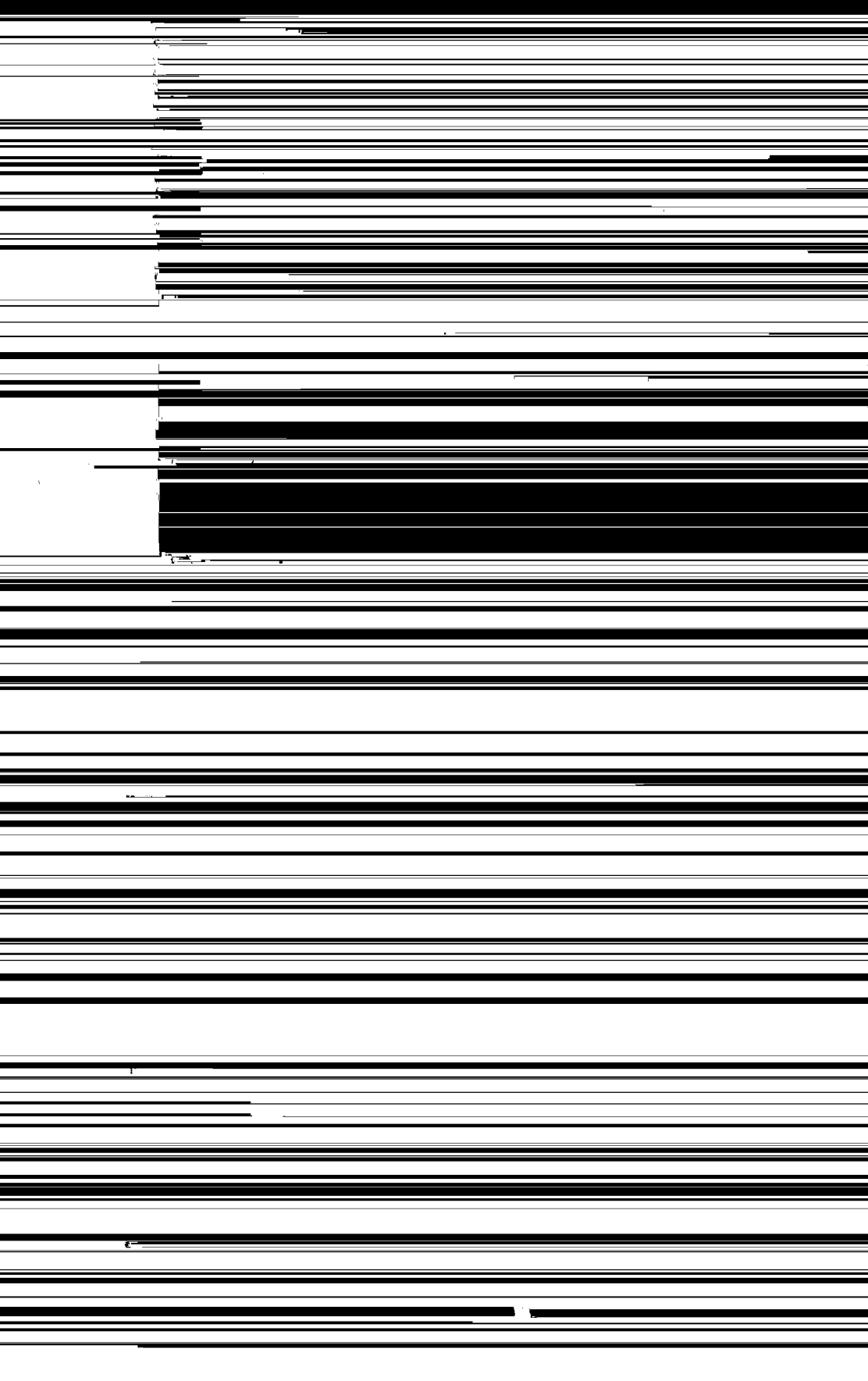

Vlado KOLMAN ^x

OBNOVA ZEMLJIŠKEGA KATASTRA TER SISTEM FINANCIRANJA

1. UVOD

Če smo obnovo zemljiškega katastra na posvetovanjih, tudi geodetskih dnevih, na razgovorih z uporabniki, v dolgoročnih usmeritvah nastavitve in vzdrževanja evidenc geodetske službe v SR Sloveniji za obdobje 1986 - 2000 ter drugih dokumentih opredelili kot prioritarno nalogo geodetske službe in se dogovorili o konceptu obnove zemljiškega katastra z upoštevanjem določenih sprememb o vsebini zemljiškega katastra ter ločitvi podatkov na temeljno evidenco in njegovo nadgradnjo, je sedaj čas, da se konkretneje dotaknemo in izpostavimo tudi problem financiranja.

Metodologija in tehnologija obnove zemljiškega katastra bo dorečena z raziskovalnimi nalogami oziroma testi, ki se v letošnjem letu izvajajo v Sloveniji. Ne glede na to, da bodo omenjeni testi dali določene rezultate, na osnovi katerih bo možno učinkoviteje programirati obnovo zemljiškega katastra, predvideti potrebna finančna sredstva ter zagotoviti izvajanje, se srečujemo pri samem načinu financiranja z nekaterimi nedorečenimi vprašanji. Tako kot se je izkazalo pri koncipiranju obnove zemljiškega katastra, da te ni možno izvajati po nekem ukalupljenem sistemu, saj zahteva obnova glede na specifično in stanje v posamezni občini tudi specifične in različne pristope, je treba specifično obravnavati tudi financiranje. Pri tem pa je treba izhajati iz zakonskih osnov ter z ustavo določenih norm.

Po določbah zakona o zemljiškem katastru so zadeve zemljiškega katastra splošnega pomena za SR Slovenijo. Torej morajo družbenopolitične skupnosti skrbeti, da bodo podatki iz evidence za družbo uporabni. Za zagotovitev takih podatkov pa morajo biti sredstva DPS. tolikšna, da je možno zemljiški kataster vzdrževati in ga obnavljati, saj predstavljajo njegovi podatki o lokaciji v prostoru informacijo neprecenljive vrednosti, ki bi lahko ob neodgovornem financiranju propadli. Zato je nesprejemljivo in neodgovorno razmišljati, da je treba z obnovo zemljiškega katastra počakati na boljše čase. Odlaganje in čakanje nam ne dovoljuje niti opredelitev glede pomena te evidence, niti obstoječi predpisi, predlogi pa so uperjeni k neupoštovanju z zakonom opredeljenih norm. Pri vsem tem pa je treba jasno vedeti, kako so opredeljene obveznosti in kaj je na področju obnove oziroma vzdrževanja dolžna financirati družbenopolitična skupnost in kaj posameznik, lastnik oziroma uporabnik. Nič manjša pa ni odgovornost geodetske službe tako na ravni republike ka-

^x 61000 Ljubljana, Republiška geodetska uprava;
dipl.ing.geod.

kor tudi na ravni občine, da bo z minimalnimi stroški na področju obnove in vzdrževanja zemljiškega katastra dosegla maksimalne rezultate.

2. FINANCIRANJE

Pri razmišljanju o možnosti financiranja je treba izhajati iz že v uvodu ugotovljenih dejstev, da so zadeve zemljiškega katastra splošnega pomena za SR Slovenijo in da so obveznosti za financiranje te evidence naložene družbenopolitičnim skupnostim tako v republiki, kakor tudi v občinah.

Le manjši del sredstev za vzdrževanje zemljiškega katastra zagotavljajo posamezni lastniki oziroma uporabniki, ki s svojimi vlogami (zahtevki) zahtevajo parcelacijo, s tem pa spremembe v obstoječih podatkih ali pa povzročitelji v primerih razlastitev ob gradnji ali rekonstrukciji komunikacij, regulacij in podobno.

To je kategorija takozvanih storitev, ki zahtevajo posebno proučevanje zlasti glede normativov in cenikov, kakor tudi glede možnosti uporabe tako pridobljenih sredstev, če storitve izvajajo geodetski upravni organi.

Prav tako ni moj namen, da bi v tem prispevku razmejeval obveznosti med republiko in občino, čeprav tudi to področje zahteva podrobno analizo in določene spremembe v obstoječih predpisih, naj bo dovolj ugotovitev in izhodišče, da mora sredstva za evidenco zemljiškega katastra zagotavljati proračun, pa naj bo to republiški ali občinski. Želim torej izhajati iz osnove, da so zadeve zemljiškega katastra splošnega pomena za SR Slovenijo, da se take zadeve financirajo iz proračuna in da kot take v bodoče tudi ostanejo. Pri tem pa želim s svojim prispevkom spodbuditi razmišljanje, kako in na kakšen način proračun polniti, pa tudi z nekaterimi dodatnimi obveznostmi, da bi bilo možno s proračuna namensko uporabljati tako zbrana sredstva, za vzdrževanje in obnovo zemljiškega katastra.

Pri razmišljanju izhajam iz dejstva, da so vsa zemljišča v SR Sloveniji nekoga v lasti ali uporabi in da se poleg evidence o lastniku oziroma uporabniku vodijo še drugi podatki, vezani na tega lastnika oziroma uporabnika (površina, vrsta rabe, katastrski dohodek itd.). Treba bi bilo zagotoviti, da bi vsi lastniki in imetniki pravice uporabe zagotavljali določena sredstva za to evidenco, saj so neposredno in tudi najbolj zainteresirani, da so podatki v njej pravilni, vzdrževani, uporabni in da jim taka evidenca zagotavlja tudi pravno varnost na zemljišču. In prav skozi to formulo vidim možnost dodatnega in namenskega zajemanja ter zbiranja sredstev v proračun. Treba bi bilo pripraviti ustrezen ključ, ki bi omogočal enoten, zlasti pa enostaven način dotekanja namenskih sredstev v proračun. Tehnika zajemanja sredstev bi lahko temeljila na površini, ki jo ima posameznik v lasti oziroma uporabi. Višina sredstev, ki bi jo lastniki oziroma uporabniki enkrat letno namenjali v proračun, bi bila torej odvisna od površine, ki je v lasti oziroma uporabi in je evidentirana v zemljiškem katastru.

Druga varianta bi bila, da bi se višina dodatnih sredstev določila glede na katastrski dohodek, saj je ta izračunan za vsa zemljišča, ki se uporabljajo za kmetijsko ali gozdarsko proizvodnjo.

Tako bi:

1. vsi lastniki oziroma uporabniki, kmetijske organizacije, gozdna gospodarstva in drugi, ki imajo v lasti ali uporabi kmetijska ali gozdna zemljišča, prispevali namensko za obnovo zemljiškega katastra določen procent katastrskega dohodka;
2. za vsa zemljišča pod gradbenimi objekti in za zelene površine bi odvajali določen procent sredstev iz prispevka za uporabo mestnega zemljišča.
Tisti, ki prispevka za uporabo mestnega zemljišča ne plačajo, se izračuna višina sredstev glede na površino;
3. za nerodovitna zemljišča, vsi upravljalci (uporabniki) določeno višino, glede na površino zemljišča.

Predlagan način, dodatnega in namenskega dotekanja sredstev v proračun pa bi bil možen le na osnovi zakonske regulative. Za tak poseg pa so potrebni, ne samo izredni, temveč tudi izvirni napor ter dogovarjanja in usklajevanja z resorji, zlasti s komitejem za zakonodajo, saj podobnih rešitev ni možno prevzeti od drugod. Potrebna bo vrsta še dodatnih analiz stanja in opozarjanj na posledice nezadostnega vlaganja družbenih sredstev v obnovo zemljiškega katastra. Potrebno bo osveščati družbo o potrebnosti takih ukrepov in potrebna bo politična odločitev ter podpora naporom pri iskanju rešitev za sanacijo stanja na področju zemljiškega katastra.

Višina, na predlagani način zbranih dodatnih sredstev, mora biti pogojena s programom geodetskih del, naloga vzdrževanja in obnove zemljiškega katastra pa mora biti stalna in permanentna naloga družbenopolitične skupnosti oziroma upravnega organa.

POVZETEK

Akcija obnove zemljiškega katastra, ki je opredeljena kot prioriteta naloga geodetske službe, se ob sedanjem načinu in višini zagotavljanja družbenih sredstev, ne bo mogla v celoti izpeljati. Zato se predlaga, da bi zakonsko regulirali dodatno zajemanje namenskih sredstev v proračun tako, da bi vsi lastniki oziroma imetniki pravice uporabe ali upravljalci

- za kmetijska in gozdna zemljišča prispevali določen procent katastrskega dohodka,
- za zemljišča pod gradbenimi objekti in za zelene površine določen procent iz prispevka za uporabo mestnega zemljišča, tisti, ki prispevka ne plačujejo pa od površine zemljišča,
- za nerodovitna zemljišča, določeno višino, glede na površino zemljišča.

Višina sredstev bo odvisna od sprejetih konkretnih programov, ki morajo zagotoviti permanentno vzdrževanje in obnavljanje zemljiškega katastra.

Miroslav ČRNIVEC*

VREDNOTENJE KARTOGRAFSKE DEJAVNOSTI IN FINANCIRANJE V SR SLOVENIJI

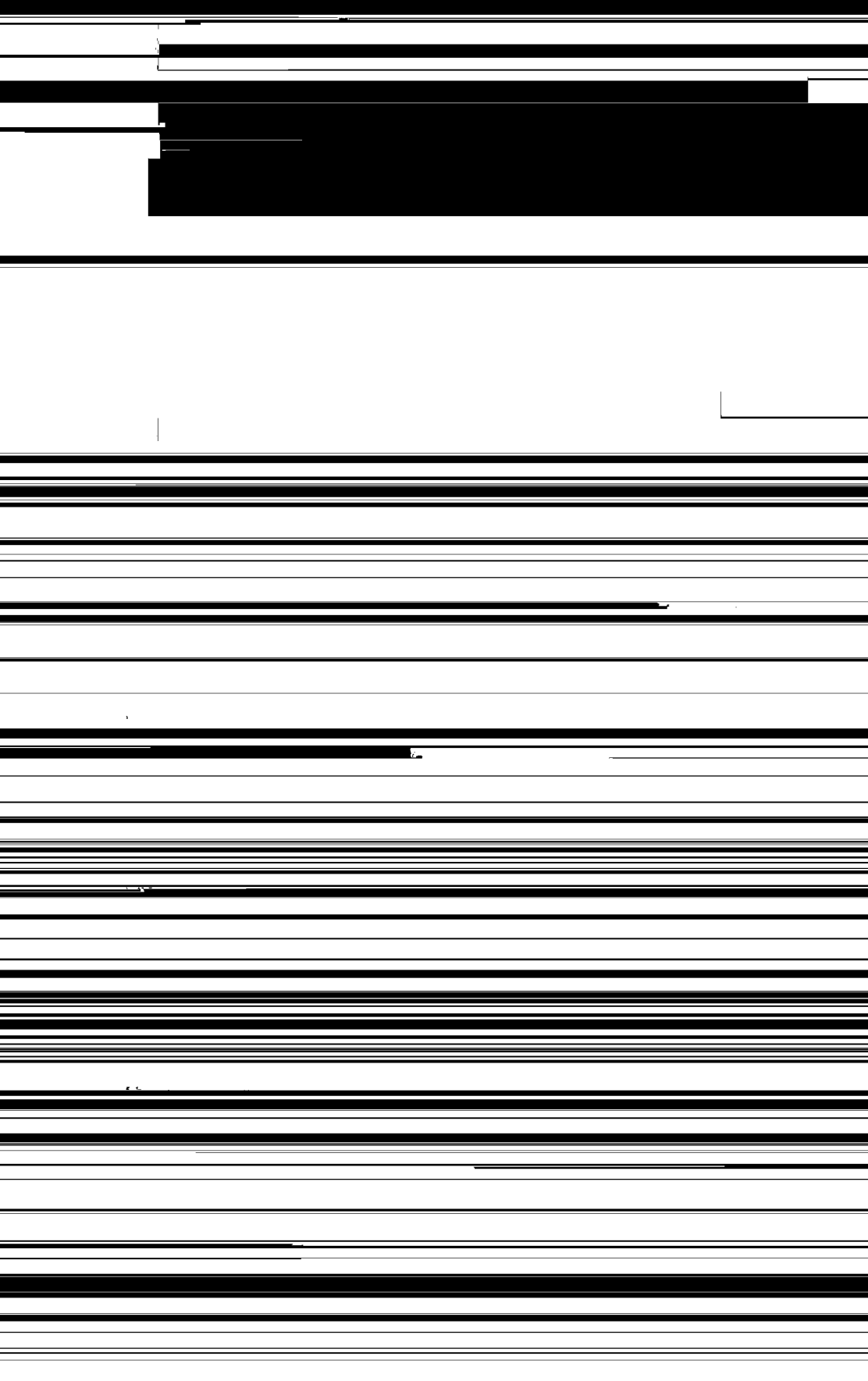
Splošni namen razprav na Geodetskem dnevu 1986 je osvetliti stanje geodetske dejavnosti na izredno kritičnem področju vrednotenja in financiranja. Ugotovitve javne tribune, višina proračunskih sredstev, dodeljenih za geodezijo v letu 1986, zamude pri sprejemanju srednjeročnega programa geodetskih del 1986-1990 dajejo tej temi še poseben poudarek. Lahko se celo bojimo, da bi se celoten potek Geodetskega dneva spremenil v brezkoristno tarnanje brez pozitivnih premikov in posledic, brez novih idej o novih rešitvah. Res je, da je tako trenutno tudi na skoraj vseh drugih področjih javnega in gospodarskega življenja, res pa je tudi, da je bodočnost geodezije odvisna predvsem od nas samih, od naših idej, od angažiranja mladih pri trasiranju svojih razvojnih poti. V tem okviru se bom skušal dotakniti vprašanja kartografske dejavnosti v naši republiki in njenega vrednotenja.

Brez pretiravanja lahko ugotovimo, da je stanje glede vrednotenja in financiranja kartografije še v globlji krizi kot velja za ostalo geodezijo. Nimam se namena obširneje spuščati v analizo vzrokov za to stanje, vendar je kratek povzetek ugotovitev, ki so bile prisotne v javni tribuni in pri drugih razpravah v zadnjem času, nujno potreben. Vzroke za krizo delimo na širše družbene-zunanje in na ožje, geodetske-notranje. Prvi so dokaj izven okvira naše dejavnosti, čeprav smo kot sestavni del družbeno gospodarskega sistema do neke mere soodgovorni, drugih - naših geodetskih slabosti, zlasti tistih od konca 70 let dalje, pa se je dotaknil uvodni referat. Pri tem želim poudariti glavni "greh", ki je bil v teh časih storjen s strani nas samih in je po mojem mnenju v največji meri kriv za večino negativnih posledic. Začelo se je v geodetskih krogih z vprašanji, ali je prav, da mi sami kot geodetska služba "vsiljujemo" družbi posamezne rešitve, to ali drugo evidenco, karto, ažuriranje ali drugo akcijo! Celó z najbolj odgovornih mest so se postavljala vprašanja ali posamezna evidenca res spada med "družbene" ali ni morda "tržna". Taka vprašanja so v bistvu pozitivna, vendar smo pri tem pozabili, da smo zlasti mi sami, geodeti, poklicani, da razmejitev med "družbenim" in "tržnim" na osnovi strokovnega poznavanja stanja z argumenti uveljavimo - če že nočemo izraza vsilimo - v družbi. Tega pač ne bo opravil namesto nas anonimni potrošnik ali ne vem kateri družbeni organ. Postavili smo se torej že a priori na stališče "brez poguma", pri tem pa naj si sposodim citat iz uvodnega referata: "Ta svet je tako narejen, da je tisti, ki se boji, že izgubljen" (I. Andrič).

Zakaj pri vprašanju vrednotenja kartografije toliko besed o tem? Mislim, da je bila pri prej omenjenem "tehtanju" in pomanjkljivem iskanju argumentov, zlasti na udaru prav kartografija. Pregledne, topografske, občinske in druge karte vključno z obnovo in vzdrževanjem temeljnih topografskih načrtov 1 : 5000 in 1 : 10.000 so bile pod vprašajem in so v srednjeročnih in letnih programih stalno izgubljale prioriteto, tako da je v predlogu Srednjeročnega programa geodetskih del 1986-90 predvideno za vsako od obeh kartografskih hiš v Sloveniji (Geodetski zavod SRS in Inštitut za geodezijo in fotogrametrijo FAGG) le po 1 milijon din letno, reambulacija temeljnih topografskih načrtov v merilu 1 : 5000 in 1 : 10.000 pa je predvidena letno za manj kot 3 % površine republike, seveda, če bodo sredstva in če ne bo spet prioriteta kje drugje. Ni torej veliko pretiravanja v trditvi, da smo širše vzeto, pričeli z razvrednotenjem kartografske dejavnosti geodeti sami s tem, da smo bolj iskali vprašanja njene upravičenosti obstoja, kot da bi iskali argumente za njen razvoj; kot posledica tega so nesorazmerno padali proračunski viri za izdelavo in vzdrževanje osnovnih kartografskih materialov z vsemi negativnimi posledicami na področju kartografije.

Na vrednotenje kartografske dejavnosti je vplivala še vrsta posebnosti, ki so bile značilne samo za to dejavnost in so često izvirale iz specifičnih pogojev razvoja našega

* 61000 Ljubljana, Inštitut za geodezijo in fotogrametrijo FAGG Ljubljana; dipl.ing.geod.

Franc ČERNE^{*}

INŽENIRSKA GEODEZIJA -
vloga in pomen, standardi, vloga geodetske službe, predpisi, problematika

Od vseh geodetskih del so dela inženirske geodezije, to so dela za gradbeništvo in industrijo, tipično individualna. Na teh delih je geodetski strokovnjak prepuščen popolnoma sam sebi.

Kvaliteta izvedenega dela je v celoti odvisna od iznajdljivosti izvajalca, strokovne usposobljenosti, tehnične opremljenosti, zahtevnosti investitorja in samega nastopa nasproti strokovnjakom drugih strok.

Dela se opravljajo neplansko. Vse je odvisno od trenutnih potreb investitorja oz. izvajalca investicijskih del. Čeprav je na delo geodetskega strokovnjaka dostikrat vezana izgradnja objekta katerega vrednost presega več milijard, se to delo smatra nekako kot potrebno zlo, saj geodetski strokovnjak na gradbišču samo ovira delo in se vedno pojavi v nepravem času s svojim instrumentarijem na nepravem mestu.

Teh problemov, ki nastopajo v inženirski geodeziji, bi lahko navedli še in še. Vsak, ki je količkaj delal na tem področju, jih tudi dovolj dobro pozna.

Če hočemo, da se bo tudi tu kaj premaknilo, bi morali mi geodeti sami sprožiti akcijo, da se uredijo razmere in sicer na sledečih področjih:

KADRI

Dela iz inženirske geodezije opravlja lahko danes vsakdo, tudi negeodet. Dostikrat jih na gradbiščih opravljajo strokovnjaki gradbene stroke, zaradi česar prihaja večkrat do napak in s tem tudi do materialne škode. Zato je umesten predlog, da bi za večje investicijske objekte smeli opravljati meritve samo za to pooblaščen strokovnjaki. S tem bi se izognili raznim improvizacijam na gradbiščih in tudi geodetska stroka bi med sodelavci drugih strok dobila enakovredno mesto. Geodetski strokovnjak bi o delih odločal sam, ne da navodila, kaj naj stori, dobiva od gradbenikov.

STANDARDI

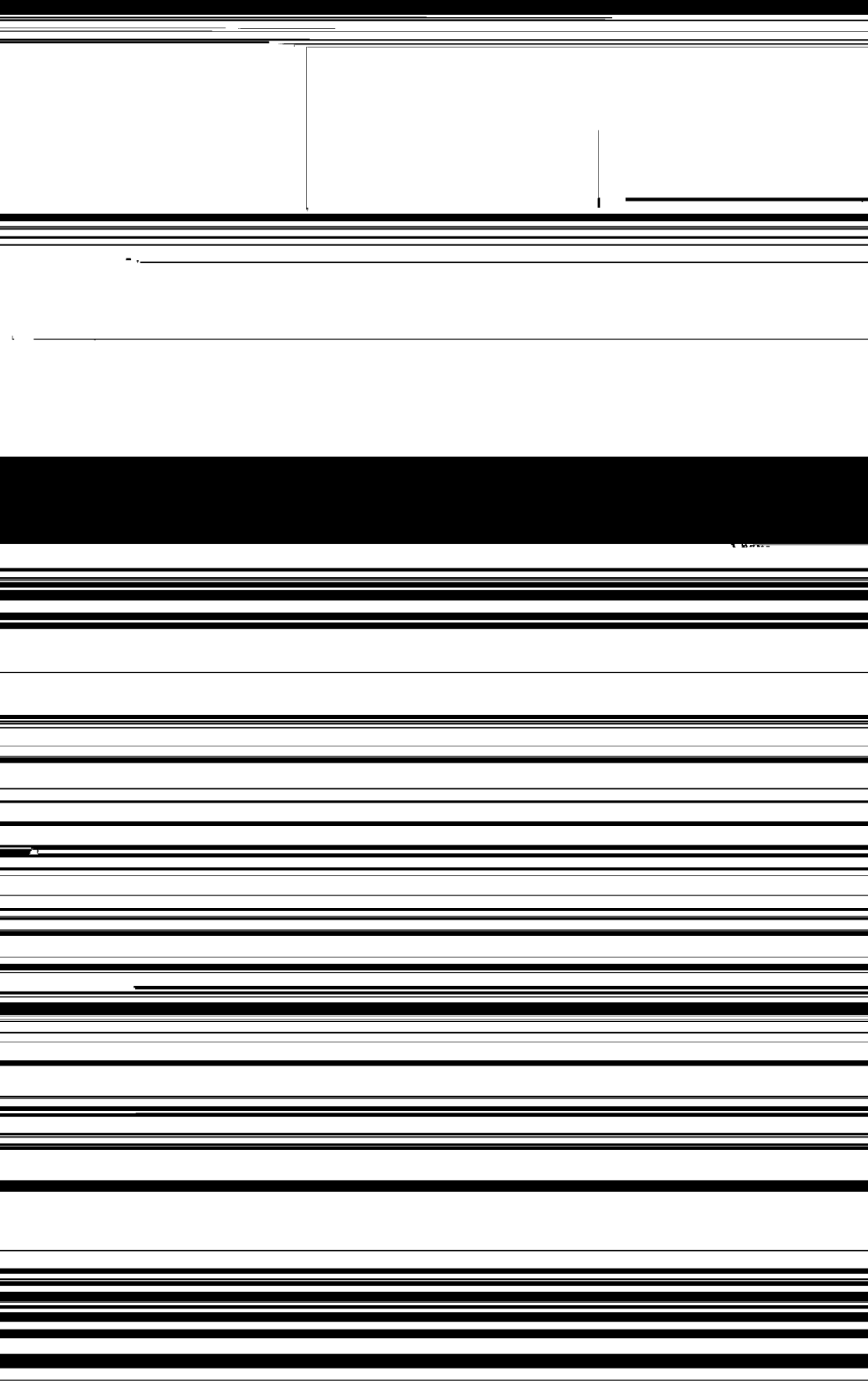
Večina držav v svetu ima danes že veljavne standarde, ki določajo, s kakšno natančnostjo morajo biti izmerjeni ali zakoličeni posamezni objekti tako za zemeljska dela, za betonerska dela, za jeklene konstrukcije in vse do proizvodnih linij. Pri nas še vedno odloča o tem izvajalec investicijskih del in so dostikrat zahteve prav absurde.

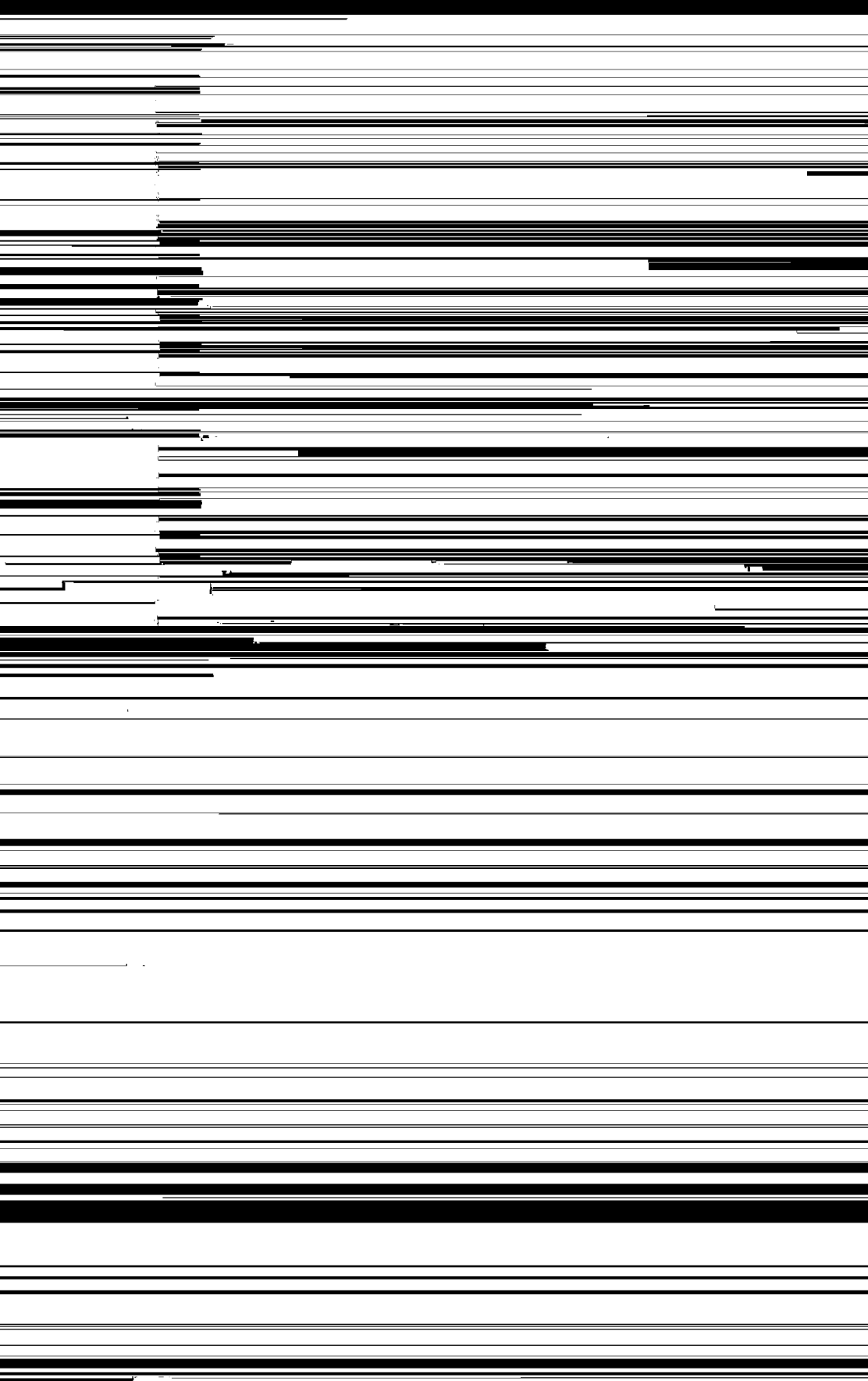
Predlog je, da se tudi za inženirsko geodetska dela določijo standardi za posamezne vrste del, ki bi bili obvezujoči tako za investitorja kot izvajalca.

GEODETSKE OSNOVE

Za potrebe inženirskih del se največkrat uporabljajo kar lokalni sistemi. Že povečava TTN 5 in lokalni sistem največkrat že zadovoljita uporabnika del. Pri tem nastopa škoda, ki družbeno in ekonomsko ni opravičljiva. Če bi uporabili osnove državnega sistema, bi vsaka nova geodetska točka, ki bi se določila za potrebe gradnje, bila uporabljiva tudi drugim. S tem bi se avtomatsko povečavale geodetske osnove. Vse geodetske točke bi se računale v ustreznih elaboratih, ki so predpisani z geodetsko zakonodajo. S tem bi bila tudi izvršena evidenca vseh novo določenih geodetskih točk. Danes je veliko število geodetskih točk določenih po raznih delališčih, ki z končanjem gradnje tonejo v pozabo.

^{*}61 000 Ljubljana, Geodetski zavod SRS;
dipl.ing.geod.

so opravičeni do plačila posameznih spisov in dejanj po zakonu o upravnih taksah.

Najbrž bi bilo zanimivo vedeti tudi kaj konkretnega o višini posameznih tarif. O višini le-teh bo potrebno sicer še dobro premisliti. Računati pa je treba, da naj bi bile te tarife za uporabo podatkov za lastne potrebe od 2- do 10 x večje, kot so sedanji zneski geodetskih taks oziroma cenikov tiskanih načrtov in kart. Tarifa naj bi veljala za prvi izvod podatka, vendar nadaljnji izvod pri enkratnem naročilu pa bi bila bistveno manjša (do 75 %), na ta način bi se zbralo kakih 10 % stroškov programov geodetskih del družbenopolitične skupnosti. Nadomestilo za uporabo podatkov geodetske službe v pridobitniške namene pa bi moralo biti večje kot nadomestilo za uporabo za lastne potrebe.

2.2. Nadomestilo za razmnoževanje podatkov geodetske službe

Nadomestilo za razmnoževanje podatkov geodetske službe bi se zaračunavalo vsem, ki bi kakršnekoli podatke prejeli pri geodetskih upravnih organih republike oziroma občin (torej ni nobenih oprostitev), in to za vnaprej razmnožene (tiskane) podatke kakor tudi za vsakokratno individualno razmnoževanje (prerisovanje, prepisovanje, kopiranje). V primeru vnaprej razmnoženih podatkov se zaračuna nadomestilo po tarifah, ki jih predpiše predstojnik geodetskega upravnega organa tiste družbenopolitične skupnosti, ki je financirala oziroma izdala podatek, s tem da se upoštevajo le stroški razmnoževanja (tiskanja). Za vsakokratno individualno razmnoževanje se prav tako zaračunavajo le dejanski stroški razmnoževanja, ki obsegajo stroške za material in delo, ki jih je imel geodetskih upravni organ z razmnoževanjem oziroma geodetska OZD, ki ji je bilo odobreno razmnoževanje.

Sredstva za opravljena razmnoževanja podatkov geodetske službe bi se namensko zbirala pri tistem upravnem organu, ki je opravil razmnoževanja, uporabljala pa bi se za nabavo materiala za razmnoževanje ter za nabavo in vzdrževanje opreme kot tudi za izvedbo programov geodetskih del družbenopolitičnih skupnosti. Neporabljena sredstva bi se prenesla za isti namen v prihodnje leto.

2.3. Nadomestilo za izvedbo storitev geodetske službe

Nadomestila za izvedbo storitev geodetske službe bi zaračunavali občinski geodetski upravni organi vsem naročnikom teh storitev, in sicer po tarifah, ki jih predpiše republiški izvršni svet. Sredstva bi se zbirala namensko pri občinskih geodetskem upravnem organu in se uporabljala za pokritje stroškov storitve, za nabavo in vzdrževanje opreme upravnega organa in za izvedbo občinskih programov geodetskih del. Neporabljena sredstva se prenesejo za isti namen v prihodnje leto. Storitve, ki jih po pooblastilu opravljajo geodetske in druge OZD, pa se zaračunavajo po cenah, ki jih le-te sprejemajo v soglasju z republiškim izvršnim svetom oziroma republiškim geodetskim upravnim organom. Popolno enotnost med cenami geodetskih upravnih organov in OZD pa bi dosegli, če bi od republiškega izvršnega sveta predpisane cene veljale za geodetske upravne organe in OZD.

3. ZAKLJUČEK

Z uvedbo predlaganih rešitev glede nadomestil za uporabo podatkov, za razmnoževanje podatkov in za izvedbo storitev geodetske službe bi bilo možno dosedanje zaračuna-

vanje taks, stroškov razmnoževanja podatkov in izvajanja storitev poenostaviti ter to problematiko enotno urediti na celotnem območju SR Slovenije in s tem tudi zagotoviti nujno potrebna finančna sredstva za opremljanje občinskih geodetskih upravnih organov. Razen tega pa bi se tako na ravni občine in republike zbirala določena sredstva, ki bi se uporabljala za enostavno reprodukcijo geodetskih evidenc.

Za uveljavitev predlaganih rešitev pa je potrebno ustrezno spremeniti in dopolniti zakon o geodetski službi, odpraviti geodetske takse v zakonu o upravnih taksah, republiški izvršni svet pa mora sprejeti odlok o višini nadomestila za uporabo podatkov in za izvedbo storitev geodetske službe.

POVZETEK

Opisan je sedaj veljavni sistem zaračunavanja za izdajanje podatkov in storitve geodetske službe, določen z zakonom o geodetski službi ter zakonom o upravnih taksah - geodetskih taksah ter obdelana problematika v zvezi s tem. Pripravljen je predlog enotne ureditve zaračunavanja treh vrst nadomestil: za uporabo podatkov za lastne potrebe in pridobitniške namene, za razmnoževanja podatkov in za izvedbo storitev geodetske službe. Predlagane rešitve je mogoče uveljaviti s spremembo in dopolnitvijo zakona o geodetski službi, ukinitvijo geodetskih taks ter izdajo odloka republiškega izvršnega sveta o višini nadomestil za uporabo podatkov in izvedbo storitev geodetske službe.

VLOGA, POMEN TER STROKOVNO IN MATERIALNO VREDNOTENJE GEODETSKE SLUŽBE V OČEH KORISTNIKA

1. UVOD

Opredelili smo se: obnova zemljiškega katastra mora biti prioriteta naloga geodetske službe v srednjeročnem in dolgoročnem programu geodetskih del do leta 2000. Vsebinsko je potrebno dopolniti z dodatnim evidencami:

- vrsta rabe in katastra klasifikacije,
- bonitetne točke (proizvodna sposobnost kmetijskih zemljišč),
- varovanje prostora in omejitev pri posegih v prostor,
- stavbna zemljišča,

zavedajoč se, da bi s tem odpravili nekatere tehnične pomanjkljivosti, hkrati pa bi aktivirali njegovo vlogo v splošnem družbenem informacijskem sistemu. Napravili smo tudi finančno konstrukcijo in ugotovili skupno, koliko bi to stalo. Vse lepo in prav, pa vendar se opazovalcu, ki mu geodetske dejavnosti kljub širokemu spektru delovanja niso edina življenska preokupacija, postavlja nekaj vprašanj:

- 1) Ali ne bi bilo potrebno proučiti položaj in vrednotenje geodetskih dejavnosti v celotnem družbeno-političnem sistemu?
- 2) Ali ni geodetska služba (in z njo povezane dejavnosti) preveč zaverovana sama vase.
- 3) Zakaj se aktivneje ne vključi v ostale sfere družbene reprodukcije.
- 4) Zakaj sta upravna in operativna funkcija povsem ločeni?
- 5) Zakaj ne poskrbi za širšo družbeno afirmacijo, ki si kot dejavnost posebnega družbenega pomena zasluži?

2. KRITIČNA OCENA POLOŽAJA GEODETSKE DEJAVNOSTI V OČEH KORISTNIKA

Na zastavljena vprašanja pi.mogoče odgovoriti ločeno, ker so odgovori funkcionalno povzani in se med seboj pogojujejo.

Sama vloga in položaj geodetske dejavnosti sta se v očeh širše družbe kot uporabnika v zadnjih 15-ih letih močno spremenila, na žalost na slabše. Če smo bili včasih "gospodje", smo danes pijanci, pa še vedno samo geometri, vedno bolj ozko specializirani za izpolnjevanje zahtev ostalih gospodarskih panog in upravnih služb, kljub temu, da se je stopnja strokovne izobrazbe dvignila. Mislim, da je geodetska stroka v sedemdesetih letih s svojo usmeritvijo strokovno izobraževalnem procesu pogrešila, kajti na ta način še je distancirala od ostalih družbeno-ekonomskih tokov, na račun krepitve položaja v upravnih sferah. Na ta način je padla kvantiteta geodetskih storitev. Mislim, da še danes geodetska stroka preveč ukvarja z nekaterimi teoretičnimi problemi, katerih rešitve pa so na koncu več ali manj same sebi namen, ker jih ne znajo ponuditi uporabniku v obliki, v kakršni je za njega zanimiva, sprejemljiva in pravilno ovrednotena. Za primer: za vsa večja naselja imamo izdelane TTN ali celo TKN v merilu 1 : 1000, pa vendar v mnogih primerih v planerskih in projektantskih delovnih organizacijah strokovno neosposobljeni delavci te iste načrte povečujejo v merilo 1 : 500 ali 1 : 250, ker je merilo 1 : 1000 za njih neprimerno, kajti znano je, da vsa večja urbana naselja spremlja niz infrastrukturnih objektov, ki načrt dobesedno zasičijo. Planer ali projektant pa te podatke rabi vnešene, če hoče z njimi operirati. In natančnost mu niti ni tako po-

⁶ 63310 Zalec, Hmezd Inženiring;
dipl.ing.geod.

membrna, bolj pomembno mu je, da spravi vse črte na papir ter sestavi popis del in predračun, ki zajemata vse postavke. Tudi investitor je s tem zadovoljen. Zakaj mi geodeti ne pristavimo svoj lonček in pripravimo takšne podloge?

V specifičnih delovnih organizacijah, katerih status in narava dela zahtevata kadrovsko zasedbo različnih profilov, se skorajda praviloma dogaja, da je prodajna ura delavcev gradbene, strojne ali katere druge stroke z isto strokovno izobrazbo za 10-20 % višja od geodetove, ker je družbeno bolj priznana in se lahko dražje prodaja. Pa vemo, da so danes več ali manj vse gospodarske panoge v težkem položaju.

Naredili smo napako, ko smo na FAGG prepustili komunalni oddelek gradbenikom. S tem smo izpustili iz rok možnost delovanja na projektivnem in investicijskem področju, ki danes visokokotirata svojo dejavnost pa zreducirali na izdelavo KKN, kar pa je v očeh investitorja samo dodaten strošek - predvsem spremlja jo če dejavnosti, kot je izmeritvena mreža. Kako si sicer razlagati anarhijo, ki vlada na tem področju. Govorimo, da je obnova zemljiškega katastra prioriteta naloga geodetske službe v planskem obdobju do leta 2000. V zimskem času smo se v naši delovni organizaciji dogovarjali o projektu "Male melioracije", katerega namen je bil modernizirati zemljiški kataster za DO Kmetijstvo in Kmetijsko zadrugo Savinjska dolina, ki razpolagata s prejšnjimi kmetijskimi površinami. Po katerih podatkih je povprečna velikost parcele v Sloveniji okrog 25 arov. Savinjska dolina je na gosto posajena s hmeljskimi nasadi, ki merijo od 0,5 do 10 ha. Če predpostavimo, da bi pri reviziji posamezen kompleks dobil eno parcelno številko ali največ toliko, kolikor je kooperantov, združenih v enem kompleksu, vidimo, da bi lahko izvedli revizijo zemljiškega katastra na velikih, kmetijsko intenzivnih površinah za relativno nizko ceno. Poleg tega bi lahko uvedli interni računalniško vodeni zemljiški kataster, prilagojen potrebam neposrednemu uporabniku. Vendar se ni zataknilo toliko pri financiranju izmeritvene mreže in izdelavi parcelacijskih načrtov kot pri motiviranju, da je tak način zanj koristen. Da bo absurd še večji, za uporabnika je stanje, neurejeno kakršno je, bolj ugodno.

V naši DO se med drugim veliko ukvarjamo z intenziviranjem kmetijskih površin, to je z osuševanjem, namakanjem, agromelioracijami in komasacijami. Predvsem je naša naloga pridobivanje in kompletiranje investicijske tehnične dokumentacije za predajo ZVSS, pridobivanje upravnih dokumentov, ki so zakonsko določeni pri posegih v prostor in ostale inženiring storitve. Navajam primer: za osuševanje, kot eno izmed oblik intenziviranja kmetijskih površin, priznava ZVSS kot družbeno upravičenost naložbe 910.000 din/ha v tretjem četrtletju letošnjega leta. Od tega priznava in tudi sofinancira za izdelavo investicijske tehnične dokumentacije 2,5 %. To znaša 22150 din/ha. V to ceno je zajeto: izdelava geodetskih načrtov, hidrotopografska ekspertiza, izdelava idejnega projekta in investicijskega programa. Kolikšen je delež izdelave geodetskih načrtov v tej ceni, se lahko samo vprašamo, ker jih običajno izdelujejo projektantske delovne organizacije. Po podatkih geodetskih delovnih organizacij, pa znaša cena za izdelavo topografskega načrta v merilu 1 : 1000 od 60.000 do 300.000 din/ha. Ne glede na razliko v kvaliteti in vsebini se lahko vprašamo, od kod takšna astronomska razlika, oziroma razmerje recimo 1 : 10. Nadalje se lahko vprašamo, zakaj se ne izdelajo z našo pomočjo in nadzorom, z vsebino in v sistemu, ki je v naši praksi uveljavljen. Glede na to, da se melioracije danes izvajajo na velikih površinah, imamo priliko zagotoviti si tehnično osnovo za obnovo zemljiškega katastra, ki jo pozneje dopolnimo z katastrsko vsebino. Se posebno si prihranimo delo, če pomislimo, da v mnogih primerih melioracijam sledijo komasacije. Pri obnovi zemljiškega katastra smo začeli uvajati določeno stopnjo avtomatizacije, ki v mnogočem olajša delo upravnim organom. Iz prej opisanih dejavnosti naše delovne organizacije pa sledijo izkušnje, da novemu interaktivnemu načinu vodenja zemljiškega katastra manjka uporabniška komponenta. To se pravi: na sistem se naj preko terminala priključi pravna oseba, ki podatke uporablja v obliki, ki njej ustreza, na vsebino pa vplivati ne more.

3. NEKATERA IZHODISCA ZA AGRESIVNEJŠI PRODOR GEODEZIJE V DRUŽBENO EKONOMSKA GIBANJA

V prejšnji točki so prikazane samo slabe strani, ki so se pokazale v zadnjih letih delovanja naše stroke, ki pa vendarle zahtevajo razmislek za konkretno akcijo pri afirmaciji in popularizaciji geodetske službe v slovenskem prostoru. Nekatere rešitve se ponujajo same po sebi.

1) Izboljšati kvaliteto in kvantiteto ponujenih storitev. To naj bi bila stalna naloga. Svoje plane uskladiti s plani drugih gospodarskih panog, SIS-ov itd., ki zagotovo vsebujejo nove elemente geodetskih storitev. S primernim pristopom, sklenitvijo samoupravnih sporazumov o dolgoročnih sodelovanjih z direktnimi odjemalci geodetskih storitev, bi v mnogočem rešili problem financiranja, ki je sedaj precej odvisno od finančnih možnosti občin in republike. Z novim načinom bi sredstva, ki jih sedaj delovne organizacije indirektno preko proračunov republike in občin namenjajo za geodetsko dejavnost, namenjali direktno in če bi bili tudi učinkiti direktni, bi tudi uporabniki lažje in tudi v večjem obsegu zagotavljali sredstva.

2) Poslovanje je potrebno racionalizirati in modernizirati tudi na drugih področjih, ne samo na področju zemljiškega katastra. Informacijski sistem izdelati tako, da so podatki dostopni uporabnikom na različne možne načine. Osvojiti moramo znano turistično geslo: gost-uporabnik ima vedno prav.

3) Proučiti izobraževalne programe na srednji, višji in visoki stopnji. Ti naj bodo takšni, da bodo dali strokovnjake s širšim obzorjem. Marsikatera delovna organizacija rabi geodetskega strokovnjaka, pa vendar takšen profil, kot ga naše šolstvo "proizvaja", ne more polno zaposliti. Poleg tega bi se tudi geodetske delovne organizacije lažje vključevale v splošne gospodarske tokove.

4) Proučiti možnost formiranja marketing ali inženiring službe, ki bi spremljala družbeno-ekonomska gibanja in proučevala možnosti vključitve geodetske službe. Še vedno se dogaja, da recimo v Ilirski Bistrici ali Vipavski dolini ne vedo, da komasacije izvajajo tudi geodetske delovne organizacije iz Celja in Maribora.

5) Če hočemo našo dejavnost popularizirati ter primerno družbeno in materialno ovrednotiti, jo moramo skomercializirati. Izdelali smo vrsto evidenc kot ROTE, EHS, EMSO in še katera, ki pa smo jih prodali, namesto da bi jih prodajali. Nekako na to ugotovitev se navezuje vprašanje o statusu geodetskih upravnih organov. Ali ne bi bilo smotno proučiti položaj elektrogospodarstva, gozdnega gospodarstva in vodnega gospodarstva, ki delujejo na upravno-ekonomskih principih? Temu primerno bi spremenili funkcijo geodetskih uprav iz uprave v upravno-ekonomsko, s čimer bi se v večji meri kot sedaj financirale same.

3. ZAKLJUČEK

Namen prispevka je bil opozoriti na nekatere dileme, s katerimi se naša dejavnost srečuje izven čistega geodetskega prostora, to je upravnih organov in delovnih organizacij. Če hočemo uspeti v prizadevanjih za višjo raven družbenega in materialnega vrednotenja, moramo biti prodornejši in agresivnejši, kajti le na tak način se bomo lahko enakovredno kosali z ostalimi panogami pri uveljavljanju svojih zahtev.

POVZETEK

Geodetska dejavnost si v prizadevanjih za lastno popularizacijo in afirmacijo ne sme dovoliti, da je to prepuščeno posamezniku, ampak je potrebno pristopiti k organizirani akciji na več področjih:

- 1) Analizirati dejanski položaj geodetske dejavnosti v različnih družbeno-ekonomskih sferah in vrednotenje po posameznih sredinah.
- 2) Proučiti planske usmeritve posameznih gospodarskih panog družbeno-političnih skupnosti itd. in v njih iskati nove elemente geodetskih storitev.
- 3) Proučiti možnost vključitve v splošne družbene in gospodarske tokove preko samoupravnih sporazumov o dolgoročnih sodelovanjih, četudi s pomočjo novoformirane marketing ali inženiring službe.
- 4) Modernizacijo in avtomatizacijo razvitih na celoten spekter delovanja stroke.
- 5) Proučiti možnosti reorganizacije poslovanja upravnih organov na temelje upravno-ekonomskih kategorij.

GOJMR MLAKAR^x

GEODETSKE STORITVE - IZVAJANJE IN FINANCIRANJE

1. UVOD

Geodetske storitve je kot zadeve geodetske službe uvedel prvi zakon o geodetski službi l. 1970. Zanimivo je vedeti, po kakšnih kriterijih je zakonodajalec oziroma pripravljalec zakona (Republiška geodetska uprava) selekcioniral geodetska dela, ki jih je poimenoval kot storitve za potrebe občanov, državnih organov ter delovnih in drugih organizacij. Kot storitve so v zakonu o geodetski službi iz l. 1970 taksativno navedena sledeča geodetska dela:

1. parcelacije zemljišč za urbanistične namene;
2. zakoličbe zgradb in objektov;
3. izdelava geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije;
4. delitev parcel po vnaprej določenih pogojih;
5. vzpostavljanje stanja na zemljišču tako kot je evidentirano v načrtih in katastrih;
6. geodetska dela v zvezi z razlastitvijo zemljišč.

Čeprav je pri naštevanju v zakonu uporabljena beseda "zlasti" se kot storitve v praksi upoštevajo le naštet, čeravno bi po svojem značaju med nje sodila še nekatera geodetska dela kot n. pr. opazovanje posedanj ali premikov pri gradnjah, nekatera specialna dela s področja inženirske geodezije kot je spremljanje gradenj in nameščanje opreme pri velikih industrijskih objektih, geodetska dela pri melioracijah in še kaj. S tem bi do neke mere normativno uredili izvajanje del s področja inženirske geodezije, za kar je bila že večkrat izražena nujna potreba.

Odgovor na zastavljeno vprašanje o kriterijih za izbiro geodetskih del, ki so opredeljene kot storitve, daje sam zakon, ki pravi, da so to tista dela, ki neposredno ali posredno vplivajo na podatke geodetske službe ali se dajo opraviti le na podlagi teh podatkov. Poizkusimo s tega vidika analizirati storitve, ki jih našteva veljavni zakon o geodetski službi iz l. 1976 in sicer:

1. parcelacije zemljišč;
2. prenos stanja na zemljišče iz načrtov in katastrov, ki jih vzdržuje geodetska služba;
3. zakoličba stavb in objektov;
4. izdelava geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije;
5. izdelava geodetskih načrtov lege novo zgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda.

^x 63000 Celje, Geodetska uprava občin Celje in Laško;
dipl.ing.geod.

Od navedenih zadev, ki jih kot storitve navaja veljavni zakon, in ki so doživele nekatere spremembe z ozirom na prvotnega (točke 1, 4 in 6 so v novem zakonu opredeljene kot parcelacije zemljišč, dodana je izdelava geodetskih načrtov lege novozgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda) imajo parcelacije zemljišč neposreden vpliv na podatke zemljiškega katastra, prav tako je prenos stanja na zemljišče (v praksi gre pri tem izključno za prenos posestnih mej) tesno vezan na podatke iste evidence. Posreden vpliv na podatke zemljiškega katastra in podatke katastra komunalnih naprav ima izdelava geodetskih načrtov lege novozgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda. Pri zakoličbah stavb in objektov ter pri izdelavi geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije pa je vpliv na evidence geodetske službe, oziroma uporaba teh pri izvajanju navedenih storitev manj očitna. V nadaljevanju so predstavljeni problemi ter nekatere nejasnosti oziroma dileme, ki se pojavljajo pri izvajanju posamezne naloge, ki je opredeljena kot geodetska storitev.

2. PARCELACIJE

V postopku parcelacije se zaradi nameravane spremembe lastništva oziroma pravice uporabe na novonastalih ali spremenjenih parcelah vrši delitev zemljiških parcel na dva ali več delov. S parcelacijami se vzpostavljajo nove posestne meje, v posameznih primerih pa se tudi spreminjajo dotedanje. Izvajanje parcelacij prištevamo tudi k neposrednim aktivnostim za vzdrževanje zemljiškega katastra. Zaradi razlik, ki nastopajo v večji meri pri izvajanju upravnih kot tehničnih postopkov, lahko parcelacije delimo takole:

- parcelacije za namene odtujitve,
- parcelacije za namene razdružitve solastnine,
- parcelacije za potrebe razlastitve,
- ekspropriacije dolžinskih objektov.

V tehničnem pogledu se od ostalih razlikujejo ekspropriacije dolžinskih objektov. Postopek obdelave meritev v pisarni se pri ekspropriacijah ne izvaja povsod enako in ne vedno najbolj racionalno. Potrebno bi ga bilo podrobno analizirati ter izdati ustrezna navodila.

3. PRENOS STANJA NA ZEMLJIŠČE IZ NAČRTOV IN KATASTROV, KI JIH VZDRŽUJE GEODETSKA SLUŽBA

Čeprav se je ob pripravi zakona razmišljalo o potrebah po prenosu stanja iz načrtov in katastrov na zemljišče širše, se je v praksi problem zožil na prenos posestnih mej po podatkih zemljiškega katastra. V smislu določila zakona bi v obravnavani storitvi lahko vršili tudi prenos podatkov o legi podzemnih vodov na podlagi podatkov katastra komunalnih naprav, morda pa tudi prenos meje različnih režimov varovanja prostora, ki naj bi jih geodetski upravni organi vodili v skladu z Navodilom za vodenje evidence o predpisanem varovanju prostora in o omejitvah pri posegih v prostor.

Poseben problem prenosa posestnih mej na zemljišče se pojavi tedaj, ko menja lastništvo posamezna parcela, ki je v sklopu posestnega kosa označevala eno od vrst rabe, n.pr. katastrsko kulturo. V tem slučaju postanejo dotedanje meje, ki razmejujejo različne vrste rabe pri enem lastniku, posestne meje. Take meje v naravi niso

bile nikoli označene z mejnimi znamenji, oblika in velikost same parcele pa se je pogosto spreminjala. Ob poznejšem ugotavljanju in označevanju novonastalih posestnih mej prihaja do zapletenih pravnih problemov, saj prenešene meje iz zemljiškega katastra pogosto ne omejujejo zemljišča v taki obliki in velikosti kot je bilo v pravnem prometu. Zaradi navedenega bi bilo koristno preprečiti tak način prometa z zemljišči s tem, da bi se uvedla obveznost izvedbe mejnega ugotovitvenega postopka pred izvedbo pravnega posla. Ta obveza pa hkrati terjaja predhodno preverbo stanja pri vsakem nameravanim prenosu lastništva oziroma pravice uporabe na geodetskem upravnem organu. Ta naj bi izdal pred vsakim nameravanim pravnem prometu z zemljiščem soglasje, kadar gre za prenos lastniškega kosa, kadar pa se namerava izvršiti prenos parcele, ki označuje vrsto rabe, bi geodetski upravni organ predhodno izvršil mejni ugotovitveni postopek ter druga dela, ki mu sledijo: vris novega stanja v kat. načrt, izračun površine ter izdajo odločbe. Postopek izvedbe MUP-a bi na željo strank kazalo izvesti tudi tedaj, ko gre za prenos posestnega kosa, kate-rega meje niso bile ugotovljene v MUP-u.

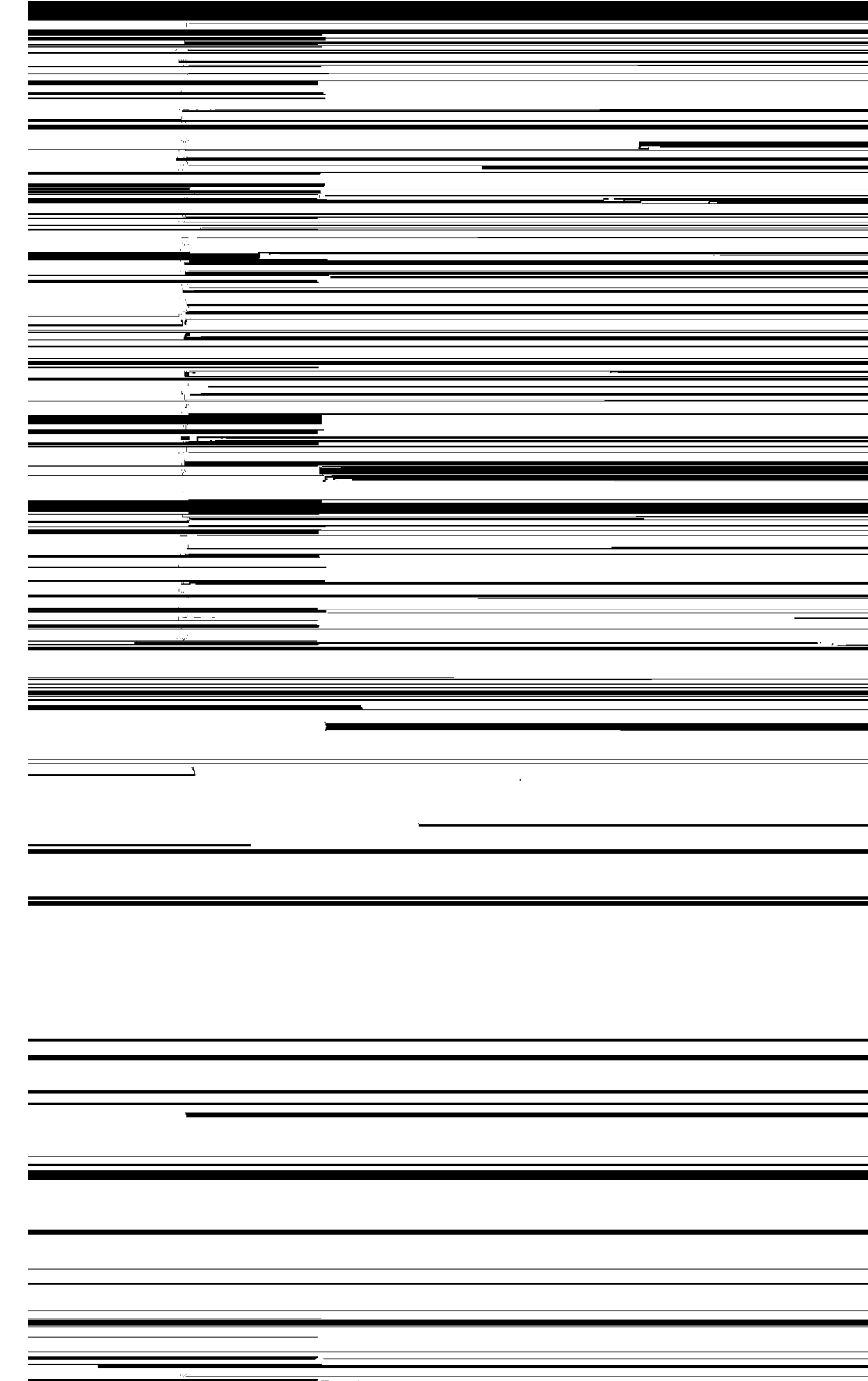
Ko ugotavljamo, da se pri prenosu stanja na zemljišče iz načrtov in katastrov, ki jih vzdržuje geodetska služba, v praksi izključno izvaja prenos posestnih mej, je prav, da postopek prenosa posestnih mej podrobneje analiziramo. Izraz prenos stanja oziroma prenos posestne meje, ki ga uvajajo predpisi, ni najboljši. V bistvu gre pri tem za ureditev na terenu nezaznavne ali sporne meje, pri čemer pa mejo lahko uredimo ali na osnovi podatkov, ki nam jih nudi zemljiški kataster, z mejnim ugotovitvenim postopkom ali s sodnim postopkom. Ker slednji ni v pristojnosti geodetske službe, bomo na tem mestu obravnavli prva načina.

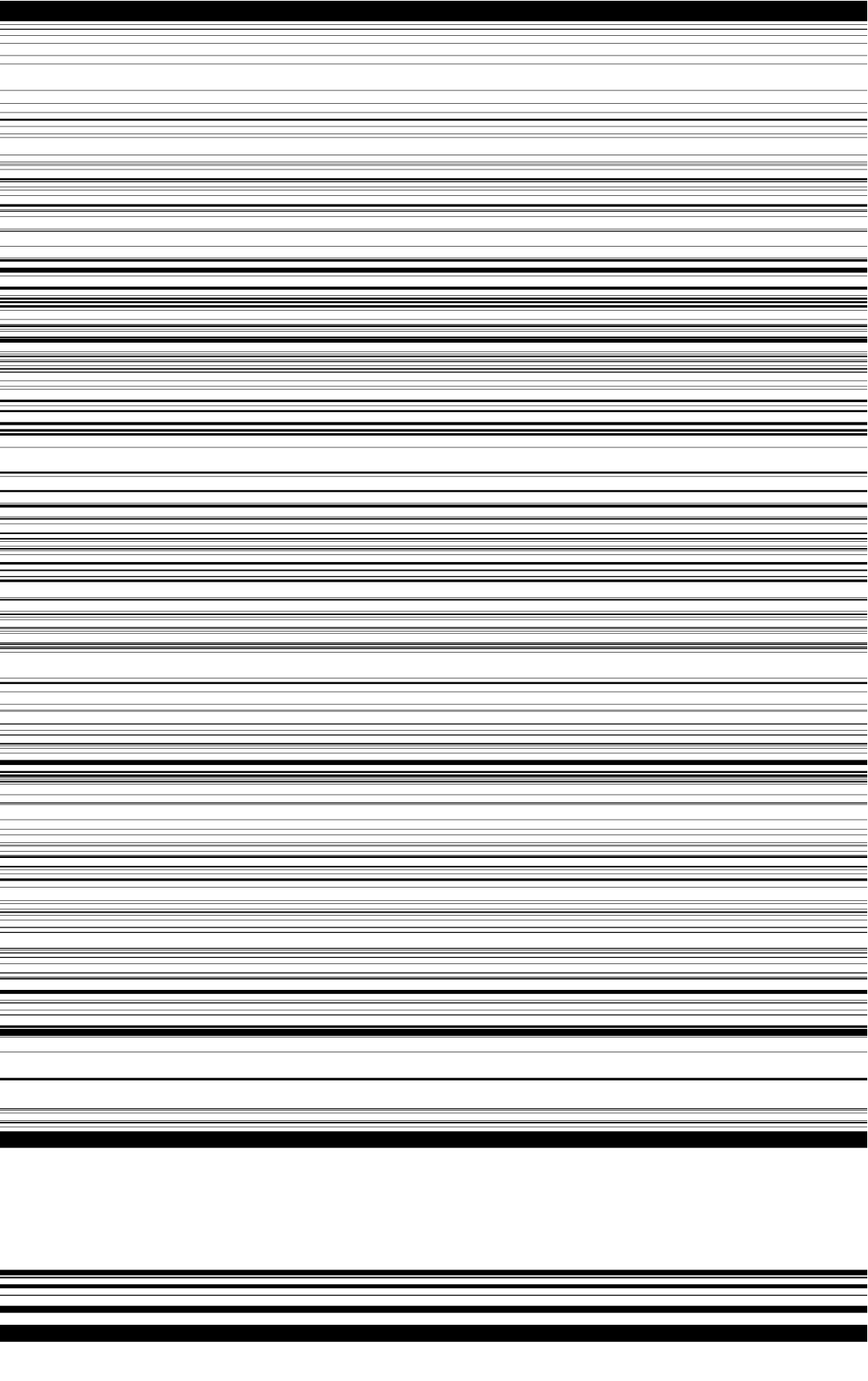
Pogoje, pod katerimi se vrši prenos posestnih mej v naravo tako kot so označene v zemljiškem katastru, določa 33. člen zakona o zemljiškem katastru. V omenjenem členu je navedeno, kdaj prenosa ne smemo izvršiti. Čeprav to ni eksplicitno navedeno, se da iz določil 33. člena sklepati, da se v slučaju, ko prenos meje ni mogoč, le-ta uredi v sodnem postopku.

V praksi se je tudi na osnovi sodnega tolmačenja členov zakona o zemljiškem katastru, ki urejajo mejni ugotovitveni postopek, slednji uspešno prevzel tudi za urejanje nezaznavnih ali spornih posestnih meja. Čeprav je bil MUP predpisan kot predhodni postopek pri izvajanju parcelacij ali novih zemljiško-katastrskih izmer, se je v praksi uspešno uveljavil tudi kot samostojen postopek pri urejanju posestnih meja. Odnos med MUP-om in prenosom je na območju GU Celje 2 : 1, kar kaže na učinkovitost njegove uporabe na tem področju.

Naj navedemo tudi, da enote Tmeljnega sodišča v Celju ne pristopijo k sodni določitvi posestne meje, dokler se ta ni poskušala urediti s prenosom ali z mejnim ugotovitvenim postopkom. Šele, ko sta bila oba postopka neuspešna, stranka lahko vloži zahtevo za sodno določitev meje.

Ureditev meje tako v upravnem kot sodnem postopku bi terjala podrobnejše obravnave tako v strokovnem kot v postopkovnem pogledu. Predvsem pri prenosu posestne meje postopek ni strokovno dovolj obdelan. Obstojajo nejasnosti v pogledu natančnosti in njene preverbe, sam postopek pa tudi nikjer ni detajlno predpisan. V praksi niso izkoriščene možnosti, ki jih daje uporaba računalnikov - na terenu žepnih, v pisarni

naprav. Nič ni povedanega o merilu tega načrta in tudi njegova vsebina ni jasno opredeljena. Najbližje je tolmačenje, po katerem gre za temeljni topografski načrt merila 1 : 500 ali 1 : 1000 (v praksi se izdelujejo v enem ali drugem merilu), ker pa so poleg stanja terena (ali gre pri tem za naravne danosti tudi ni jasno) omenjeni tudi objekti in naprave, bi se dalo sklepati, da je potrebno topografski načrt dopolniti tudi z elementi katastra komunalnih naprav.

V praksi smo se glede zahtev po geodetskih načrtih za potrebe lokacijske dokumentacije tekom časa različno obnašali. Ob postavitvi zahteve po njem l. 1970 so geodetski upravni organi za te potrebe izdajali strankam kopije katastrsko-topografskih načrtov, v kolikor so ti za obravnavano območje obstojali, v kolikor niso, so izdajali kopije načrtov grafične izmere v merilu 1 : 2880 ali pa njihove povečave v merilo 1 : 1000. Ponekod so bili na razpolago topografski načrti velikih meril, pa so za potrebe lokacijske dokumentacije upravni organi izdajali kopije iz teh. Ker se izdelovalci lokacijskih dokumentacij niso zadovoljili s povečavami načrtov grafične izmere, predvsem zato, ker na njih ni višinske upodobitve terena, se je pozneje pristopilo k izdelavi načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije na osnovi terenskih merjenj. Tudi pri tem se ne postopa enotno. Geodetske službe se v glavnem prilagajajo zahtevam, ki jih postavljajo izdelovalci lokacijskih dokumentacij v posamezni občini. V Celju, kjer meritve za potrebe obravnavanih načrtov izvaja geodetski zavod, se pojavljajo tile problemi.

1. Merilo načrtov ni enotno. Kopije katastrsko topografskih načrtov so običajno v merilu 1 : 1000, načrti, ki so izdelani po neposredni izmeri pa v merilu 1 : 500.
2. Urbanisti oz. izdelovalci lokacijskih dokumentacij želijo na načrtih poleg topografske vsebine tudi parcelno stanje in lego komunalnih vodov oz. naprav. V pogledu parcelnega stanja naj bi bil obravnavani načrt skladen s katastrskim, hkrati pa skladen s stanjem na terenu. Ob meritvah bi moral zato geodetski strokovnjak posneti posestne meje in vrste rabe, ki so predpisane v zemljiškem katastru. Na osnovi posnetega stanja bi se moral hkrati z izdelavo "geodetskega" načrta ažurirati tudi zemljiško-katastrski načrt, ugotovljene spremembe pa bi se morale sprovesti tudi v ostalih delih zemljiško-katastrskega operata. Največji problem pri tem so posestne meje, za katere bi bilo potrebno izvesti mejni ugotovitveni postopek, v kolikor bi jih v zemljiškem katastru prilagajali stanju, ki je ugotovljeno na terenu ob priliki izmere. Težko je tudi časovno uskladiti vnos sprememb v vrstah rabe v zemljiški kataster, roki, ki so na razpolago za izdelavo geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije.
3. Prikaz komunalnih vodov in naprav na zahtevanih načrtih predstavlja problem tako pri izdajanju kopij kot pri neposredni izmeri. V prvem slučaju, ko imamo za zahtevano območje na razpolago katastrsko-topografske načrte, bi bilo potrebno komunalne vode na terenu ugotoviti in izmeriti, v kolikor pa je na tem območju izdelan kataster komunalnih naprav, bi jih bilo potrebno prikazati skupaj s topografsko in katastrsko vsebino načrta. Enostavna rešitev take zahteve je možna, v kolikor je navedena vsebina ločeno prikazana na prosojnicah, na razpolago pa je tudi kopirna miza.

Ob neposredni izmeri za potrebe obravnavanih načrtov-ta se skoraj izključno vrši na podeželju- je potrebno ugotoviti potek eventualnih podzemnih komunalnih vodov.

Največkrat se to opravi s poizvedovanji pri lastnikih zemljišč, kar pa ne zagotavlja željene točnosti lege vodov. Ob poznejših gradnjah se bi utegnilo postaviti vprašanje odgovornosti za škodo na vodu, ki jo je povzročil netočen ali pomanjkljiv zaris voda v načrtih.

4. V večini slučajev se meritve za izdelavo geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije obdelajo v lokalnem koordinatnem sistemu. Tudi višine terena so relativne, saj izmere največkrat ni mogoče vezati na višinske reperje. Bližnjih posnetkov zato ni možno povezati v celoto, čeprav se v praksi večkrat pokaže potreba po tem.

Problemi, ki so navedeni, nedvomno terjajo rešitve. Te naj bi bile rezultat dogovora med izdelovalci - geodetsko službo in uporabniki - urbanisti oz. izdelovalci lokacijske dokumentacije. Dodatna naloga geodetske službe pa je, da prouči izdelavo teh načrtov tudi z vidika nastavitve in vzdrževanja geodetskih evidenc. To vrsto dejavnosti je imeti pred očmi tudi tedaj, ko se razmišlja o različnih možnostih za obnovo zemljiškega katastra.

6. IZDELAVA GEODETSKIH NAČRTOV LEGE NOVO ZGRAJENIH STAVB IN OBJEKTOV ZA POTREBE TEHNIČNEGA PREGLEDA

Potreba po izdelavi geodetskih načrtov lege novo zgrajenih stavb in objektov je bila zakonsko podprta s 57. členom Zakona o graditvi objektov, ki je bil sprejet 1. 1973 in je z nekaterimi dopolnitvami veljal do 27. novembra 1984, ko je stopil v veljavo novi Zakon o graditvi objektov.

V 57. členu zakona iz 1. 1973 je navedeno, da morata investitor in izvajalska organizacija, ki je zgradila objekt, na dan tehničnega pregleda predložiti komisiji vso potrebno dokumentacijo, med drugim tudi: geodetski načrt s horizontalnim in višinskim prikazom lege zgrajenega objekta.

Čeprav tudi v tem slučaju ni povsem jasno, za kakšne vrste načrt gre, tudi njegovo merilo ni nikjer navedeno, se v praksi izdeluje topografski načrt merila 1 : 500 ali 1 : 1000, na katerem je upodobljen novo zgrajeni objekt in bližnja okolica (zunanja ureditev objekta). Namen, kateremu naj načrt neposredno služi, ni nikjer naveden. Razmišljalo se je o tem, da ga naj bi komisija za tehnični pregled uporabljala pri preverbi načrtovanega stanja s stanjem po izvršeni gradnji. Ker ta namen v večini slučajev ni bil upoštevan (neskladje med načrtom in izvedbo je treba ugotoviti med gradnjo, po končani gradnji so možnosti ukrepanja minimalne), smo geodeti v nekaterih okoljih smatrali, da je treba to vrsto storitve geodetske službe brezpogojno uporabiti, za vzdrževanje zemljiškega katastra in katastra komunalnih naprav. Na občinskih upravnih organih, pristojnih za urbanizem, komunalne in gradbene zadeve, smo se dogovorili za striktno izvajanje zahteve po predložitvi geodetskega načrta komisiji za tehnični pregled. Le v izjemnih slučajih je komisija namesto načrta sprejela potrdilo, s katerim je investitor dokazal, da je naročil izdelavo geodetskega načrta. Pristojni upravni organ in večji investitorji, ki so pri dogovoru sodelovali, so bili tudi seznanjeni, da bodo meritve za izdelavo obravnavanega načrta uporabljene za izvedbo sprememb v zemljiškem katastru oziroma katastru komunalnih naprav.

Na opisan način smo na območju občin Celje in Laško evidentirali v zemljiškem katastru vse pomembnejše stavbe, ceste in ulice (izostale so individualne stavbe, za

katere zasebniki niso iskali uporabnih dovoljenj), v katastru komunalnih naprav pa večino novo zgrajenih komunalnih vodov.

Opisanim postopku bi se dalo očitati pravno oporečnost, ne samo po sprejemu novega zakona o graditvi objektov, temveč že od vsega začetka. Razlog je neusklajenost določil v predpisih iz zemljiškega katastra in katastra komunalnih naprav, ki urejajo prijavljanje in izvajanje sprememb v zemljiškem katastru in katastru komunalnih naprav, z obravnavanim določilom zakona o graditvi objektov. Republiška geodetska uprava je svoje mnenje glede obveznosti ugotavljanja novozgrajenih objektov po raznih predpisih podala v dopisu občinskim geodetskim upravnim organom 17. 2. 1971.

Oporečnost pravilnosti opisanega postopka evidentiranja sprememb pa v pravnem pogledu močno povečuje sprememba, ki jo glede izmere novozgrajenega objekta prinaša novi veljavni zakon o graditvi objektov. V 68. členu tega zakona je določilo, po katerem morata investitor in izvajalska organizacija, ki je zgradila objekt na dan tehničnega pregleda, predložiti komisiji namesto geodetskega načrta s horizontalnim in višinskim prikazom lege zgrajenega objekta (stari zakon) le dokaz o prijavi novogradnje pri občinskem geodetskem organu.

V kolikor je pojem prijave v zakonu o graditvi objektov identičen s pojmom prijave v zakonu o zemljiškem katastru, je to prijava za spremembo v vrsti rabe, ki jo je geodetski upravni organ dolžan rešiti v svoji pristojnosti, ne da bi stranka (investitor) pri tem trpela kakršne koli stroške. V kolikor gre pri tem za objekt, ki ga je potrebno evidentirati v katastru komunalnih naprav, pa bi od investitorja verjetno lahko zahtevali poleg prijave še terenske podatke o izmeri, v elaboratu pa bi spremembo moral sam izvesti, zopet na lastne stroške.

Iz opisanega je razvidno, da gre za velika neskladja v predpisih. Ne ve se niti, če še obstoja izdelava geodetskih načrtov lege novozgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda kot storitev geodetske službe. Ali upoštevati zakon o geodetski službi, ki to dejavnost predpisuje, ali zakon o graditvi objektov, ki navedeni načrt ukinja?

Republiška geodetska uprava naj bi opisano zmedo čim prej odpravila. Pri tem pa naj se zaveda, da na eni strani intenzivno razmišljamo o načinih pridobitve sredstev za izvedbo programa geodetskih del, na drugi strani pa utegnemo zaradi formalnih razlogov izgubiti že ustaljen vir, ki nam lahko prinese znatna sredstva, če ga dosledno koristimo.

7. IZVAJANJE GEODETSKIH STORITEV

Pristojnosti za izvajanje geodetskih storitev ureja Zakon o geodetski službi. Prilagoditvena pristojnost je dana občinskemu upravnemu organu za geodetske zadeve, ki je v okviru svoje krajevnosti dolžan izvajati storitve, če občinska skupščina ne pooblasti geodetsko ali drugo delovno organizacijo za izvajanje posamezne vrste storitev. V smislu zakona lahko občinska skupščina pooblasti za izvajanje parcelacij le geodetsko delovno organizacijo za zakoličbe stavb in objektov, izdelavo geode-

tskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije in za izdelavo geodetskih načrtov lega novo zgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda, pa tudi drugo delovno organizacijo, če ta izpolnjuje pogoje, ki jih glede opreme in kadrov predpiše Republiška geodetska uprava. Pooblastila pa ni mogoče izdati za izvajanje prenosa stanja na zemljišče iz načrtov in katastrov, ki jih vzdržuje geodetska služba. Ta vrsta storitve ostaja v izključni pristojnosti geodetskega upravnega organa.

Kako se v Sloveniji izvajajo geodetske storitve v smislu navedenega, je razvidno iz zbirnega poročila o organizaciji, kadrih in delu občinskih geodetskih uprav. Iz analize tega poročila, ki je bila opravljena za l. 1983, je razvidno, da so pooblastilo za vse možne storitve izdale štiri občinske skupščine ter skupščini mest Ljubljane in Maribora. Pooblastila za opravljanje le nekaterih storitev je izdalo 15 občinskih skupščin in obalna skupnost Koper. Iz poročila je razbrati, da v nekaterih občinah izvajajo storitve geodetske in druge delovne organizacije, pri tem pa pooblastilo v poročilu ni navedeno.

Storitve izvaja poleg geodetskih delovnih organizacij še 15 drugih, ki delujejo na področju komunale, urbanizma, projektiranja in gradbeništva. Iz poročila ni razvidno, v kakšni meri te organizacije izpolnjujejo pogoje, ki jih je v pogledu opreme in kadrov predpisala Republiška geodetska uprava z Odredbo o splošnih pogojih za opravljanje del v zadevah geodetske službe.

Od 45 geodetskih upravnih organov, kolikor jih je v Sloveniji, jih je 24 takih, ki opravljajo vse storitve na območju občin, za katere so krajevno pristojne. Zanimivo je, da tudi tam, kjer je bilo pooblastilo dano, geodetski upravni organi opravljajo precejšen delež storitev. Iz omenjenega poročila, ki pa ni popolno, saj manjkajo podatki o opravljenih storitvah za geod. uprave v Ljubljani in Mariboru, je razvidno, da geodetski upravni organi opravljajo 26 % zakoličb, za katere so pooblašene geodetske ali druge delovne organizacije, 35 % meritev za lokacijske dokumentacije ter 17 % meritev novozgrajenih objektov.

Zaradi omenjene nepopolnosti podatkov v poročilih, ki so jih občinski upravni organi dolžni vsako leto pošiljati Republiški geodetski upravi, v prispevku ni bilo mogoče navesti količino del, ki jo predstavljajo geodetske storitve. Menim, da bi bil ta podatek nujen, če želimo ustrezno ovrednotiti to vrsto geodetske dejavnosti ter ji dodeliti pravo mesto pri načrtovanju bodočega razvoja geodetske stroke.

8. ZARAČUNAVANJE STROŠKOV ZA IZVAJANJE STORITEV

V skladu z veljavnimi predpisi se storitve obračunavajo po dejanskih stroških. V praksi je višina stroškov, ki jo plačujejo naročniki različna. Odvisna je od tega če storitev opravlja geodetski upravni organ ali geodetska oziroma druga delovna organizacija, pa tudi geodetski upravni organi v posameznih občinah imajo različne cene.

Geodetski upravni organi zaračunavajo stroške po urnih cenah ali po ceniku, katerega postavke je pripravila Republiška geodetska uprava. Za urne cene ali cenik mora obstojati soglasje oz. odobritev občinske skupščine ali njenega izvršnega sveta,

kadar mu je dano pooblastilo za odločanje o cenah. Praviloma so cene za storitve, ki jih opravljajo geodetski upravni organi, znatno nižje kot so cene, po katerih storitve zaračunavajo geodetske delovne organizacije. Z namenom, da se cene za storitve, ki jih opravljajo geodetski upravni organi poenotijo in hkrati približajo višini, ki velja za enaka dela v geodetskih delovnih organizacijah, je Republiška geodetska uprava poslala vsem občinskim geodetskim upravam cenik, ki naj bi ga po odobritvi občinske skupščine uporabljali v posamezni občini. Večina občin je cenik prevzela in s tem prešla iz obračunavanja stroškov po dejansko opravljenih urah na obračunavanje po enoti dela, ne glede na dejansko porabljen čas. Kljub temu cene v občinah niso enotne, saj so nekatere občine sprejele drugačne zneske za posamezne postavke v ceniku, pa tudi valorizacija, ki jo predlaga Republiška geodetska uprava, se izvaja v različnih časovnih obdobjih.

Cene, po katerih zaračunavajo storitve geodetske delovne organizacije, so pred leti tudi odobravalı občinski izvršni sveti. Sedaj za to niso več pristojni in jih zato geodetske delovne organizacije formirajo samostojno. Osnova zanje so urne cene, ki jim jih odobrava Republiška geodetska uprava za dela po programu geodetskih del. Pri zaračunavanju uporabljajo cenik, ki pa ni primerljiv s cenikom, ki ga je uprava predložila občinskim upravnim organom. Cenike so nekatere geodetske delovne organizacije vskladile in so zato stroški približno enaki, razlike nastajajo zaradi različne višine materialnih stroškov, ki jih ne obračunavajo po enakih načelih, pa tudi zaradi različnih normativov, ki so upoštevani pri izdelavi cenikov.

Še bolj poljubno so formirane cene za storitve, ki jih opravljajo druge- negeodetske delovne organizacije. Pregleda nad njimi geodetska služba praktično nima in tudi ne nobene zakonske pristojnosti pri odločanju o njihovi višini.

Iz navedenega je razvidno, da je problematika v zvezi z zaračunavanjem geodetskih storitev zelo pestra. Vlada velika neenotnost pri zaračunavanju, ki jo občutijo koristniki obravnavanih uslug. Ti morajo za enake usluge plačati cene, ki se lahko razlikujejo tudi za več kot sto odstotkov.

Rešitve opisanega stanja je predložil kolega Majcen v referatu z naslovom Zaračunavanje izdajanja podatkov in opravljanja storitev geodetske službe. Brez pridrzkov kaže podpreti v referatu nakazane rešitve za dosego enotnosti pri cenah za geodetske storitve ne glede na to ali jih izvajajo geodetski upravni organi, geodetske ali druge delovne organizacije. Pri predlogu za namensko uporabo sredstev, ki bi jih z opravljanjem storitev ustvarili geodetski upravni organi, pa je potrebna previdnost. Geodetski upravni organi bi se ob taki rešitvi utegnili preusmeriti v pridobitne dejavnosti na škodo tistih, za katere so primarno pristojni. Namesto, da bi se inštitut pooblašcanja širil, bi se verjetno že izdana pooblastila postopno ukinjala.

9. ZAKLJUČEK

Vsebina prispevka je bila ob njegovem načrtovanju drugače zamišljena kot je sedanja.

Večji poudarek naj bi bil dan družbenemu in finančnemu vrednotenju geodetskih storitev, ugotovljeno naj bi bilo njihovo mesto v sklopu ostalih geodetskih dejavnosti kot tudi višina sredstev, ki se ustvari z njihovim izvajanjem. Razlog, da je prišlo do spremembe vsebine je v tem, da se je ob pripravi prispevka pokazala vrsta problemov, ki se v praksi pojavljajo pri izvajanju geodetskih storitev kot posledica pomankljivih predpisov in nedorečenih strokovnih rešitev. Za vsebino, o kateri se je prvotno razmišljalo, tudi ni bilo na razpolago podatkov. Kljub različnim poskusom nismo mogli ugotoviti števila storitev, ki se v Sloveniji letno izvedejo, še manjše so možnosti za njihovo finančno vrednotenje.

Menimo, da prispevek kljub navedenemu ni mnogo izgubil na pomembnosti, saj so problemi, ki jih obravnava, in ki se nanašajo na izvajanje storitev tako akutni, da terjajo takojšnje rešitve. Upamo, da smo jih uspeli toliko osvetliti, da bo prispevek nudil pomoč pri njihovem reševanju.

VIRI

Zakon o geodetski službi	- Ur. l. SRS št. 21/70
Zakon o geodetski službi	- Ur. l. SRS št. 23/76
Zakon o temeljni geodetski izmeri	- Ur. l. SRS št. 16/74
Zakon o zemljiškem katastru	- Ur. l. SRS št. 16/74
Zakon o katastru komunalnih naprav	- Ur. l. SRS št. 16/74
Pravilnik o izdelavi in vzdrževanju katastra komunalnih naprav	- Ur. l. SRS št. 25/76
Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor	- Ur. l. SRS št. 18/84
Zakon o graditvi objektov	- Ur. l. SRS št. 42/73
Zakon o graditvi objektov	- Ur. l. SRS št. 34/84
Mnenje glede obveznosti geodetskega ugotavljanja novozgrajenih objektov po raznih predpisih	- RGU - dopis št. 45/8-3/2-70
Poskus analize podatkov iz zbirnega poročila o organizaciji, kadrih in delu občinskih geodetskih uprav za leto 1983	- G. Mlakar, GV št. 4/85
Zakon o graditvi objektov - tolmačenje	- RGU - dopis št. 010-2/8-82/ŽD
Pravilnik o zakoličenju objektov - osnutek	- RGU, 5. 5. 1981
Zakoličenje objektov	- RGU - dopis št. 021-9/3-86/ŽD

POVZETEK

V prispevku je podana problematika, ki se nanaša na geodetske storitve kot jih opredeljuje zakon o geodetski službi. Izpostavljeni so problemi v zvezi z izvajanjem posamezne vrste storitve, pri čemer so posebej izpostavljene pomankljivosti v predpisih. V nadaljevanju so pojasnjene pristojnosti za izvajanje storitev in stanje v tem pogledu v Sloveniji. V zvezi z zaračunavanjem stroškov za opravljanje storitev je ugotovljena velika neenotnost pri cenah za storitve in potreba po njihovem poenotenju, ne oziraje se na izvajalca.

Markt Jonowitz

Slovenske Konjice okoli leta 1830

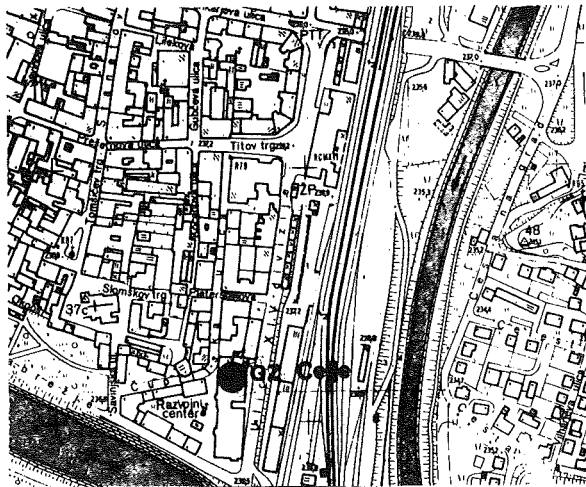
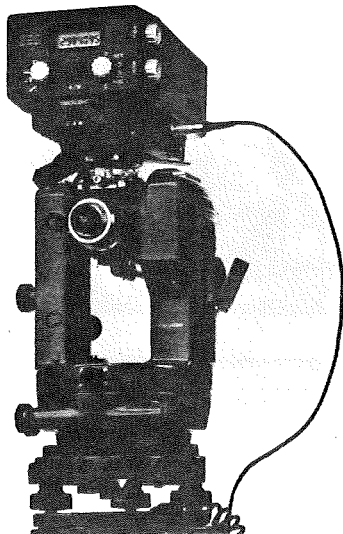
**ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA
ČESTITAJO
K 19. GEODETSKEMU DNEVU**

GEODETSKI ZAVOD CELJE p. o. _____

ULICA XIV. DIVIZIJE 10

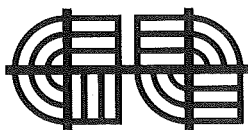
Telefon: (063) 25 200, 25 919, 22 963

Tekoči račun SDK Celje št. 50700-601-11758

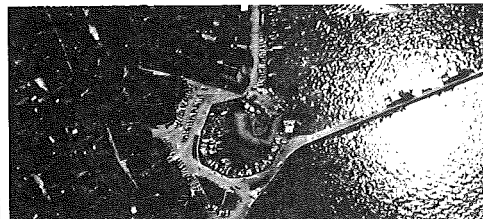
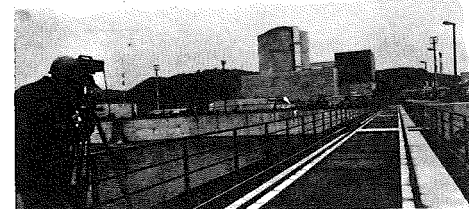
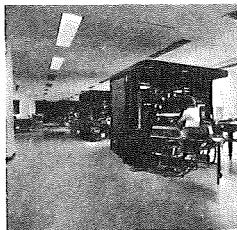
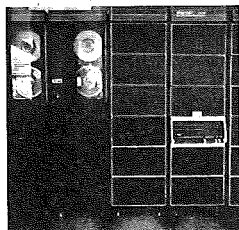
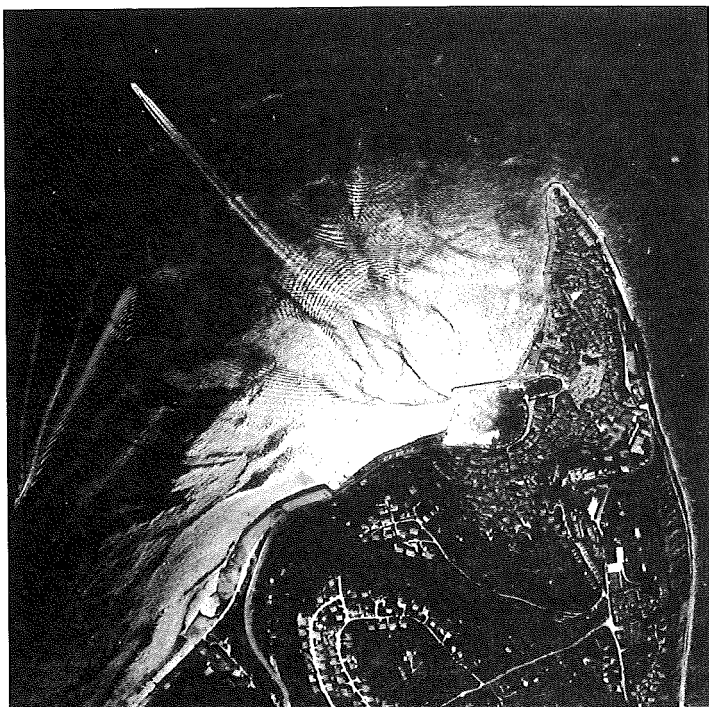
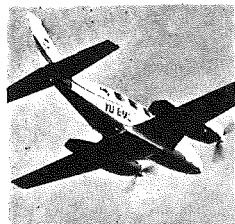
IZVAJAMO NASLEDNJA GEODETSKA DELA

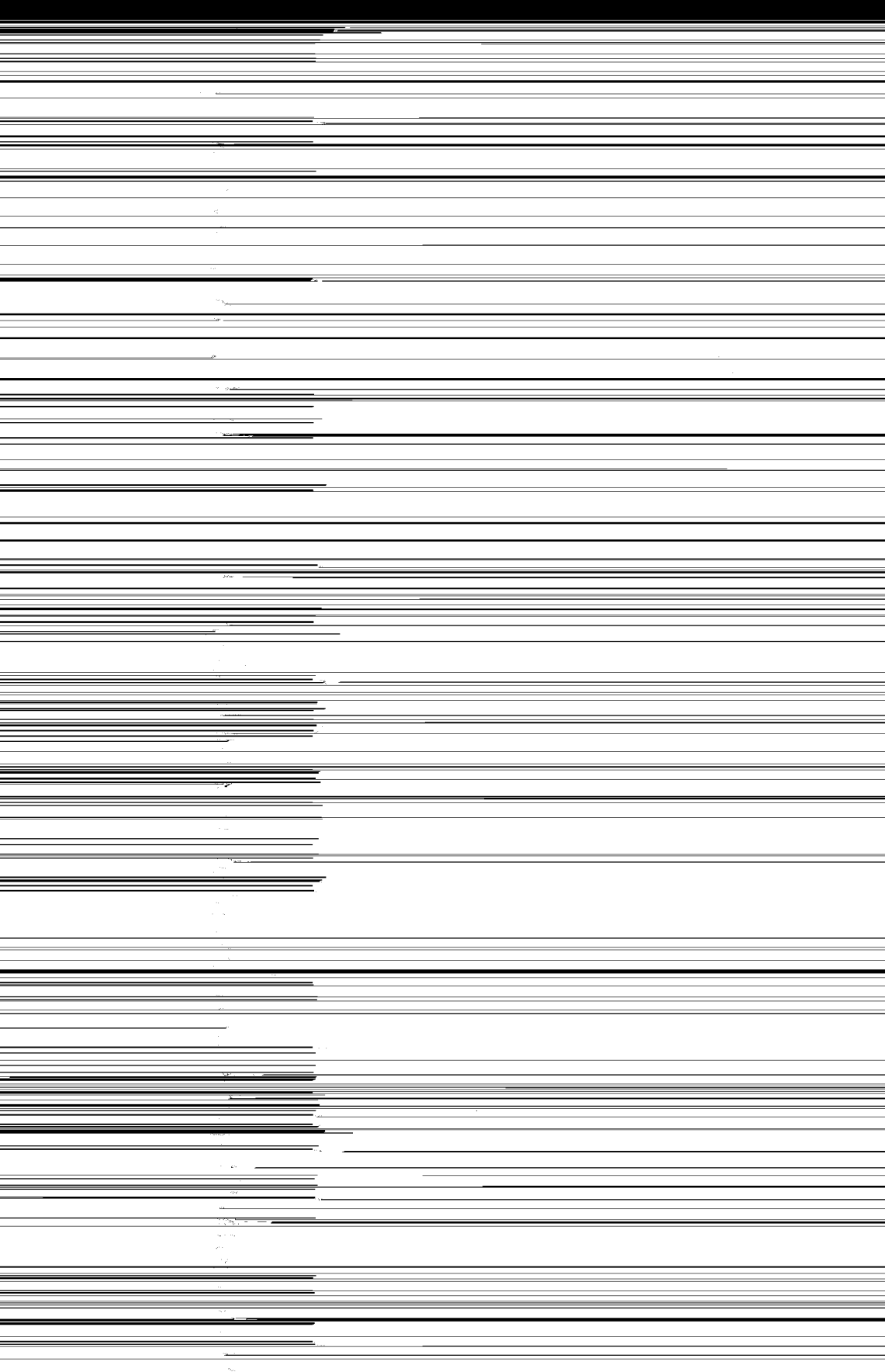
- Izvedba temeljne geodetske izmere
- Izvedba temeljne geodetske mreže
- Izdelava zemljiškega katastra, zbirnega katastra komunalnih naprav in katastra zgradb
- Izdelava geodetske prostorske dokumentacije
- Geodetska dela v zvezi s komasacijo zemljišč
- Izdelava posebnih geodetskih načrtov in kart
- Izvajanje parcelacij zemljišč in mejnega ugotovitvenega postopka
- Zakoličba stavb in objektov
- Izdelava geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije
- Izdelava geodetskih načrtov lege novozgrajenih stavb in objektov za potrebe tehničnega pregleda
- Zakoličevanje investicijskih in drugih objektov
- Kartografska obdelava načrtov
- Razne druge operacije in meritve

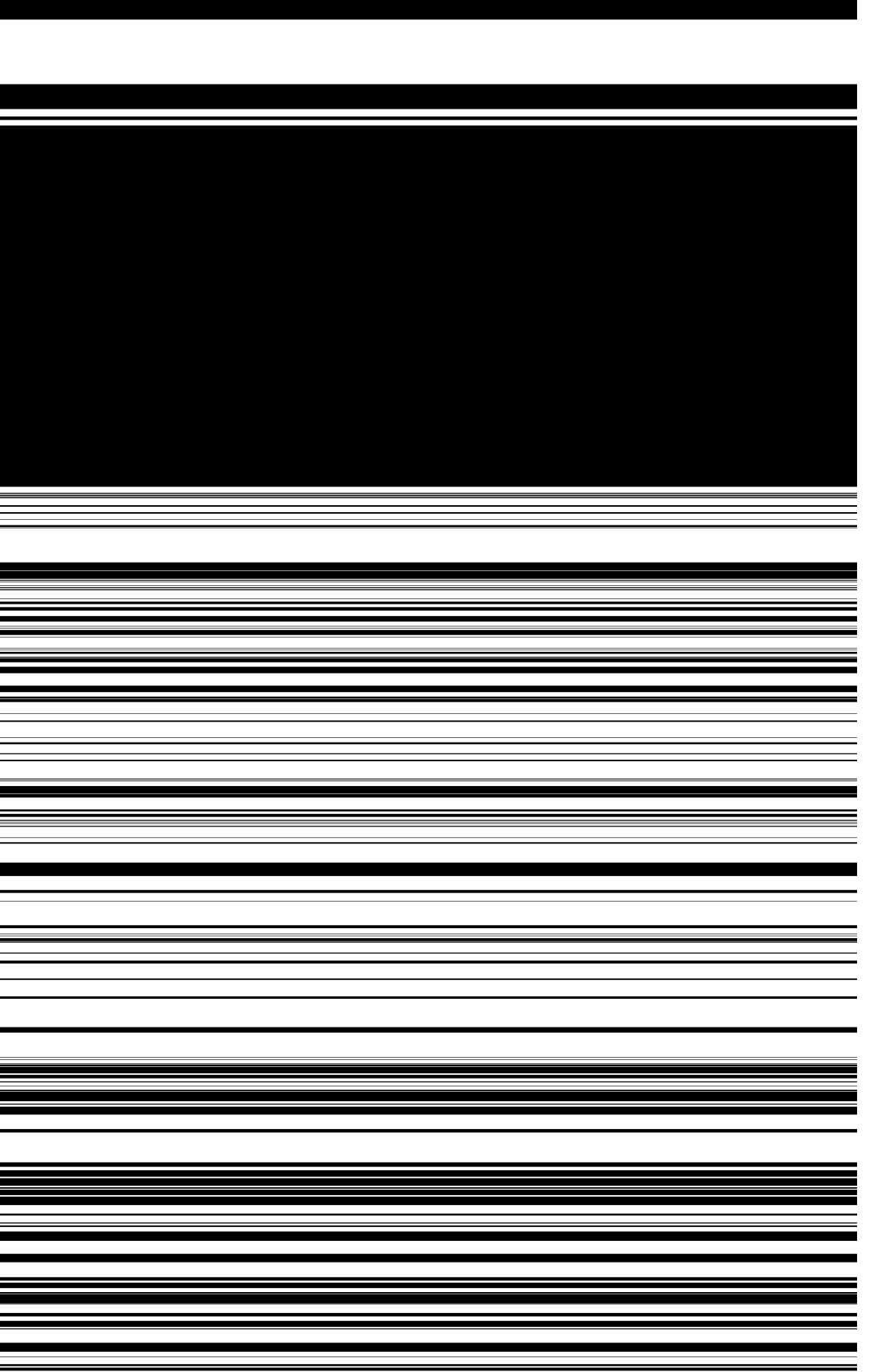

GEODETSKI ZAVOD SRS

Ljubljana, Šaranovičeva 12, Jugoslavija
telefon: 061 / 327 - 861
telex: 31856 YU geodet

LJUBLJANSKI GEODETSKI BIRO

Ljubljana, Cankarjeva 1/III.

izvaja naslednja geodetska dela :

- nove izmere in reambulacija
- posnetke za izdelavo lokacijske dokumentacije
- izmere za kataster komunalnih naprav
- parcelacije zemljišč
- zakoličbe in meritve s področja inženirske geodezije

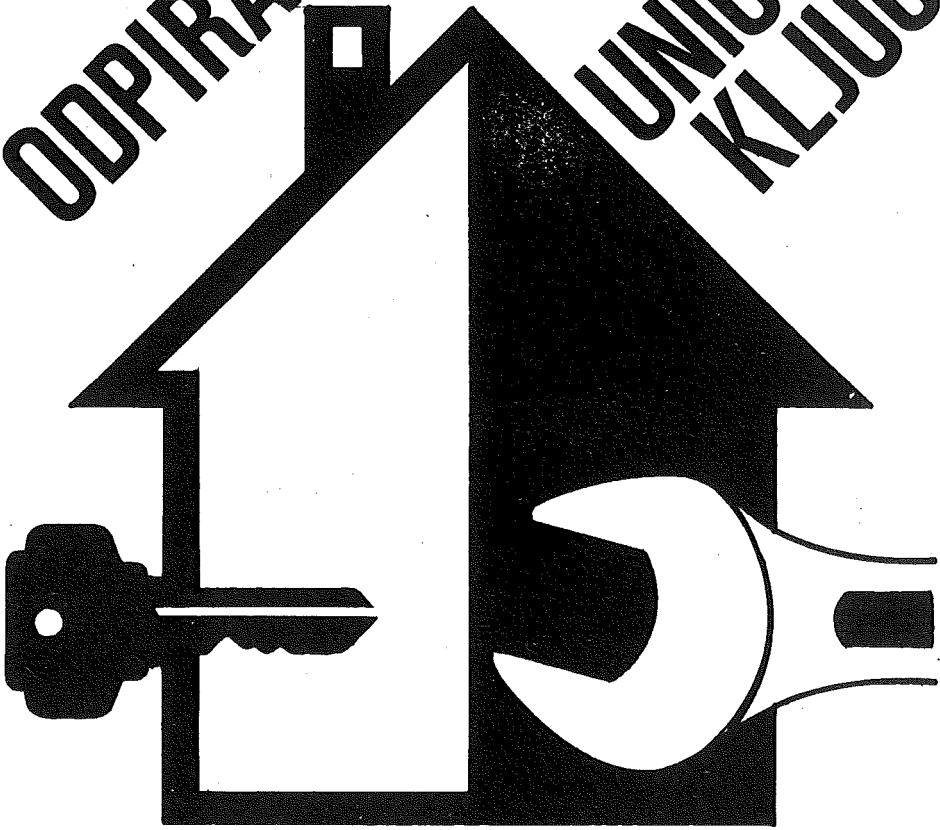

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBLIŠKA GEODETSKA UPRAVA
LJUBLJANA

POZDRAVLJA UDELEŽENCE
IN ŽELI
USPEŠNO DELO
NA STROKOVNEM POSVETU

PRVI
KLJUČ
ODPIRA DOM

DRUGI JE
UNIOR
KLJUČ

UNIOR®

orodje

RAZVOJNI CENTER CELJE
63000 CELJE, Ulica XIV. divizije 14

p.p. 141, telefon 28-611 in 27-05, telex 33663 YU RCC

RAZVOJNI CENTER CELJE je delovna organizacija za opravljanje celovitih projektov in posamičnih razvojno - uporabnih nalog.

V RAZVOJNI CENTER se združuje 5. temeljnih organizacij združenega dela:

- Planiranje,
- Inženiringi,
- Projektiva,
- Informacijsko-računalniški center,
- Inštitut za raziskave in razvojno inženirstvo ter
- Delovna skupnost skupnih del.

Usposobljene so za prostorsko in urbanistično planiranje, graditeljskih in proizvodno - tehnološki inženiring, projektiranje, celoviti informacijski inženiring ter izvajanje razvojno - raziskovalnih nalog.

n. sol. o.

podjetje za urejanje voda

63001 celje

škvarčeva 4 p.p. 144

POSLOVNI PREDMET

- proizvodnja gradbenega materiala in gradbenih elementov
- izvajanje vseh vrst objektov vodnih in nizkih gradenj
- vodnogospodarska dejavnost
- študijsko-projektivna dejavnost
- proizvodnja in montaža čistilne tehnike
- montažna dejavnost

KOMUNALNA CELJE

,s svojimi temeljnimi organizacijami

Ceste-kanalizacija

Javne naprave

Plinarna

Pokopališka služba

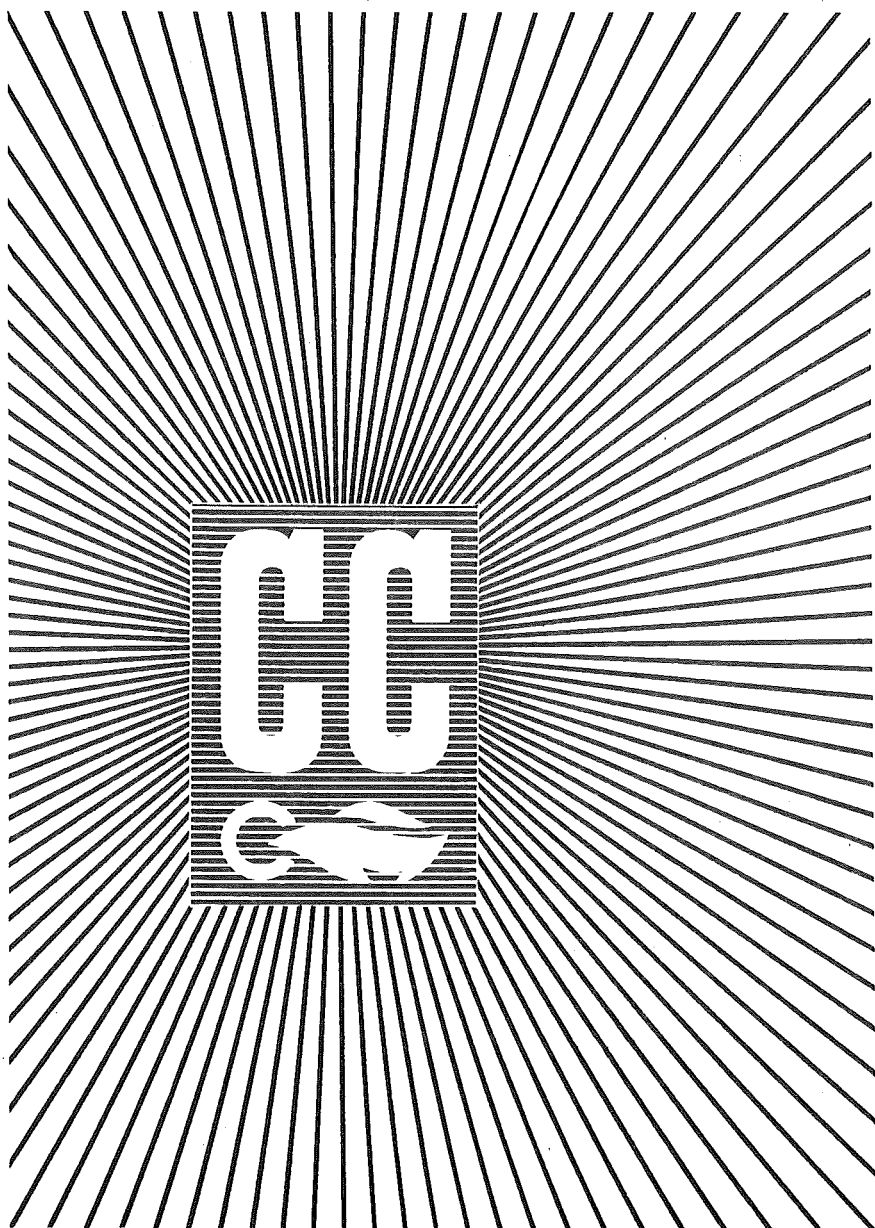
Vodovod

Toplotna oskrba

in DSSS

opravlja komunalne dejavnosti na območju občine Celje, med tem ko čiščenje kanalizacije in odvoz smeti tudi v širši regiji.

Z novo visokotlačno napravo "WOMA", ki je edina v državi, bomo čistili med drugim tudi obloge iz vodnega kamna, žlindre v kotlovnih in cevni sistemih, cementnega mleka in korozijske obloge na jeklenih konstrukcijah.

CINKARNA CELJE

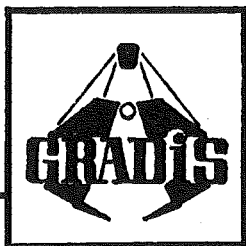

Cestno podjetje Celje

Delavci Cestnega podjetja Celje se zavedamo svojih dolžnosti do širše družbe ob izvajanju dejavnosti posebnega družbenega pomena. Cestno podjetje Celje je v celjski regiji prav gotovo največji načrtovalec, graditelj in vzdrževalec cest. To lahko dokažemo z lastnim materialnim ozadjem, asfaltno bazo ogromnih kapacitet in s svojim kamnolomom, ki največji te vrste v Sloveniji, kot tudi s strojno opremljenostjo, strokovnostjo kadrov in ne nazadnje z deli, ki smo jih do sedaj več kot uspešno opravili. Glede na ustalitvena prizadevanja našega gospodarstva, je tudi nam v Cestnem podjetju jasno, da sredstev za gradnjo cest še ne bo kmalu na pretek, zato večino svojih prizadevanj vlagamo v vzdrževanje obstoječih cest, k čemur nas zavezuje tudi zakon o cestah, ob tem pa v prvi vrsti upoštevamo potrebe in zahteve uporabnikov teh cest, s katerimi se dogovarjamo v skupnostih za ceste, pa tudi v naše organe odločanja smo vključili predstavnike uporabnikov. Predvsem pa še vnaprej ostajata za nas dve bistveni nalogi na prvem mestu: čim ceneje in kvalitetneje vzdrževati ceste, za katere smo zadolženi in z racionalnim, hitrim in produktivnim delom zagotavljati sebi in sodelavcem socialno varnost z doslednim plačevanjem posameznika po vloženem delu in trudu.

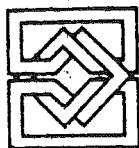
**GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE**

LJUBLJANA

**TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE N. SOL. O.**

**IZVAJA VSA DELA INDUSTRIJSKE
IN STANOVANJSKE GRADNJE**

OBRTNO ZDRUŽENJE ŽALEC

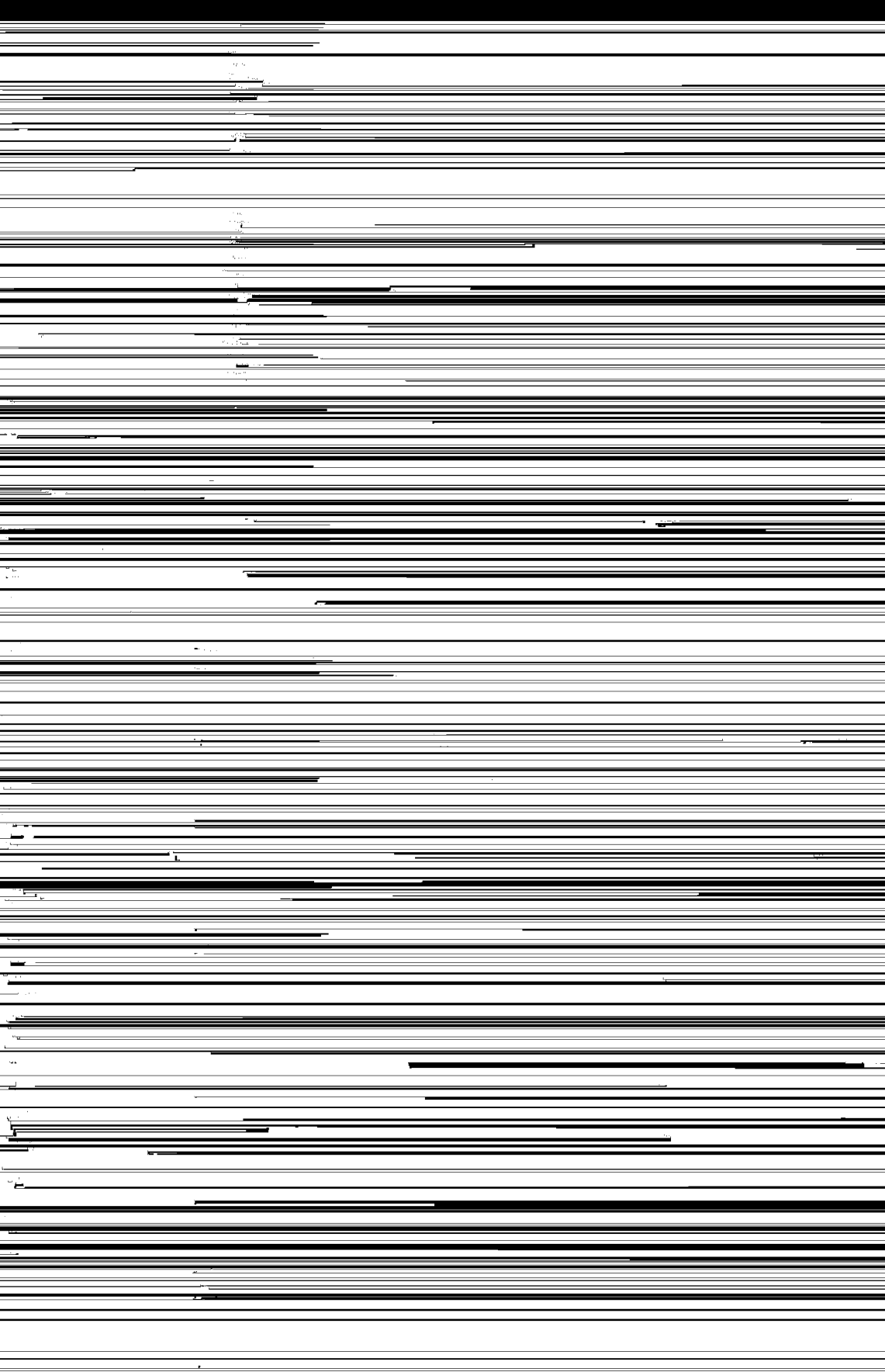

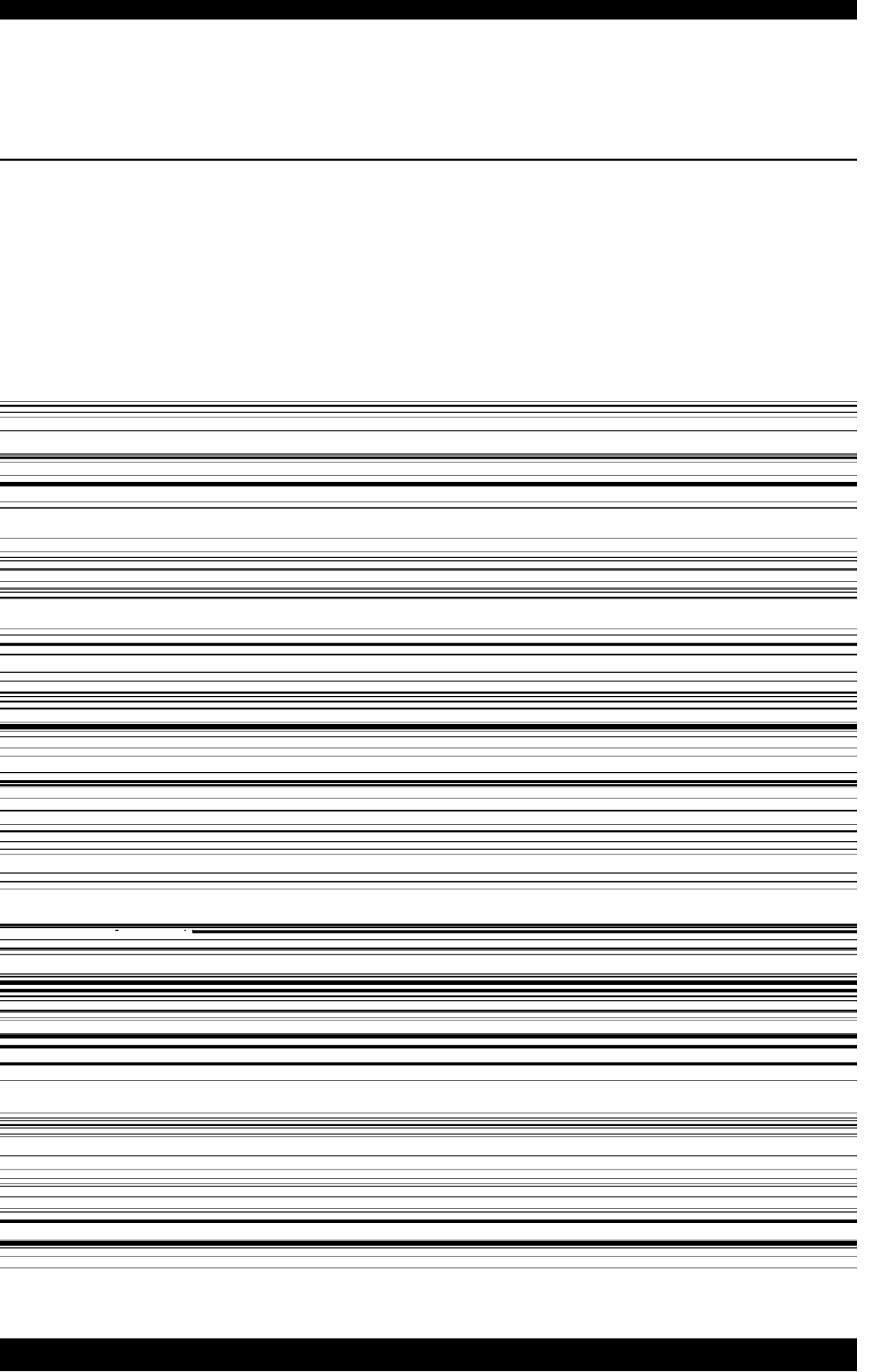
K O N U S, kemijska in usnjarska
predelovalna industrija n.s.o.o.

63210 SLOVENSKE KONJICE
Tel. 063 - 751-212

na domačem in tujih trgih iz svojega proizvodnega programa nudimo:

- Umetna usnja KONIT, FLEXIL in SILON za čevljarstvo in galanterijsko industrijo
- opetnike in notranjke za čevljarstvo
- EXTREMULTUS - ploščata pogonska jermena iz poliamidnega traku, jermena iz kromovega in vegetabilnega usnja
- KOTERM - poliètilenske palice, profile, deske velikih dimenzij, različne strojne elemente kot so: zobnike, puše, drsne letve, sesalne obloge, centrifugalne črpalke, ventile za agresivne medije, itd.
- KOFIL filtre za industrijsko odpráševanje in prostorsko klimatizacijo
- Zaščitne maske KOFIL FMR 04, KOFIL FMR
- KONFLIN polnila za odeje, pohištveno in avtomobilsko industrijo, itd.
- USNJE in UNSJENO KONFEKCIJO
- TIPI TOP krpe za čiščenje

SLOVENSKE ŽELEZARNE
ŽELEZARNA ŠTORE r.o.

PROIZVODNI PROGRAM

Surovo železo:

- sivo specialno in specialno za nodulacijo

Toplo valjani profili:

- kvalitetno in plemenito ogljikovo jeklo ter
- kvalitetno in plemenito nizko legirano jeklo v okrogli, ploščati in kvadratni obliki,
- specialni profili po načrtih

Hladno oblikovani profili:

- vlečeno in brušeno jeklo v vseh kvalitetah v okrogli, ploščati in specialni izvedbi

Livarski proizvodi:

- ulitki iz sive litine,
- ulitki iz nodularne (KGR) litine,
- kontinuirano liti profili,
- litoželezni valji,
- jeklarske kokile,
- mehanski sklopi

Industrijski gorilniki:

- gorilniki za vse vrste industrijskih peči

COMET

UMETNI BRUSI IN NEKOVINE n. sol. o.
63214 ZREČE - YUGOSLAVIA

COMET n. c. (063) 761-231
direktor 761-315
vodja komerciale 761-408
računovodja 761-238
telex 33582 yu comet
Telegram: "Comet" Zreče

lesnina

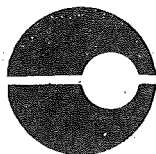
N. SOL. O. LJUBLJANA
TOZD LESNA INDUSTRIJA

BOR LAŠKO

N. SUB. O.
REČICA PRI LAŠKEM

industrija lesnih, kovinskih in konfekcijskih
proizvodov ter storitvene dejavnosti v
gradbeništvu n. sol. o. PETROVČE

zavod za urbanizem velenje p. o.

Titovo Velenje
Trg mladosti 2
telefoni (063) 856-321, 854-269

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos, n.sub.o. Titovo Velenje, Koroška 37b

Delovna organizacija
za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos, n.sub.o.
Titovo Velenje, Koroška 37b

TOZD komunalna oskrba
n.sub.o.
63320 Titovo Velenje, Koroška 37b
telefon: (063) 854-321
telegram: Vekos

TOZD toplotna oskrba
n.sub.o.
63320 Titovo Velenje, Koroška 3a
telefon: (063) 856-251, 856-380
telegram: Vekos

TOZD stanovanjska oskrba
n.sub.o.
63320 Titovo Velenje, Šaleška 19a
telefon: (063) 854-321
telegram: Vekos

DS skupnih služb
63320 Titovo Velenje
Koroška 37b
telefon: (063) 854-321
telegram: Vekos

gorenje

Proizvodni programi:

Gorenje Dom

- gospodinjski aparati
- notranja oprema
- elektronika široka potrošnja

Gorenje Integrirani sistemi

- poslovna oprema
- komunikacijski sistemi

Gorenje Procesna oprema

- tehnološka oprema
- orodja
- stroji

Gorenje Zeleni program

- orodja in stroji za intenzivnejše pridelovanje hrane na manjših površinah
- stroji in pripomočki za urejanje bivalnega okolja
- stroji in oprema za sodobno pridobivanje in hlajenje elekta
- oprema za mesnopredelovalno in ostalo živilsko industrijo

Page 1

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

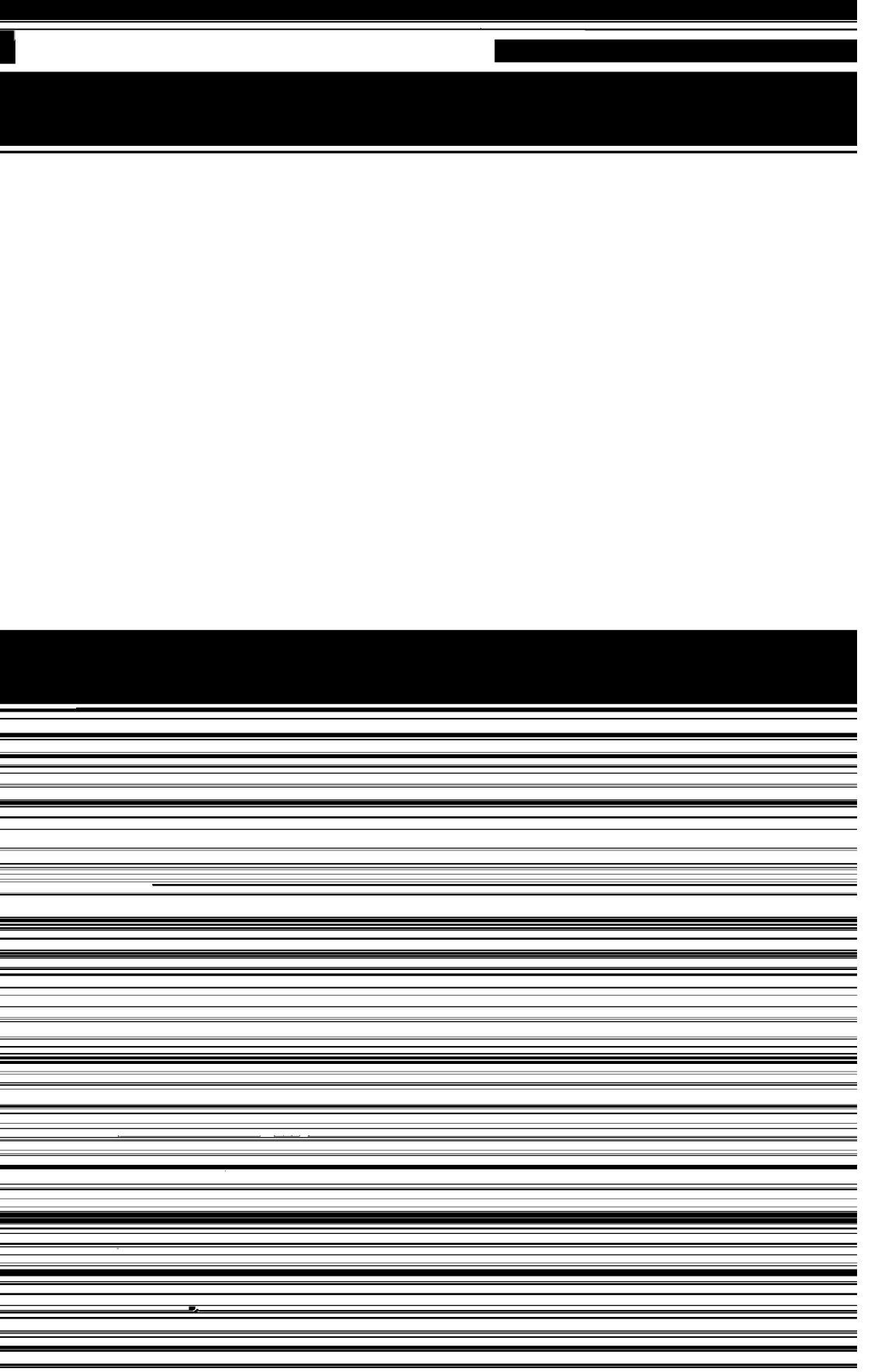
31

32

33

34

35

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

100
100
100

